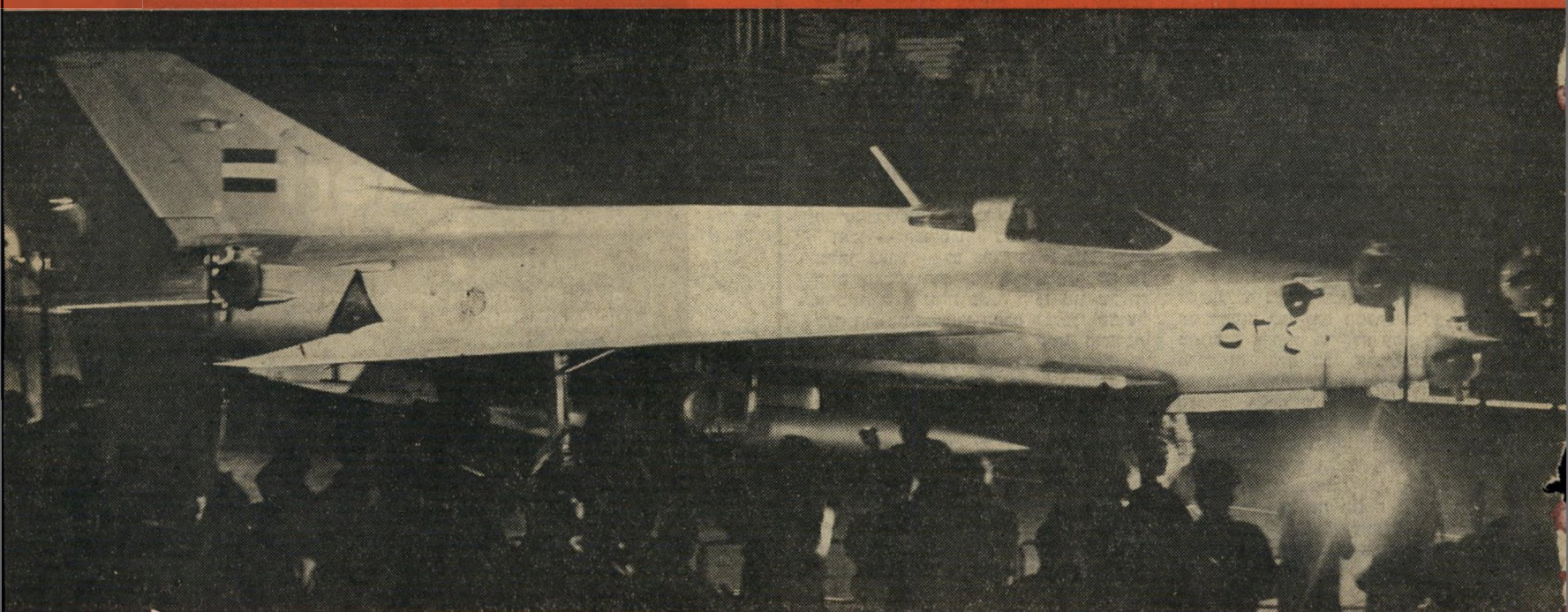

העולם הזה

האם

איך הוא הגיע לארץ?

האמריקאים

קנו

את המיג?

שימוש בכוח אגרעני ישראל?

תעלת אשדוד-אילת

שם עתונאי. (כשם שלא חדל מלהיות עורך — בשנה האחרונה עלה חלקו בעבודה ה' שוטפת של העתון).

העולם הזה הוא העתון היחידי בארץ ש' חבר-מערכת מעל שלו הונח חבר-כנסת. ו' לא סתם חבר-כנסת, אלא הח"כ היחידי ה' נוכח בכל ישיבות המליאה, מתחילת ועד סופן. כנציג סיעת-יחיד הוא גם מצוי בכל הנעשה מאחורי הקלעים בכנסת, ביחסים בין הסיעות ובתוך הסיעות עצמן. השאלה הגדולה היתה: איך לנצל עובדה זו? איך להפיק מכך את מירב התועלת ל' מען טיב הדיווח בעתון? איך לרכז את ה' חומר החדש הרב הזה, הוורם ממוקד-האני' פורמציית המרכזי במדינה, במינימום של מקום בעתון?

הדו"ח לבוחר הוא תוצאה של מחשבה זו. הוא נותן תמונה פלאסטית מן הנעשה בכנסת, מבחנה חזותית וציבורית. מכיוון שכל אירוע מדיני וציבורי חשוב עובר ב' כנסת, הוא הבטיח, זו הפעם הראשונה, ש' השבועון המסוים יתן כיסוי מושלם לכל הנעשה.

אין זו רק תוספת של 100% או 200% למדור החדש — שהיה תמיד המדור הפור' פולארי ביותר בשבועון. היא גם תוספת עצומה לסיקור השוטף של המתרחש בצמרת המדינה.

בשבועות הראשונים היו, קוראים רבים שתמחו לפישורו של מדור חדש זה, ושראו בו במה להתפארות ותו לא. אולם, אם לשפוט לפי זרם המכתבים למערכת ו' מתגובות אחרות, הרי לא עבר זמן רב ש' מדור זה נקלט כפי שרצינו שייקלט — בהרחבה ניכרת של הדיווח הרציני בעתון, העמקתו ושיכלולו. מזה כמה חודשים לא קיבלנו, כמדומני, אף מכתב אחד המסתייג מן המדור (אם כי קיבלנו מכתבים רבים המסתייגים מפרט זה או אחר שפורסם בו, וטוב שקיבלנו כאלה).

אך היתה להוספת הדו"ח לבוחר השפעה שלילית אחת: היא עירערה את שיווי-המשקל בעתון. בצד התוספת לחלק ה' ציבורי של העתון, לא היתה תוספת מק' בילה בחלק הבידורי, הקל. והרי השבועון המסוים עומד, מטבע-בריתו, על שתי רגליים.

מזה כמה שבועות מתנהלים ב' מערכת דיונים רצופים בענין. לרעיון ה' מתכונת הכנסת חידושים, שינוי דפוסיים. כמו לפני חמש ולפני עשר שנים, שוב עברנו על כל מדור בנפרד, שוב בדקנו, שאלנו, חקרנו, אף הכל מחדש. כתוצאה מכך יתחילו בשבועון המסוים, בשבועות הקרובים, שינויים מרחיקי-לכת. תוכל לראותם בגליונות הבאים. אני מקווה שימצאו חן בעיניך.

אך לא הייתי רוצה שתהיה צופה פאסיבי בשינויים אלה. אני מזמין אותך להיות מבקר אקטיבי — להודיע לנו מה דעתך על השינויים בכללם ועל כל פרט בהם, ל' הציע הצעות ולמתוח ביקורת. כי רק כך נוכל לרענן ולשכלל את ה' עתון. כפי שעשינו בפעמים הקודמות.

איש הפכ

אחד הדברים שאנחנו רגילים להת' גאות בהם הוא כי העולם הזה הוא עתון צעיר.

"צעיר", לגבי עתון, פירושו הכשרון ל' שמור על רענונות, על ערנות מתמדת, על חוקפנות עתונאית. פירושו, בין השאר, ל' צעור עם הזמן, להשתנות ללא הרף, לא ל' קפוא במתכונת מאובנת.

זוהי תכונה נדירה מאד בעתונות העולם. ב'16 השנים האחרונות, בהן ניצחנו על מלאכת העולם הזה, ראינו שבועונים רבים בעולם עולים ויורדים. ראינו עתונים מגלים, לכמה שנים, רוח חדשה, מגיעים להישגים עתונאיים ולתפוצה המונית, ושוקעים במת' כונת קבועה, המתרוקנת בהדרגה מהתוכן החי. כך קרה לשבועונים כמו טיים ולייף בארצות-הברית, ולאחר מכן לליאנספרס ה' צרפתי, ולהרבה עתונים אחרים, שמשכו תשומת-לב עולמית עד שהגיעו לשיא ה' צלחתם — ושחזרו לעניין לאחר מכן.

יש המאמינים שכך צריך להיות, שאין מכך מנוס — כשם שבן-אדם עובר שלבים של ילדות ונעורים תוססים, עד שהוא מת' יישב בגיל-העמידה ומזדקן.

עוד מהיום הראשון של המערכת ה' נוכחית עמדה לנגד עינינו סכנה זו, ו' החלטנו לעשות את הכל כדי להישמר מפניה. ואכן — העולם הזה נשאר העתון הצעיר ביותר בארץ — גם אחרי 5, 10 ו'15 שנות קיום ומאבק. והראיה הטובה ביותר: תגובת אויבנו, שלא נפלה בשנה ה'15 מזו של ה' שנה הראשונה. אחרי התרם הכלכלי שהוטל עלינו בשנה הראשונה של קיום המערכת (והנמצא עדיין בעיצומו), באה פרשת ה' פצצות בשנה החמישית, פרשת החטיפה ב' שנה השמינית, ופרשת חוק לשון הרע ב' שנה ה'15. סימנים מעודדים.

אך שמר העתון על כשרון זה לדרך, להרגיו, לעורר, להלהיב, לגרום לחיכוחים ולסערות ציבוריות, ובעיקר — לעניין? יש לכך הסבר פשוט. כל כמה זמן, כש' נדמה לנו כי המתכונת לא השתנתה במשך תקופה ארוכה מדי, אנחנו מתכנסים לבדק בית כללי. אנחנו בודקים מחדש את אופי ה' עתון בכללו ואת אופיו של כל מדור בנפרד, מבקרים כל פרט ללא רחם, מבטלים, מו' סיפים, משנים.

יש כמה סימני-דרך בולטים בדרך זו. כך, בשנת 1955, נולד המדור החדש והתחלנו ב' סידרות-הגילויים הגדולות (חושיתאן, פרשת עמוס בן-גוריון, וכו') שהסעירו את הארץ. בראשית 1960 הוספנו לעתון את השער ה' אחורי, שהיה חידוש בעתונות העולמית, ובכך הפרדנו בצורה ברורה בין החלק ה' ציבורי והחלק הבידורי של השבועון.

החידוש הגדול האחרון בא בשנת 1965, בצורת הדו"ח לבוחר מסתבר כי השינויים הגדולים באים, בערך, אחת לחמש שנים. לכאורה, נבע הדו"ח באופן אוטומטי מן העובדה שעורך העולם הזה נבחר לכנסת. 14,124 האזרחים ששלחו אותו לשם זכאים לדעת מה הוא עושה שם.

אך למעשה מהתה הדו"ח לבוחר הרבה יותר מזה. בעיצובו הושקעה מידה רבה של מחשבה מערכתית. קיוונו כי הדו"ח יוסיף לשבועון יסוד חשוב חדש.

ביסודו של דבר, שאלנו את עצמנו שאלה פשוטה: העורך נמצא בכנסת. הוא נמצא שם כנבחר-ציבור. אבל הוא לא חדל מלהיות

מכתבים

לח"ן וכבוד למרים, עלידי כך שהעמידה אותם לרשות האלה ונוס ולא לרשות האל מרס.

ד"ר אלכסנדר ז'ק, תל-אביב

איש השנה היה ונשאר הישראלי ה' נצחי — דויד בן-גוריון.

לא היה כמעט שום צעד מדיני ש' עשה יורשו, לוי אשכול, שלא הוש' פע מצילו של ביג'.

מאיר גורפינקל,

ירושלים

נראה אם יש לכם דם לבחור כאיש-השנה (המשך בעמוד 4)

איש השנה

במקום לבחור את איש השנה כרגיל, כלומר, לבחור את האדם שהטביע יותר מאחרים את חותמו על השנה שחלפה, הרי' ני מציע לבחור את האיש שסיל את צילו על השנה הבאה עלינו לטובה (לטובה?), ואז אין מנוס מן הבחירה האחת והיחידה: פינחס ספיר.

מ. ובר, ירושלים

לא ברור לי מי ראוי לתואר איש השנה, אולם יש לי כמה הצעות לאנשי שנה ב' שטחים שונים. למשל:

איש דת — השופט העליון חיים כהן, שהצליח, עלידי נישואיו בארצות-הברית, ל' הציג בפני עולם ומלואו את האבסורדיי' של חוקי האישות במדינתנו.

אשה — החיילת שרה לם, שהרגיזה את מפקדיה חסרי חוש-ההומור, הוסיפה חן

BON-SISI

ייצוב תסרוקתה של האשה

מאז ומתמיד חפשה האשה צרכים לייצוב שיערה וכמו בשאר שטחי החיים באו שכלולים גם בשטח התסרוקת.

לפני 200 שנה שמשו עצמות גמישות של דגים לשם חיזוק התסרוקת וייצובה.

לפני 100 שנים שמשה רשת עדינה בצבע השיער לשם שמירת התסרוקת וייצובה.

לפני כמה שנים החלה האשה משתמשת בספריי לשיער. ספריי שיער הוא המצאה חדשה יחסית וככל המצאה חדשה עברו מספר שנים עד שהגיעה לשכלול-הרצוי — עד שהגענו לספריי השיער „בון — סי סי” שהוא ספריי השיער האידיאלי.

מיתרונותיו החשובים של „בון — סי סי”:

- (1) ספריי השיער „בון — סי סי” אינו נעשה „דביק” עקב רטיבות יתר באוויר.

- (2) בון — סי סי מיוצר בשני אופנים א. עם ריח בושם עדין ומודרני. ב. „ללא בושם” בשני המקרים הוא משוחרר מריח לוואי חריף.

- (3) ספריי שיער „בון — סי סי” אינו יוצר „גבישים” — בשיער.

- (4) „בון — סי סי” מייצב את השיער בלי לגרוע מגמישותו הטבעית.

יתרונות אלה הפכו את ספריי השיער „בון — סי סי” לספריי השיער המשוכלל והמתאים ביותר לאשה המודרנית.

השיא... השיא... השיא... ספריי שיער „בון סי סי”

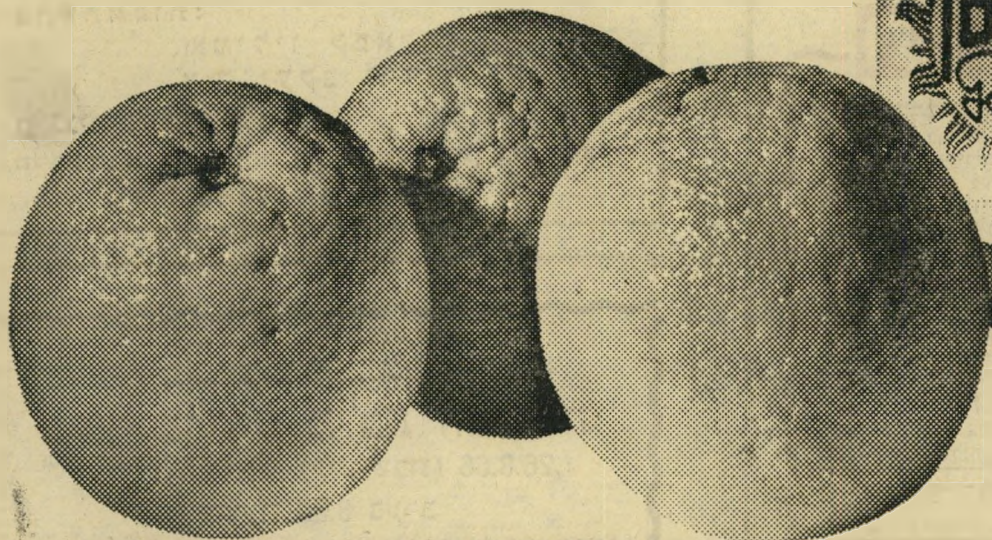
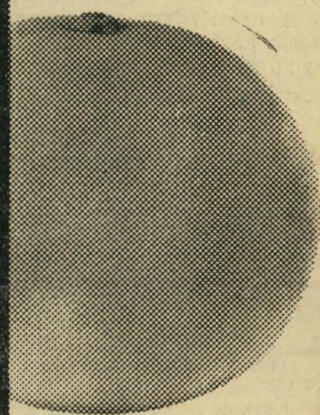

גולדסון בבקבוק הנה השומר על איכות המשקה

כמו בכל רחבי העולם מעתה גם בישראל -
משקה הדורים קל בבקבוק כזה.

הבקבוק הזה מגן על המשקה בפני קרני השמש
ושומר על טריות גולדסון ועל הוויטמינים שבמשקה.
גולדסון עשוי על טהרת פרי הדר מובחר ללא
תוספת תמצית או צבעי מאכל.

גולדסון אשכוליות או גולדסון תפוזים מיוצר ע"י
מפעלי הבירה בישראל לפי הסכם ידע בינלאומי.

המחיר המוצע לצרכן של
בבקבוק ½ ליטר 28 אג.

גולדסון - הנאה מלגימה ראשונה

מכתבים

זה מן המחשבים האמריקאים לידי חייליו. עתה, לאחר פרשת המיג, נוכל לומר כי ברית-המועצות היא ספק הנשק שלנו, ואילו הערבים הם האפסנאים המעבירים אותו מרוסיה לישראל.

מתי כוגן, טבריה

התרמית הממשלתית

בהעולם הזה (1508) התפרסמה תצפית בדבר הנסיון לבלום את השימוש ברכב ממשלתי למטרות פרטיות, ובדו"ח ל"בוחר העולם הזה (1511) הציע ח"כ אורי אבנרי, כי חיי לים ידחפו על רכב ממשלתי שאינו ל"קח אותם בטרמפ.

אומ"כנפיים במכונית שר

תרמית הנהוגה בידי אנשי המנגנון הממשלתי, ובכללם שרים, המשתמשים ב"רכב הממשלתי למטרות פרטיות: יש להם שני לוחיות זיהוי לכל מכונית ממשלתית — אחת כחולה ואחת כחומה. כשהם נוסעים בתפקידם הם מצמידים למכונית את הלוחית הכחולה, וכשהם נוסעים למטרות פרטיות הם מצמידים אליה את הלוחית הכחומה. ההחלפה מתאפשרת עלידי אומ"כנפיים, ה"מאפשר פתיחה וסגירה קלים.

שמחה ניר, קרית טבעון

אומ"כנפיים — ראה תצלום, מסומן בחץ.

בכנסת ובוועדותיה

לפני מספר חודשים נתבשרנו על העלאת שכר הדירה בכל הארץ. באיזורים פיתוח, כדוגמת מצפה-ירמון, נקבעה העלאה של 25%.

לפתע בא אלינו סוכן עמידר במקום, והודיע לנו ששכר הדירה יעלה ב"80%. אנו רוצים לדעת האם היתה החלטה ב"כנסת, או באיזושהי ועדה, או במוסד ממי לכתי אחר, על שינוי זה באחוזי העלאה, או שהיתה זו העלאה שרירותית פרי יוזמת עמידר בלבד.

אנו מבקשים מנציג העולם הזה — כוח חדש בכנסת לברר את העניין, ומקווים שהוא יעלה נושא זה בכנסת או באחת מחברותיה.

תקנתנו שפנינו לאדם הנכון.

קביצת משתכנים, מצפה-ירמון

ישוב: סוקרטס

בואו ואגלה לכם מיהו סוקרטס המודרני: ובכן, זהו אורי אבנרי.

ההוכחה: במיסגרת עיר-הנוער בתל-אביב, היתה הצעה להזמין לוחיות פומבי על שאלת השבת, אולם ההצעה נדחתה על-ידי אבות העיר (הרחוקים מרחק רב מן הנוער), בסענה שאבנרי עלול להשחית את הנוער.

ב. כ., תל-אביב

נוצרי לרפואה

הדימוי "ההמון" שחיכה בחוץ התנפל עליו כאילו היה נוצרי שהושלך לאריות בקרקס

(המשך מעמוד 2)

היחיד הבא בחשבון: אורי אבנרי. ישראל גור, ירושלים

...בלי כל ספק: מנחם בגין, אחרון ה"מוהיקנים.

שמואל אליגון, רעננה

הספיד ובכה

מזועזע ממותו הטראגי של האמן-פסל דויד פלומבו. מנכ"ל משרד הדתות, הד"ר ש. ז. כהנא הנכבד, אשר הספיד ובכה את דויד, האם עלה בדעתו כיצד הוא עצמו יכול היה למנוע את האסון? מדוע אין האחראים מטעם משרדו דואגים להסיר את המחסום עם צאת השבת, כפי שחשוב להם לסגור עם כניסתה?

קורא ותיק וירידו של האמן,

תל-אביב

קורבן כזה

לדאבוני הרב, מי שניכא פעם כי הכפייה הדתית תפיל קורבנות של ממש, לא התבדה. הפסל הירושלמי דויד פלומבו הוא קורבן כזה.

עזריאל ברמדי, תל-אביב

חיי אדם — הפקר

אם אף מוסד לא יוקע, ושום אדם לא יועמד לדין, נוכל לומר בביטחה כי חיי אדם בישראל הפקר.

8 חתימות, תלמידי בית-הספר בצלאל, ירושלים

בתל-אביב הקטנה

לזכרו של חוגא מרדוכ (העולם הזה

חוגא (1936)

(1510). הריני מצרף בזה פילם שצלמתי ב"1936 בתל-אביב.

עזרא כפרי, חיפה

מרופיה בלי אהבה

מאז זה טונג אמר פעם, כי ארצות-הברית היא ספק הנשק העיקרי שלו, ואילו צאנג קאי שאק הוא האפסנאי המעביר נשק

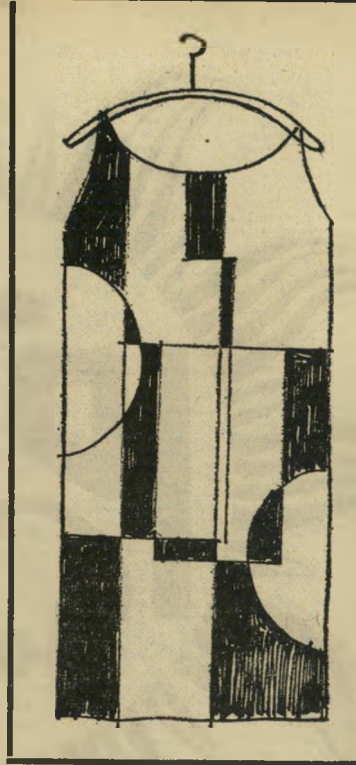
תזכיר

● "הדימוי החזונוי" מרבק. זה אפילו לא דמוי. זה משהו חזונוי, לדעתי. — במילים אלה הגיב נציג המערך, ח"כ ישראל קרגמן (העולם הזה 1488)

על הצעתו המקורית של אורי אבנרי לתת למנהל כל משרד ממשלתי הוראה חד-משמעית פשוטה לקצץ 20% ממנגנון משרדו, ולהניח לו להחליט בעצמו מה לקצץ וכיצד. הצעה מקורית זו היתה בסיס דרישתו של ח"כ אבנרי לחסון מיליארד ל"י מתקציבה השוטף של הממשלה, והיא נדחתה על-ידי הכנסת פה אחד. השבוע

קיבלה ממשלת ישראל עקרונית את ההצעה. היא הודיעה כי במקום להקפיא את המישרות שהן, במיקרה, ריקות ברגע זה — היא תיתן הוראה כוללת לכל משרד ממשלתי לצמצם את מנגנונו ב"5%. יודע-ידבר מטילים ספק בנכונות הממשלה להתגבר על ההתנגדות הפאסיבית של המנגנון ולהגשים מטרה זו הלכה למעשה.

● קנס-חניה או מסי-חניה? בדיונים על משרד-התחבורה ועל משרד-המטרה התריע אורי אבנרי בכנסת על חניה אסורה, בעיקר בתל-אביב, הם התעללות בנהגים ומסי סמוי, מאחר שאין כל אפשרות לנהג למצוא חניה במקומות מותרים. השבוע הודיעה הממשלה שהחליטה לסלק 150 שלטים של איסור-חניה בצפון תל-אביב, וכי היא דנה בצעדים דומים גם במרכז ובדרום העיר.

בגד מודרני
דורש טיפול מודרני
וטיפול מודרני הוא
כביסה ב"טקסטיל שמפו"

תוצרת ביח"ר נקה בע"מ
המפיצים:
חב' נורית בע"מ

פרסום אירקי

צור אופ"ן

נצלי את שעות הערב ללימוד מענין כ"הובי" וכמיקצוע.

קורס לציור אופנה יפתח בימים הקרובים בהנהלתה של הגב' סנדרה לורנצו, בוגרת האקדמיה לאופנה ברומא.

אינך חייבת להיות מנוסה בציור על-מנת להשתלב בקורס זה: היסוד הנדרש יתן בשעורים הראשונים.

הקורס יתקיים פעמיים בשבוע בשעות הערב. פרטים והרשמה נוספים — בין השעות 1-9,

4-8, במשרדי: פו ליט בני קום —

תל-אביב, סמולנסקין 7; אלבני 128 א'. חיפה, רח' שמריהו לוי 30.

האיגוד לקשרי ידידות ישראל-קובה

מזמין את הציבור

ערב קובה בחיפה

ביום ה', 1.9.66, בשעה 8 בערב,

בבית החלוצות, רח' יל"ג — חיפה

בהשתתפות:

אמיליו קבאלרו

ד"ר יעקב ירדור

תוכנית אמנותית:

הקראה: א. נוף, בלהה מי, המשורר נתן ביסטריצקי.

סרטים קובניים.

מלכת מצודת עכו

נשף בחירת מלכת המצודה

יערך ביום ששי (ליכ שבת) 26.8.66,

בשעה 8.30 בערב

בהשתתפות מלכת המים 1966 וסגניותיה

של נשיא מצריים, הם העתונאים הטובים ביותר במזרח-התיכון, אלא שהיכל קצת עולה על אבנרי, אבל הוא "לא בטוח בכך".

א. כרמון, תל-אביב

הטירור החשוך
לאנט בוגנין (העולם הזה 1509): זועזעתי מן העוול שנעשה לך ולילדיך. אני תקוה שלאחר מיקרה מביש זה, בו הפעילו בריו"ר גים חשוכים שיטות טירור, יעזרו מוסדות המדינה והציבור בשיקומך, ויסייעו לך לר" כוש קורת גג אנושית.

מרגלית בן-שמחון, ירושלים

בריוני הרת
היכן היתה המטרה? מדוע הגיעה למקום רק אחרי שהבריונים סיימו את מלאכת ה"הרס?"

אני רוצה לקחת שלא נגיע למצב בו יאלצו האזרחים עצמם לקחת את העניינים לידיהם, על מנת להגן על רכושם ונפשם. בינתיים חייבת הממשלה לפצות את הנפ" געים, והציבור חייב להגיש את עזרתו ל" אותה אלמנה המסופלת בששה ילדים, אשר את כל רכושה הרסו בריוני הדת.

עמנואל יגור, קרית-ביאליק
הקורא יגור צירף 50 ל"י, כתומה ל" שיקומה של אנט בוגנין.

טעות לעולם צודקת
גופת האשה הועברה למכון הפאטולוגי, ואליעזר תורג'מן נכלא ונדקר (ידעות אחרונות).

עשרות מתקני-מטבח, מגבות-מטבח, סיי נורים וספרי בילוש (ידעות אחרונות).

פ. א., כפר-סבא

זכות קדימה במדור זה תינתן למכתביהם של קוראים המצרפים את תצלומיהם למכתבים.

כתוב חדש

איג'ר'ת זו נועדה להדגים, להלכה, ל"מ, ע"ש"ה, ש"ט, כתב פל'טית ה"מ'אפ'ר'ת קראיה, חד-מיש'מ'עית ש"ל כל מילה ומילה, כליל מילים לו, ז"ל, ש"מ'ל'ת, פד'ט'ים, וס'ת'ם מילים בילתי-מוכ'ר'ת.

ה"ש"ט'ה, מ'ק'ע'ר'ת ל"כ'ל'ל א'ת'ת, מ-27 ה'א'ת'ו'ת (כליל ה"מ'ש'ת ה'ס-פ'י'ת) מ'ב'ט'א, א'ת'ר, ש"ל א'ת'ה, א'ת' (ב'ד'ר'ך כלל ז'ה מ'ב'ט'א, י'ת'ר, ר'ך) מ'ס'מ'ן, ע'ל י'ד' מ'ת'ב' מ'ע'ל, ה'א'ת, ה'ה'-פ'י'ת כ'ד'ר'ך זו ל'א'ת, ה'ד'ש'ה, ע'ם ש'ב'ט'א, א'ת'ר.

כל ה'א'ת'ו'ת, א'ת'ר, ה'ז'כ'ר'ו, ב'ש'ש'ל'ת, א'ת'ר, ר'ה'ק, ל'צ'י'ו'ן, ה'ע'י'צ'ו'ר'ים.

כ'ד' ל'צ'י'ו'ן א'ת' ה'ת'נ'ו'ע'ת, ה'ס'פ'ת'י, ח'מ'י'ש'ה, ס'י'מ'נ'ים, ח'ד'ש'ים. א'פ'ש'ר, ל'ה'ת'י'ת'ם, ל'ס'י'מ'נ'ים, ה'א'ל'ה' כ'כ' ל'א'ת'ו'ת, ל'כ'ל'ל, ה'ב'ר, א'ל א'פ'ש'ר, ל'יר'א'ת'ן, כ'י'נ'ק'ו'ד'י, ה'ב'ל'פ'ק, ב'ן ה'א'ת'ו'ת.

חיים פרידמן, ירושלים

היה חתול. הוא היה אהוב על הבריות, ואף פעם לא שמעתי שילדים יציקו לו. להיפך: הם היו אוהבים חיות-בית זו ומשחקים איתה. כאן אני עד יומיים לאכזריות של ילדים כלפי החתולים, ואני מזועזע כל פעם מחדש כשאני רואה ילד תופס חתול בונבו, או מתאכזר לו בצורה אחרת.

מתוך התגוננות עלול החתול לנשוך, אך לעולם לא יתקוף משהו מבלי סיבה. לכן דברי סגן שרה-פנים מטעים, ומסולפים.

שמעון סקודניק, תל-אביב

העתונאים הטובים

זה עתה חזרתי ארצה לחופשת מולדת, ובדרכי, בני-יורק, פגשתי בסטודנט מצרי, התפתחה בינינו שיחה, על היחסים היש-ראליים-ערביים וכו'.

הצהיר בפני הסטודנט המצרי, אחרי וי' כוח ארוך: "אורי אבנרי מגלם בדעותיו את הפתרון היחידי לשאלת היחסים היש-ראליים-ערביים."

הוא טען גם, כי אורי אבנרי וחסינין הייכל, עורך אל-אחרם המצרי ואיש סודו

דא אוויר

אני נער תל-אביבי הלומד בבית-סתר תי' כון. בשבוע שעבר, בשעות הערב, רכבתי על אופני ברחוב איבן-גבירול, מבלי שהיה לי אור. שוטרת-נועה עצר אותי, הוציא לי את האחיר מן הגלגלים והחרים לי את השסתומים, הנקראים בפניו ונסילים. יתכן וזה דבר פעוט, אך ברצוני לשאול בקשר לכך: האין זו חרמת רכוש? בתוקף איזה תקנה או חוק נוהגים כך שוטרי-התנועה? האם לא די בהוצאת האחיר, ש' הרי אחרי כן ממילא אי-אפשר להמשיך ב' נסיעה?

א. רינצקי, תל-אביב

אהוב הבריות

כחובב טבע ובעלי-חיים, הריני מבקש ל' הודות ל"ח"כ אורי אבנרי על השאלתה שהגיש לשר הפנים בעניין הענקת פרסים למצטיינים בקטילת חתולים. תשובת סגן שרה-פנים, כאילו ישנה סכנת כלבת בחתולים, אינה נכונה כלל. לא נרשם אף מיקרה של כלבת אצל חתולים. אני יליד ברית-המועצות, ובכל דירה שם

של טיבריוס" (העולם הזה 1510) הוא אמר גם משכנע מאד מבחינה ספרותית, אבל לא מהבחינה ההיסטורית. אף נוצרי לא הושלך לאריותיו של טיבריוס, מהסיבה הפשוטה שבאותה תקופה לא היה ברומי אף נוצרי לרפואה.

מיכאל מרגולין, תל-אביב

עד מאה ועשרים
נידמה לי שכל אותם הפרופטורים, ושאר המטיפים בכנסת, ברדיו ובעיתונות, למען הגדלת הילודה, נוהגים בעצמם מן היתרונות של משפחה מעוטת ילדים.

חזן מזה, ברצוני לברך את אורי אבנרי על שניצל מן הפצצה, מאחל לו הצלחה ב' עבודה, עד מאה ועשרים.

גולן, באר-שבע

הדוגמה הנאותה

אנחנו מצטרפות בכל לב אל קריאתו של ח"כ העולם הזה לנהגי המכוניות, לאסוף את החיילים העומדים בציד הכביש ומצפים. מאחר ושתינו חילות, המצפות לעתים בתחנות ההסעה, שמנו לב לעובדה קצת מעציבה: בעוד שמכוניות אזרחיות נוהגות כמעט ללא יוצא מן הכלל לעצור, הרי ש'

ליאורה

בקי

מכוניות ממשלתיות, וכן גם מכוניות של ח"כים, חולפות ביעף, מתוך התעלמות גמ' רה. האם זוהי הדוגמה הנאותה?

בקי וליאורה, אישם

בתחרות הפרסים שנערכה לאחר ההצגה המיוחדת של הסרט

עשרה בני טובים

בקולנוע "גת" ביום ששי 12.8.66 זכתה בפרס הראשון בסך 100 ל"י.

הגב' יונה אופן מרחוב גזית (רוממה) תל-אביב.

"עשרה בני טובים" מוצג בהצלחה מלאה שבוע 2 בקולנוע "גת" ת"א

Williams Ice Blue Hair Lotion

תכשיר חדש לשער

עשיר בוויטמינים
ומזין דרך השרשים.

Williams Ice Blue Hair Lotion

מבריא ומעשיר את כל

סוגי השער בשלוש דרכים:

1. מכיל **PANTHENOL** העשיר בוויטמין

והחיוני לצמיחת השער ובריאותו.

2. מכיל יסוד מיוחד נגד

קשקשים ולכלוך העור.

3. שומר על המראה החיצוני

של השער בטבעיות

אינו דביק או שמנוני.

הסתרק מידי בוקר

עם **Williams**

Ice Blue Hair Lotion

והענק לשערך

גמישות, שפע ובריאות

ואת הניחוח המיוחד

של מוצרי **Ice Blue**

להשיג בשני סוגים:

לשער יבש או רגיל

מרסום אריקי

ארצות-הברית

המפלגה היהודית

על מה דיבר והירהר נשיא ארצות-הברית, בשעה שקיבל את פני זלמן שזר, נשיא ישראל?

הדבר נתגלה השבוע — והוא לא נגע למצב המתוח בגבולות ישראל. הוא נגע לי-מצב המתוח במקום שיש בו יותר יהודים מאשר בישראל: ניו-יורק.

יהודים ואירי. המגלים היו שני פרי-שנים אמריקאים רביי-דע: רולנד איבנס ו-רוברט נובאק, בעלי טור מפורסם בעיתונים. סיפרו השניים במדורם: בקבלת-הפנים לי-שזר נכחו רבים מראשי הציבור היהודי בי-אמריקה. הנשיא ג'ונסון ניצל הזדמנות זו כדי להפעיל לחץ על אחדים מהם.

התערבות זו נגעה למצב הקשה השורר בי-במדינת ניו-יורק. המושל הנוכחי, גלסון רוקפלר, הוא רפובליקאי, סיכוייו להיבחר מחדש, בפעם השלישית, קלושים מאד. המפלגה הדמוקרטית רוצה להציג כי-מועמד נגדו את פראנק אוקונור, המכהן כעת כנשיא מועצת-העירייה* של ניו-יורק. לאוקונור האירי סיכויים מצוינים להיבחר ולהנהיל למפלגה הדמוקרטית תפקיד מרכזי זה בזירה האמריקאית.

בוה מעוניין, כמובן, הנשיא ג'ונסון, שי-הוא גם ראש המפלגה הדמוקרטית.

רוז והשרשנים. אולם דרכו של אוקר-נור אינה סוגה בשושנים. לפניו עומד מי-כשול אחד. המכשול הזה נושא שם יהודי: אלכס רוז.

רוז הוא ראש האגודה המקצועית של הכובעים — אותם ההיסטוריון המפורסם סמים, שהעניקו לצה"ל, כשי, את כובעיו הי-ראשונים. רוז הוא גם הבוס של מפלגה קטנה אך חשובה: המפלגה הליברלית של ניו-יורק.

מפלגה זו שולטת על גוש של בוחרים — בין 200 ו-400 אלף, רובם יהודים. אין אלה די רבים כדי לבחור במועמד משלהם — אך הם עשויים להוות את לשון-המאזניים בבחירות בניו-יורק. הם יכולים לקלקל את סיכוייו של כל מועמד.

רוז אינו אוהב את אוקונור. הוא איים שאם יוצג כנציג המפלגה הדמוקרטית, הוא יתן לבוחריו הוראה להצביע בעד מועמד משלו, בנו של הנשיא רוזוולט המנוח. זה יקבל די קולות, כך מקווה רוז, כדי שי-אוקונור לא ייבחר. המנצח הצפוי, במיקרה זה: רוקפלר.

לחישות בפניה. ג'ונסון החליט למנוע שואה זו. לכן הזמין לקבלת-פני שזר את רוז, וגם את דויד דובינסקי, נשיא-הכבוד של האגודה המקצועית של עובדי מלבושי-הנשים, ידיד ותיק של ישראל. דובינסקי הי-יהודי הוא בעל השפעה רבה במפלגה הי-ליברלית.

וכך בשעה שזלמן שזר העסיק את הי-נכבדים המוזמנים, פרש ג'ונסון לפינה אחת והתלחש עם דובינסקי, בעוד שסגנו, יוברט האמפריי, התייחד והתלחש בפניה שניה עם רוז.

לפי הדיווח האחרון. זה לא עזר.

אחות גדולה לנו

התפקיד של הבת הבכירה והרווקה הוא תפקיד קשה בכל משפחה. במיוחד כאשר שם המשפחה הוא ג'ונסון. הסובלת במקרה זה היא לינדה ג'ונסון בת ה-22, בתו הי-בכירה של נשיא ארצות-הברית.

מאז עלה אביה לכס-הנשיאות כמעט ואין לה חיים פרטיים. היא מתלוננת מרות על אנשי השירות החשאי המלחים אותה לכל מקום.

היא גם איננה מצליחה להסדיר את כי-עיותיה הרומנטיות. משך זמן מה היתה מאורסת לקצין-צי. בשנה האחרונה בן-הלחיה הקבוע שלה הוא שחקן הקולנוע (ויוה מאריה) ג'ורג' האמילטון. אך הוא לא נחשב כחתן רצוי לנשיא.

לינדה היא נכונה מדי שלא תבין כי נשור-איה לג'ורג', אשר השתמש מגיוס לויט-נאם בסיבות-סרק, לא יוסיפו לדמות הנשיאות. **בעיות, בדי חתן.** אך הבעיה הי-עיקרית של לינדה היא לוסי, אחותה הי-קטנה שנישאה החורש בטקס מפואר. לינדה איננה מסתדרת עם לוסי. אין להן חברים משותפים ויש להן מעט מאד עניין משותף. (המשך בעמוד 8)

* תפקיד שני במעלה, אחרי תפקיד ראשי-העירייה, הנתון בידי הרפובליקאי לינסיי.

אחד מולך בפאר המלונות השני מפלפל משתכר בכבוד

אך באחד הם מזדהים שניהם על „פזגז" מבשלים

על-פזגז יכולים לסמוך

שרות אדיב ויעיל • מבחר מכשירים בתנאים נוחים

בינגליניאל

למדו

ת"א, נחלת-בנימין 2, טל. 56347-ח'יפה, החלוץ 27, טל. 69265

לתלמידי בתי הספר:

אנגלית A. B. C. עד לכתות ו' ז' ח' ולכתות ט' י' י"א י"ב
HORIZON, WIDE WORLD
ENG. AMER. LITERATURE

למבוגרים:

אנגלית — גרמנית
CONVERSATION בשפות
עברית, אנגלית, גרמנית,
צרפתית

(המשך מעמוד 7)
 אישיותה הרעשנית של לוסי, הצלה על
 לינדה, בעלת האופי השקט.
 לכן גם החליטה לינדה, שסיימה בשנה ש-
 עברה את לימודי התואר הראשון (בהיס-
 טוריה) באוניברסיטת טקסאס אשר באוסטין,
 בירת טקסאס, לא לשוב שמה בסתיו להמשך
 לימודיה לקראת תואר שני. הסיבה העיקרית:
 הכלה הטרייה לוסי ובעלה יחיו באוסטין,
 מתעתדים ללמוד באוניברסיטה המקומית.
 במקום אוסטין בחרת לינדה ג'ונסון, ה-
 שבוע, בניו-יורק. היא מקווה להשתחרר קצת
 מן האפטרופסות הושינגטוניות, לחיות את
 חייה בשקט ולפתור כמה מבעיותיה.
 לינדה היא מיליונרית בזכות עצמה (או,
 יותר נכון, בזכות אמה, בעלת חווה ותחנות
 טלביזיה בטקסאס) אך החליטה לעשות מה
 שכל נערה עושה, כאשר יש לה בעיות, אך
 אין לה חתן: היא החלה לחפש תעסוקה כל
 שהיא.
 היא נתקבלה לראיון במערכות כמה שבו-
 עונים וירחונים, נפגשה עם נשיא קרנות
 צדקה וקרוב לחדאי שתתחיל לעבוד אצל
 אחד מהם ברגע שתתפנה מחברתו הבלתי-

לבחור בטוב ביותר: TIME

TIME המושלמת בסיגריות ישראל. כל שמבקשים
 בסיגריות חדישה — יש ב"TIME תערובת אמריקאית,
 קינג-סייז, פילטר יעיל וקופסת מכסובב הדורה.

בחר בטוב ביותר - עשן TIME

לינדה (בנשואי לוסי) אייפסר להתחתן עם משתמש

פוסקת-בכלי-זאת של ג'ורג' האמילטון, שבא
 אחריה לניו-יורק ועמו היא מבלה בדיסקו-
 טקים ניו-יורקים עד שעות הבוקר ה-
 מוקדמות.

אנגליה

מי הוא מלך הג'וז?

האנגלים נחשבים לאנשים סובלניים. לכן
 החליט גם רוברט דלפורד בראון כי הסיטי
 של לונדון היא המקום המתאים להקים בו
 את הכנסיה הלאומית הראשונה של הבהלה
 המושלמת.

לכת הבהלה רק עקרונית אחד: עשה
 ככל העולה על רוחך. זה כולל גם את מדי
 הכותן הגדול, בראון.

בראון הופיע לתוכנת כנסיתו כששיער-
 ראשו זקנו צבועים חרוד והוא עוטה
 גלימת-ארגמן המכוסה בכרזות "אני הוא
 מלך הג'וז הצעיר ובן-האלמוות", ואז הופיע
 כפר-בעיקר.

היה זה שוטר לונדוני שעצר את בראון
 הסביר לו כי לפי חוקי-העזר העירוניים מ-
 שנת 1911, "אסורה לבישת מלבושי תח-
 פושת בסיטי של לונדון".

כדור הארץ

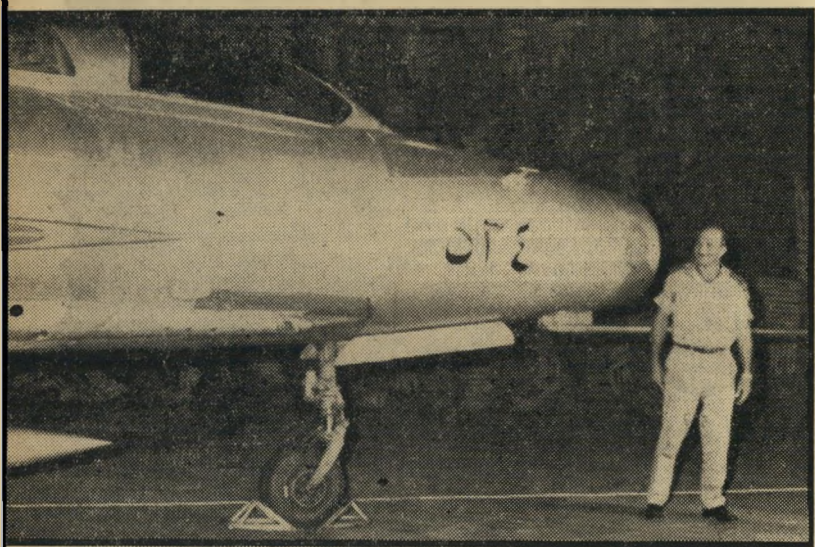
● **פסק הי את פסקו.** בפראג,
 צ'כוסלובקיה התכנסו 500 קוסמים לכנס
 עולמי. התחייבו כל אחד להציג לפחות ת-
 חבולת-קסמים אחת לכל עובר-ושב ברחובות
 פראג שידרוש מהם לעשות זאת.

● **המרגל שיחזיר מן החופש.**
 בחשיגנטון המליץ בית-הנבחרים על שורת
 הענקות למרגלים, עובדי סוכנות הביון ה-
 מרכזית (סי. איי. אי.), כולל חופשה על
 חשבון הממשלה למרגלים ולבני-משפחותיהם.

● **גירסא דינקותא.** בגינואה, אי-
 טליה עבר סטפאני גונס, תינוקם הרך של
 זוג מאלפי אריות בקרקס-המקומי, את טקס
 הטיבילה הקאתולי שלו בתוך כלוב של ששה
 אריות ואחר הטקס הרכיב אותו אביו, ב-
 תהלכות-נצחון, על גבה של לביאה.

עיריך מנירה

אל"מ הוד והמיג: מי שייך לעולם החופשי?

רישמי החמיר את הדברים בהרכה. שעות מעטות אחרי נחיתת ה"מטוס הכריז מפקד חיל-האוויר הישראלי כי זהו המטוס הראשון מדרגם מוג' 21 שנפל בידי "העולם החופשי". הדברים הובאו בהבלטה בעיתוני כל העולם, יחד עם ההודעה הראשונה על הנחיתה. כך מדוע ניוירוק הראל טריביון (הפאריסאי) מיום ה' 17 באוגוסט כי: "קציני צבא ישראליים אמרו שזו הפעם הראשונה שמיג 21 במצב שלם ותקין הופקד בידיים מערביות".

כלומר: הודעת המטוס הישראלי מכריזה על ישראל כעל חלק בלתי נפרד מן הגוש המדיני-צבאי, אשר בראשו עומדת ארצות-הברית.

כלנו חבים תודה למפקדי חיל-האוויר, שיחדתם גילתה דוקא כימים אלה כושר מ"עולה בשמירה על גבולות המדינה וחיי אורחיה.

אולם אנחנו חייבים לשאול את הדובר: מי הסמיך אותך להכריז הכרזה מדינית מרחיקת-לכת?

במשך 18 השנים האחרונות, בהן התמסרו ממשלות ישראל לגוש המערבי במידה גוברת והולכת, הן נזהרו לפחות מלתת גושפנקה רשמית לכך. באופן רישמי, עדיין שרירה וקיימת הכרת שר-החוץ הישראלי, משה שרת, בראשית ימי המדינה, כי מדיניותה היא "אי-הזדהות". והנה, כלאחר יד, באמצעות הודעה של דובר צבאי, אך בצורה חד-משמעית ו"החלטית", קבעה ממשלת ישראל את מקומה בגוש המערבי.

זה בלי כל תמורה, מבלי שהגוש המערבי התחייב רשמית לשמור על גבולותיה, מבלי שצירף אותה למיבנהו הכלכלי, אף מבלי ש"הפכים בכלל לקבלה אל מתחת לכנפיו באורה רישמי.

בין שאר התגובות של השבוע היי, תה תגובה אינפנטילית בנוסח: "דפקנו (המשך בעמוד 10)

הירדנים, מי יכול היה לערכה, זולת ה"אמריקאים?"

כך פנתה חרושת-השמועות. בעליה הניחו, כדבר מוכן מאליו, את הדבר הנובע מגירסה זו: שהאמריקאים המתונו לבוא המטוס, שהם קיבלו את כל האיניפורמציה המבוקשת עליהם, שעשו בו ככל העולה על רוחם. לא נעמוד כאן על מידת הסבירות של שמועות אלה. נעמוד כאן על צד אחר שלהן, החשוב עוד הרבה יותר: העובדה שרובבות אזרחים האמינו כי זה היה כך, וכי זה היה בסדר.

כלומר: ההנחה של רבבות אזרחים כי ישראל אמנם עשויה לשרת בצורה כזאת מעצמה זרה, וכי אין כל פסול בכך. זוהי גישה צינית, החייבת להדאג כל ברידת — בלי כל קשר למידת האמת או הכוזב שבמצב הגירסה.

כי גישה זו משלימה, בלב קל וללא היסוס, עם ההנחה שישראל שוב אינה אלא איכר קטן בלוח השחמט העולמי והמרחבי.

איכר שיד זרה מזוהה אותו על הלוח כאוהת נפשה. והרי יד זרה פועלת בהכרח לטובת איני טרסים זרים.

ואילו מדינת ישראל — עם כל היותה קטנה — יש לה אינטרסים מובהקים מ"שלה, הנובעים מצרכיה המדיניים, הגיאוגרפיים והכלכליים. אינטרסים אלה אינם עולים בקנה אחד עם האינטרסים של כל מדינה זרה שהיא, ותהא יידיעות ככל שתהא.

כל גישה אחרת היא אנטי-לאומית. היא נוגדת את עצם עקרון העצמאות הלאומית. ואם כיום, 18 שנים קצרות אחרי השגת עצמאותנו, מוכנים רבבות אזרחים להתעלם מעקרון זה כי אופן ציני, כדבר מוכן מאליו — אזי למדינה.

ל עוד נשארו תופעות אלה בתחום השמועות והלחישות, לא היה זה מ"סוכן כל-כך, אך מה שנעשה בתחום ה"ישראליים משוכנעים כי המיבצע כולו אורגן על-ידי האמריקאים.

לפי גירסה זו, אין ישראל משי-משת בפרשה זו אלא נקבלו-מישנה במיבצע של שרות-הכיוון של ארצות-הברית.

בעלי הגירסה, שהפציה במסע-לחישות מן הסוג שכבר התרגלנו אליו בארץ, העלו כמה וכמה שאלות:

● מדוע ערק הטייס בכלל? ואכן, ה"סיבות שמסר הן, אם להשתמש בלשון עדינה, קלושות.

● אם החליט לערוק, מדוע לא יצא את עיראק בדרך היבשה, כפי שיצאה משפחתו? מדוע הח"ל ערק דווקא במטוס?

● האם אין צורה זו של עריקה קשור רה בהצעה האמריקאית הידועה זה מכבר, לשלם מיליון דולר לכל המביא לה מיג סובייטי במצב תקין?

● אם נידבר הטייס עם מישהו בבגדאד, בטרם ערקתו, וקבע עימו מחיר ל"מטוס — עם מי יכול היה להידבר, זולת האמריקאים?

● האם יכול היה אדם לסכן את חייו על-ידי חדירה לתחום האווירי רי הישראלי, במטוס-קרב עיראקי ממומן, על פי מכתב סתמי, מבדי לרעת אם הגיע בכלל לתעודתו?

● אם קנו האמריקאים את המטוס ב"בגדאד, היכן יכלו להנחיתו, בטח-הטיסה המוגבל של מיג, חוץ מאשר בישראל? (אי-ראן ותורכיה בוודאי לא היו מעוניינות ל"הסתכסך עם עיראק, ובסיס חיל-האוויר ה"אמריקאי בסעודיה אינו מהווה שטח ריבונ)."

שמחה ההמונית שהציפה את ישראלי, בשעה שנחת המיג העיראקי על אדמת המדינה, היתה תגובה טבעית וברירה.

המלוכה העיראקית לא סיימה את מלחמתה בישראל בחתימת שביתת-נשק. הקהילה העיראקית מכריזה השכם והערב כי היא עדיין נמצאת במצב של מלחמה בנו.

לפחות בתיאוריה (אם כי תיאוריה רחוקה מאד) יכול כל מיג עיראקי להופיע, באחד הימים, בשמי ישראל — לא כעריק, כי אם כאוייב הזורע קטל.

בינתיים הופעלו המיגים העיראקיים, ב"מלחמת-השמימה חסרת-רחמים נגד אומה ק"טנה ואמיצה, שאנו רוחשים אהדה עמוקה למאבקה על חרותה — האומה הכורדית. כל מיג היודר ממצבת חיל-האוויר העיראקי, מקטין את מיספר ההרגים — גב"ר, נשים וילדים — בכפרי כורדיסטאן.

יתר על כן: נחיתת ה"מיג" בישראל היתה נצחון פסיכולוגי.

היא העלתה את המוראל במדינה, הסובל קשה מדימומי המנהיגות בצמרת. לא היתה היא כרוכה במוות ובשפיכת דמים — ועל כן לא חל עליה האיסור התנ"כי, כמו על הפלת המיגים הסוריים: "בנפול אויבך לא תשמה..."

לכן צדקו ההמונים בשומחתם. מותר היה לנו להצטרף אליה כי לב שלם.

זלם נתלולו לשימחה זו תופעות מישנה, שיש בהן כדי להעיב על שימי

● איך יכול היה המטוס הור לטוס מרחק של 800 קילומטרים בשמי יורדן, מבלי שהחיל-האוויר הירדני עשה כל נסיון לירדו?

● ואם היתה הידברות מוקדמת עם

חה זו. תופעות הנוגעות לשורשי קיומו המדיני והמוסרי.

קורם כל: הציניות.

לא עבר יום מאז היוודע דבר הנחיתה, וכבר החלה חרושת-השמועות פועלת ב"מלוא הקיסור. בתום השבוע, היו רבבות

(המשך מעמוד 9)

את הרוסים! הם סיפקו נשק לערבים, רכשו נשק ונפיקים בזה שסודותיהם מתגלים. זוהי תגובה אמרציונלית, אבל מובנת. ה' רחוב הישראלי מרוגז, בצדק או שלא בצדק, מגירוש הדיפלומט הישראלי ממוסקבה, מ' פסק-הדין שזן למוות ספרס בעל שם יהודי בולט, מהחרמת הסעודה לכבוד הנשיא על ידי הנציגים הסובייטים באו"ם.

יתר על כן: מי שמספק נשק לממשלה המכריזה על רצונה ל' השמיד את ישראל, בודאי אינו

ההסתבכות בגבול סוריה העמידה את ה' אינטרס הסובייטי במרחב באופן ברור מול העמדה הישראלית.

הודעת מפקד חיל-האוויר היא צעד מדאיג נוסף בכיוון זה.

★ ★ ★

כ סיד יטען: אנחנו לא אשמים במצב הזה. הוא נכפה עלינו בתוקף הנסיבות. או: הרוסים אשמים בעצמם במצב. במדיניות, לא חשוב מי אשם במצב. חשוב למי מועיל המצב. שגיאה גוררת שגיאה, כשם שעבירה גור

Iraqi Defects to Israel, Giving West Its First MiG-21

From Cable Dispatches

TEL AVIV, Aug. 16.—An Iraqi Air Force captain defected to Israel today in his Russian-built MiG-21 supersonic jet fighter. Israeli military officers here said it was the first time a MiG-21—the Soviet Union's most advanced fighter plane—had been detected intact in Western hands.

The 30-year-old pilot, who was not identified, told a press conference after conferring with Israeli authorities that he had shot down a pilot said he had never heard of a large sum of prize-money allegedly offered by the United States for an intact MiG-21 plane. The silver MiG, still bearing Iraqi Air Force markings, was later shown to newsmen and military attaches of several Western countries.

The arrival of the pilot followed yesterday's air battle near the Sea of Galilee when two Syrian MiG-21s were reportedly shot down. Yesterday's downings were

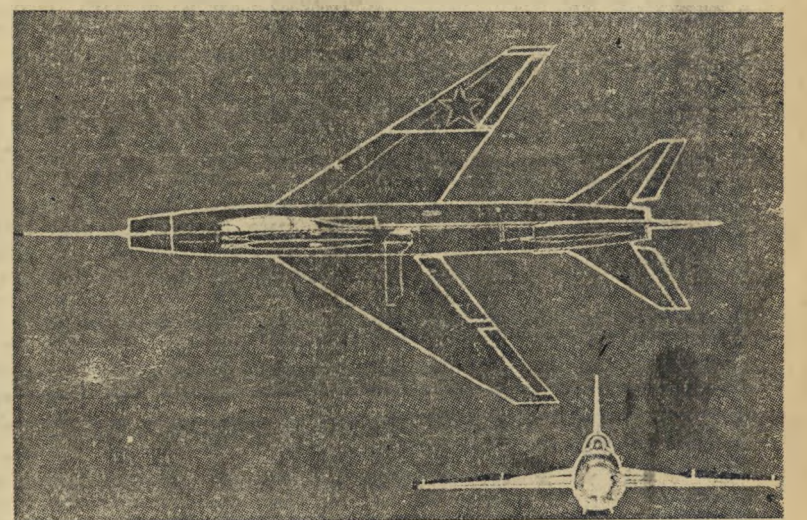
הקטע בעתון "ניו-יורק הראלד טריבון"

רות עבירה. מי שפסע פטיעה בכיוון בלתי נכון, אין לו ברירה אלא לעזוב צעד שני ושלישי באותו כיוון — אלא אם כן הוא משכיל לשבור את רציפות הדברים. הרחבת התהום בין ישראל וברית המועצות אינה משרתת את האינטרס הישראלי. היא משרתת את אויבי ישראל.

כי מה הטעם בהשגת מיג עיראקי אחד — אם כתוצאה מכך תגבר אספקת המיגים לארצות ערב? האם תחושתי-סיפוק ריג? עית שקולה כנגד להקות של מיגים?

יכול להתלונן על התוצאות הנוכחיות מכך לגבי גילוי סודות נשק. עם סתם אנשים מינבים תגובה אמר ציונלית, ניחא. אבל אם ממשלה מגיבה כך — יש לחרוד.

כי ממשלה, המופקדת על שמירת הקיום הלאומי, חייבת לכלכל את מעשיה על פי שיקולים צוננים של האינטרס הלאומי. האינטרס הלאומי אומר: **על ישראל להתורג גם כתנאים הקשים ביותר, לאיתלות מדינית.** עליה לרכוש לעצמה את כושר-החימרון

מיג 21 — התרשים הרשמי

ויהי ישראל עם הצד המפסיד בוויאט-נאם אינו משרת את האינטרס של ישראל. הוא משרת את האינטרס של אחד שוקירי, הפועל בכיוון זה ללא הרף.

ההתרחקות מאייתלות המדינית, מחופשיהתימרון ומאהדת בעלי-הרצון-הטוב בעולם — היא אפן לאומי ראשון במעלה, שאת תוצאותיו מי יסורנו.

בין הגושים. כי מי שאינו יכול לתמרן, אין לו עמדת-מיקוח. אין איש מעריך אותו ואין איש מתחשב בו — לא האויבים, ולא הידידים. דווקא ממשלת אשכול הכירה בכך, ל' פחות מן השפה ולחוק. לוי אשכול הכריז מדי פעם על רצונו לפעול למען המסת הי קפאון ביחסי ירושלים-מוסקבה. בין שאר המליצות הרמות של משרד-החוק, מאז סילוקה של גולדה מאיר, מופיעה התחמירה לאיתלות במחנה יחיד כלשהו.

★ ★ ★

הן, אם כן, סיכום השבוע שעמד בצל כנפיו של המיג העיראקי: השמחה שהתלקחה עם בואו — היא גילוי טבעי. הצניעות שלוהת-הרסן, שנתלחה לשימחה זו בחוגים רחבים — היא גילוי של הת' נזונות ממאירה.

הטיפול הרישמי בפרשה זו, על הודעותיו ושתיקותיו — הוא גילוי אומלל של הידרדרות מדינית.

והנה, דווקא בימים אלה, גולשת המדינה יותר ויותר לעמדה של השתעבדות מוחלטת למחנה הי קורא לעצמו "העולם החופשי".

חוסר-המנהיגות, חוסר היכולת לקבוע קו ברור ולפעול לפיו, בולט גם במישור זה: שליחות רב-אלוף משה דיין בוויאט-נאם ויהתה את ישראל, בעיני העולם כולו, עם ההתערבות האמריקאית בארץ היא. הכרזות הנשיא שזר באמריקה התפרשו אף הן כתמיכה מרומת אף חד-משמעית במדיניות הוויאט-נאמית של הנשיא ג'ונסון.

העם

מי מספיד את פלומבו?

דויד פלומבו נקטל. הוא נקטל עלידי מי שמתח מעל לכביש ציבורי שרשרת בלתי-חוקית, בגובה צווארו של אדם הנוהג במכונית פתוחה או הרוכב על אופנוע, ושלא טרח להאיר אותה ב' לילה (העונש הזה 1511).

הוא נקטל עלידי מי שהחליט שאסור לאדם להשתמש בזכותו החוקית לנסוע ב' שבת בכל מקום במדינת ישראל — כולל המקום הקרוי הרציון, המנוצל לתעמולה מפלגתית ומסחרית.

אולם ממשלת ישראל לא העזה להעמיד איש לדין על הריגה.

היא לא העמידה איש לדין על הונחה פושעת — המהווה פשע חמור לפי דיני החוק הפלילי.

היא לא פתחה אפילו חיק על עבירת תנועה — כפי שהיתה עושה לכל אורח העצמי בכביש מכשול מסוכן, כגון מכר גית בלתי-מוארת, ללא שלט-אזהרה זוהר. ממשלת ישראל מעלה בתפקידה, בצורה צינית ומחפירה, עלידי כך שסיווגה את תיק פלומבו כ"תאונת דרכים".

בכך הוכיחה שוב כי אין האזרחים ש' ויום בפני החוק — וכי יש אזרחים הש' ויום יותר. שווים יותר עסקני-מפלגות, ו' במיוחד עסקנים דתיים, ובמיוחד עסקנים דתיים היושבים בקואליציה הממשלתית. אלה מחוסנים בפני אחריות פלילית ו' אזרחית.

הידידים לא זעקו! עובדה זו מח' רידה למדי. אך השבוע נוספה לעובדה מחרידה זו עובדה המעוצעת שבעתים. הרציון הוא אחותו הבלעדית של מנכ"ל משרד-הדתות, שלמה-זנוחיל כהנא. כהנא נושא לפחות באחריות המוסרית לכל ה' מתרחש על התר — כולל קנאות-השבת שהביאה למותו של פלומבו, וכולל המא' בק הממושך לסלק את פלומבו בכלל מ' הרציון ומהדירה שהתקין לעצמו שם. אולם זנוחיל כהנא לא היכה על חטא. כמו שאר עסקני-הדת, הוא העמיד פנים כאילו מת פלומבו מות טבעי, כאילו נפטר משבץ-הלב במיטתו.

אך הוא לא הסתפק גם בכך. השבוע עשה כהנא, אמן הפירסומה, מעשה שכ' עט לאי-יאמן: הוא ערך אזכרה לפלומבו, העמיד את עצמו במרכז אירוע זה, וכך הפך את מות פלומבו למיבצע-פירסומת להנהלת ההר.

זה יכול היה לקרות רק במדינת-ישראל. ורק במדינת-ישראל יכלה להתקיים אזכרה מזויזעה כזאת מבלי שאיש יקום בה' יסח בפני האזרחים למות פלומבו את האישום הלוהט, ימנע בעד הצבועים והמתחסדים מלהפוך את הקורבן לאובייקט של ניצול. מדוע לא קם איש?

פניו שידורי משפחת פלומבו מקחים ל' השיג ממשרד-הדתות פיצויים עבור האל-מנה. ובמדינת-ישראל אין איש בטוח כי אפשר להשיג פיצויים כאלה כחוק, על פי צו הצדק והמוסר — אם מרגיזים חלילה את האחראים למותו.

המשק

תשובה בחוברת

צ"ם עומדת על סף פשיטת רגל. צ"ם נוהלה בצורה לקויה. צ"ם חילקה נסיעות חינם. למנהלית לא היה מושג כיצד צריך ל' נהל חברה כה ענקית. המנהל הגיש מאונים שונים למשרד האוצר ולהנהלה. המנגנון היה מנופח. הוא היה בלתי יעיל.

כל הפרטים המרעישים האלה, שנכללו ב' דו"חו מן מיכאל צור, היו"ר החדש של דירקטוריון חברת השיט הלאומית, הומינו תשובה. ואמנם, היא ניתנה השבוע, בצורת חוברת משוכפלת של 45 עמודים, אותה מסר מנכ"ל צ"ם לשעבר, הדר' נפתלי וידרא, לכל שרי הממשלה. קדמה לה עבודת מחקר בת חודש ימים.

גם העתיד עגום. וידרא מאשר אמנם את מרבית הכשלונות המיוחסים לצ"ם, ש' היו את תוכן הדו"ח של צור מלפני חוד' שיים. אך את האשמה להם הוא מטיל על ההסתדרות, על הסוכנות ועל הממשלה — שהם בעלי המניות של צ"ם.

החוברת כוללת בין השאר את הטענות הבאות:

- העובדה שלחברה לא היתה הנהלה מתאימה, נעוצה בשיטת המינויים, המתנהלת

לפי מפתח מבלגתי. "במשך השנים בהן כיהנתי כמנכ"ל", הסביר וידרא, "פנו אלי נציגי כל המפלגות בדרישה כי ניתנו תפ' קידום מכובדים לאנשיהן".

- מינוי המנהלים נעשה על-פי הסדר בין הסוכנות, ההסתדרות והממשלה — כולם גופים פוליטיים. חלק מן המנהלים ראה את עצמו כשליח הגופים האלה, דיווח להם על כל צעדיו, קיבל מהם הנחיות.
- הממשלה אשמה בקניית אוניות ללא בדיקה מספיקה, כדוגמת שלום. קניות אלה גרמו להפסדים של מיליוני לירות.
- בגלל שיקולים פוליטיים שולמו עבור האוניות 32.5 מיליון ל' יותר מכפי שצריך היה. המחירים המופרזים שולמו בעיקר ל' מספנות גרמניות. מפאת הסכס השילומים. צ"ם עוסקת בעיקר ביצוא, אך היא לא קיבלה שום עזרה או תמריץ. היא נאלצה להמיר את הדולארים שלה בשוק הרישמי, ולהפסיד סכום של 72 מיליון לירות.

מלבד כל הטענות האלה, חווה וידרא עתיד עגום לחברת הספנות הלאומית תחת שלטונה של ההנהלה הנוכחית. לדבריו מ' סלפת ההנהלה את מאון השנה שעברה,

מנחם וידרא
כולס אשמים

אינה מבצעת את המלצות המומחה הבינ' לאומי שהובא ארצה, אם כי כולם מודים שהמלצותיו מהוות את הדרך היחידה ליציאה מן המשבר.

דת

מחלת-רוח

"מנסרים הגולגולת, מוציאים את המוח, חותכים הלשון!" זעקה החודש הוועדה ה' ציבורית להגנת כבוד האדם, באמצעות כרוזי ענק שהודבקו בחוצות ירושלים, ובחלק מרחובות תל-אביב.

מי היא הוועדה? מי עומד בראשה? הי' כן כתובתה? על שאלות אלה לא נרמו אפילו ברמו דק בכרוז. היא נשארה אנו' נימית.

אולם האנונימיות לא הפריעה לה לח' דור אל תוככי גוף האדם, להתרוע כנגד ניתוחי-מיתים במשפטים הבאים:

"מנקרים העיניים, ושמים עיני זכוכית במקומן. פותחים כל שטח הבטן, מהצוואר עד למטה, מחטטים ומוציאים את הלב יחד עם העורקים, טחול, כבד, כליות, קיבה ובני-מעייים, וממלאים את החלל ב' סמרטוטים. מנסרים שדרה, עצמות, ידיים ורגלים, מחזירים גופות מנוסרות וחחוכים, ארונים בשק גילון או מזוודה."

הכרוזים הקהילו סביבם המון רב. ל' חלק ממנו נישמעו הדברים מוכרים, שכן שבוע קודם לכן השמיע ח"כ אגודתיש-ראל מנחם פורש, את המשפטים הבאים בכנסת:

"חותכים נתחים נתחים גופות יקירים. מוציאים כל ההולקים הפנימיים של הגור פות וממלאים בסמרטוטים. מנתחים כל אורך הגוף, מבתרים את הראש, חותכים את המוח לפרוסות דקות, מוציאים מן הגופה את הלב, הטחול, הכבד, בלי-המ' עיים. הלשון נחתכת, חוט-השדרה מנק' רים ואת העצמות מנסרים. הדם נמצץ

● לוי אשכול ידרוש מפינחס ספיר הצהרת-אמונים פומבית. לדעת ראש-הממשלה, פוגעות בו קשות השמועות על החתירה

נגדו מצד הסדרה, וזלדה-ספיר-גלילי. הוא ידרוש משר האוצר מחוזה או הצהרה, בהן יכחיש את השמועות ויביע אמון בלתי-מסויג בהנהגתו של אשכול ובכשרונו להמשיך ולכהן כראש-הממשלה. יהיה זה אחד מכמה צעדים, המתוכננים על-ידי יועצי אשכול, כדי ללחוס בגל חוסר-האמון הפושט בשכבות רבות בציבור.

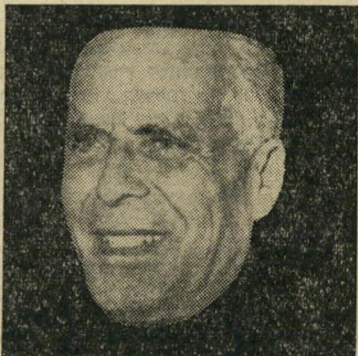
פינחס

לויים על הסכומים העצומים אותם מקבלות מפ"ם, מ"ס ואחדות-העבודה באמצעות המגבית ההסתדרותית הנפרדת. אם יתקשקש פינחס, לא מן הנימנע שהנהלת הסוכנות תקבל את התפטרותו.

● **חברות הספנות ישמעו בקרוב קריאות ס.א.ס. לממשלה, שתצוין מטביעה בים של קשיים מזכירים.** דבר אחד ברור: הממשלה עומדת להעניק עזרה כספית לצי"ס, אם כי לא ברור עדיין באיזה צורה. בעוד שהמנהל הקודם של החברה, הד"ר נפתלי וידר, דרש פרמיות ישירות מתנגד לכך שר האוצר בתוקף. הוא חושש שתשלום לענף ייצא זה יגרור דרישות מעופים אחרים, אולם ברגע שישלמו הכספים לצי"ס יעלו החברות האחרות תביעה להסדר דומה. העניין דרישה כי תשלום התמריצים יחושב בצורה רטרואקטיבית,

כדי לכסות הפסדים שנוצרו בשנים האחרונות. קשה במיוחד מצבה של חברת הספנות של הקיבוץ המאוחד.

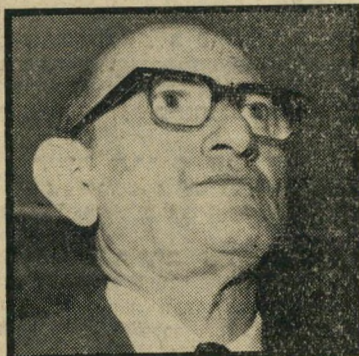
● **נשיא תוניסיה, אלי חביב בורגיבה, ישתמש ברעיון "תעלת סואץ הישראלית" כדי לנגח בו את יריבו, נשיא מצרים גמאל עבדאלנאצר.** כמה ידיעות שהופיעו בעיתונות מ"מקורות צרפתיים ואנגליים, ו"סיפירו כאילו מתכוון הברון רוטשילד להשקיע בתעלה, מיר חסות למקורות תוניסאיים. לדעת

בורגיבה

● **יתכן כי ה"אומבוסטמן" האמיתי יבוא לישראל.** ממשלת שבדיה עומדת להציע לכנסת לשגר ישראל את הפקיד הממלא כיום את התפקיד המקורי של האומבוסטמן, שהונהג לראשונה בשבדיה (אומבוסטמן) היא מילה שבדית, ופירושה "נציג". כי תפקיד האיש לייצג את האזרח-הפרט מול מנגנון הממשלה. האומבוסטמן יהיה מוכן להעיד בפני ועדת-הכנסת, המבררת את האפשרות להנהיג משרה כזאת בישראל.

● **הסיכסוך בצמרת המפלגה הליברלית מתקרב לנקודת הרתיחה.** אחרי שאחזים מ"הנהגת המפלגה התכוננו לפתוח במרד גלוי נגד יו"ר הנהגה, ח"כ יוסף ספיר, עשוי ספיר ל"הפתיע אותם בהצעה להגיש את התפטרות מראשות ועדת ה"ביצוע של המפלגה, שהיא הגוף המבצע העליון. בצורה זו תפורז הוועדה, וספיר ידרוש מהנהלת המפלגה לבחור בו מחדש, כדי שירכיב ועדת-ביצוע חדשה, בלי יריביו.

יוסף ספיר

● **פולמוס מקיף עלול להתפתח במפ"ם, כשבי מרכזו תועמד לראשונה שאלת המשך מנהיגותו של מאיר יערי במפלגה.** השבוע פורסמו כבר שני מאמרי ביקורת חריפים עליו ביומן מפ"ם, כשבציט דברי תשובתו של יערי, שהשתרעו על עמוד שלם. תוקפי יערי בעל המשמר עסקו בעיקר בראיון שנתן יערי לביטאון רפ"י ובדברי הנועם שהשמיע לעבר דויד בן-גוריון, אך המשך הוויכוח יכול כנראה את שאלת מעמדה של המפלגה בממשלה, וכן את בירור תפקידיה בתוך תנועת הפועלים. יערי עצמו, שהבין כי ההתקפות עליו עלולות להתפתח, הכתיר את תשובתו בכותרת "כזאת יתכן גם אצלנו", ברומזו לגורלם של בן-גוריון במפ"ם ושל מנחם בגין בחרות.

הקרב השני על הים

יש יוקרה עצומה לשם מארטין בובר, ואין ספק שימשוך תרומות ביד נדיבה, ביחוד מיהודי אמריקה. את מארטין בובר עצמו אי-אפשר, כמובן, לשאול מה דעתו על כך.

עחונות

מיבצע יחיד

השבוע שוב היה בחדשות ראשו חוסיין, בן 28, יליד מוסמוס אשר במשלוש ו"המעולה בין המשוררים הערביים בישראל. איש לא הזכיר את העובדה כי הוא יושב בניו-יורק ומכין לאוניברסיטה אמריקאית עבודת-מחקר על הספרות הערבית. איש גם לא הזכיר כי אחת מהוצאות הספרים ה"מכובדות" בפאריס הזמינה אצלו ספר על ערביי ישראל.

הסיבה היתה הרבה יותר קרובה. בהוצאת האוניברסיטה העברית יצא לאור קובץ של 21 מיצירות חיים נחמן ביאליק, אותן תרגם ראשו חוסיין לערבית במיבצע יחיד מזהיר. **העובדה המסויימת.** חוסיין שפך ל"כלים של השירה הערבית הקלאסית את על השחיה ומגילת האש, לא פסח על השיר הפזמון בין נהר פרט ונהר חידקל ותירגם לערבית לירית אפילו את אגדת שלושה ו"ארבעה.

העיתונים העבריים גמרו את ההלל על תרגומי-יצירתו של ראשו חוסיין. הם שכחו להזכיר שזה אותו ראשו חוסיין שאותו השימיצו, במסע מאורגן, לפני חצי שנה בלבד, כשהעניק בפאריס ראיונות בהם תיאר בצבעים קודרים את קיפוח זכויות ערביי ישראל. אז גם לא שכח שום עתון להזכיר כי ראשו חוסיין היה חבר מערכת העולם הזה — עובדה שאיש לא זכר אותה השבוע, בהתפרסם דבר תרומתו לשילוב ערביי ישראל בחיי המדינה.

הכר מותר

מהו הדבר המאפיין את דבר? שתמיד נמצא מישהו הרוגז עליו. לפעמים זה מפ"מני, לפעמים זה רפ"יסטי, ולפעמים זה קומוניסטי. הטענה החוזרת ונישנת בפי כל הרוגזים: דבר, חרף היותו יומן ה"הסתדרות, משרת בנאמנות רק את מפא"י. השבוע הצטרף אל מחנה הרוגזים מ"פא"יניק דחוקא. ולא סתם מפא"יניק, אלא אחד שהוא כשר למהדרין. לפני שנה הוא היה אפילו דובר המפלגה. אחר כך הוא היה דובר ראש-הממשלה. עתה הוא אחד מראשי מנגנון ההסברה של המערך. קורי-אם לו יוסי שריד.

העוקץ הוצא. בבוקר היום השני ישב שריד בקפה ווד בתל-אביב, ודיפף בעתונים היומיים. כשלקח לידיו את דבר, והחל לעיין בו, נידהם. באחד העמודים הפנימיים, בפניה, מצא מאמר מפרי עטו.

מבט אחד הספיק לו כדי להיחזק ש"המאמר קוצץ באכזריות. אולם כשקרא אר"ת, מתחילתו ועד סופו, גבר רוגזו פי כמה. לא רק שהושמטו ממנו קטעים מ"הותיים, ופורסמו רק ארבע חמישיות מ"כתב-היד, אלא שמה שפורסם לא היה דומה למה שנכתב. הסיגנון שונה, התוכן שובש והעוקץ הוצא.

בו במקום, כנוכחות חבריו למפלגה, (המשך בעמוד 14)

ונשפך לבור שופכין. מוציאים עיניים ומאזינים במקומן עיניים של זכוכית. מאות מאות איברים מנותחים ומבותרים מתגור-ללים במרתפי הפתולוגים (העולם הזה 1506).

● **"העולם הזה" הגיש את כרוז הוועדה לפסיכולוג ד"ר דויד ריי דן, כיבר ממנו את חוות-הדעת הבאה:**

הכרוז נכתב בפירוש על-ידי אדם אחד, ולא על-ידי קבוצה. הכרוז הוא פרי דמיון חולני, ותוצאה של מחלה נפשית ש"קיבלה גירוי מהנושא הנידון בו. זוהי הזדמנות מצוינת, ליגאלית או קדושה, ל"התייחס למחלת בתור שכזו, וכן לאדם מת.

זהו מיסמך המצביע בפירוש על הימצאות במצב של דיסאינטגרציה. בולט חר"סר היכולת למחשבה מגדירה. חוסר יכולת זו, והסתק מסקנות לא-יחסיות, בלי קשר אל המציאות, הם רק אספקטים של מחלת הרוח. אספקטים אלה מצביעים על הפ"רעות נפשיות קשות בכיוון הסכיזופרניה. במצב של דיסאינטגרציה, בו מצוי ה"כותב, יוצאים כל הדחפים ללא ביקורת, וכמעט כולם מוצאים את ביטויים בכרוז: פרברסיות מיניות חבויות, משיכה עצומה למחלת ופה נורא ממנו, וכן נקרופיליה.

מפלגות

ז"ל זוכה למפלגה

פרופסור מארטין בובר לא היה מעולם איש-מפ"ם. מבחינת השקפתו הסוציאלית, אף היה ההיפך מזה: הוא דגל בפירוש באורינטציה אמריקאית ובמישור חברתי בורגני.

אמנם שיתף בובר לא פעם פעולה עם השומר הצעיר במאמצי למען הבנה ית"ד-ערבית, אך גם שיתוף-פעולה זה הת"קרר אחרי קום המדינה. הוא נתן את שמו לכתב-העת בשפה האנגלית ניו אוסלוק ("השקפה חדשה"), שנוסד ביוזמת מפ"ם, אך הפסיק למעשה כל השתתפות פעילה בו, אחרי שנסתבר כי זהו בסאון מפ"מי מובהק, הממומן והמונהל כולו על-ידי עסקני-מפלגה, והמשמש במידה רבה צרכים מפלגתיים.

שיתפים לאחר המוות. זה היה כל עוד חי מארטין בובר. מאז מותו, נבצר ממנו לבחור בעצמו בשותפיו. וכך נתבשרה המדינה השבוע כי על שמו של בובר קמה קרן, שנועדה להנציח את זכרו על-ידי פעולה למען הבנה יהודית-ערבית. גם רשימת האפורטופסים של הקרן פורסמה ברבים — והיא מורכבת כולה על טהרת עסקני מפ"ם, בתוספת כמה גורמים נספחים המשרתים את מפ"ם מזה שנים, ושגייס-שלושה ממקורביו בובר בעבר.

כך השתלב שמו של בובר יפה במאמציה של מפ"ם להציל את עמדותיה בקרב ערביי ישראל, שהתמוטטו עקב מישחקה המפוקפק בעיריית נצרת, ואת שרידי שמה הטוב בעולם הערבי, שהתנוף מאז ישיבה במ"שלה שביצעה את מיבצע-סיני.

יהיה זה ניצול כדאי, כי ברחבי העולם

● כתוצאה מכך קרא לעברו ח"כ אורי אבנרי, כפי שרשום בפרוטוקול הכנסת: "אתה זקוק לפסיכיאטר"

כל הנגב נמל - כל הארץ חוף

תעלת סואץ הישראלית

הוצל בפורט-סעיד

קיצ'נר (במודעות מזלזמה)

שעברה. קיצ'נר הוא האיש שקבע את הגבול הדרומי (הגוכחי) של ארץ-ישראל, במשאומתן עם התורכים. הוא גם הקים את הקרן לחקירת ארץ-ישראל, שהיתה מסוזה לפעולות-מודיעין בריטיות בימי שלטון התורכים בארץ. בין השאר התעניינה קרן זו באפשרות של כריית תעלה מעזה לעקבה. כי קיצ'נר, ששלט זמן-מה במצריים, לא רצה כי האימפריה הבריטית תהיה תלויה בולה בעורק-תחבורה חיוני אחר, העובר במצריים. אולם משניתקלו חוקרי הסקר בהרי-נגב, המתנשא לגובה של 900 מטרים מעל לפני הים, נואשו מן הרעיון. סמואל הור-בלישה, שריהמלחמה היהודי של בריטניה ערב מלחמת העולם השנייה, העלה אף הוא את רעיון התעלה. ב־1923, ניתקל גם הוא בהרי-נגב, וגם אצלו התנדף הרעיון. הור-בלישה חזר ארצה ב־1952, טייל בנגב, נזכר בחלומו הישן. ביום ששי אחד אחרי-הצהריים פגש את מתגס מחוז הנגב, מאיר בן, והדביק אותו ברעיון.

רעיון גדול מתהלך בימים האחרונים בישראל. רעיון מדהים, הנראה כמבט הראשון כאילו הוא מסורף, ויחד עם זאת כאילו הוא מסוגל לפתור את כל בעיות המדינה. קומץ של משוגעים-לדבר עוסק בו ומטיף לו. הוא הביא אותו אפילו לתשומת ליבם של כמה שרים.

אולם הממשלה אינה פנויה כדי לחשוב — קל וחומר לספל — ברעיון גדול כזה. היא עסוקה בעניינים דחופים יותר: המשא-והמתן עם מפ"ם, התוספת האחרונה לתוכנית הכלכלית, ועוד.

הרעיון: כריית תעלת-סואץ שנייה מאשרוד לאילת.

„בוספורוס עיברי“

רעיון עצמו אינו חדש כל עיקר. כל מי שחשב אי-פעם על הארץ, והסתכל אותה ושהה במפת העולם, נתקל בו בלי משים.

כי זוהי התכונה הגיאוגרפית האופיינית ביותר של ישראל: שהיא שוכנת על מיצר יבשתי בין שני ימים חיוניים — הים התיכון ויבסיסוף, כלומר: בין האוקיינוס האטלנטי והאוקיינוס ההודי.

יתכן כי האיש הראשון בעת החדשה שחלם על כך היה האיטלקי בנדטו מוזוליני, שכתב לפני 115 שנה ספר טרום-ציוני בשם „ירושלים והעם העברי“. בין השאר דן ברעיון לכרות תעלה בין פורט-סעיד וסואץ, אך פסל רעיון זה והציע במקומו רעיון משלו: לכרות תעלה בין עקבה ועזה. הגיומוק העיקרי: תעלה כזאת לא תהיה ברשות המצרים.

ההנמקה של מוזוליני היתה מדינית. הוא ציפה לכך שמצריים תשאוף לעצמאות בהקדם, ואילו בארץ-ישראל תוכל בריטניה להקים יישוב עיברי, שישאר תמיד תלוי בבריטניה ונאמן לה. עקבה תהפך ל„בוספורוס עיברי“.

שלוש שנים לאחר פירסום חזון איטלקי זה חתם הכדיב (מישנה למלך) המיצרי סעיד על ההסכם לכריית תעלת-סואץ. המלאכה נסתיימה בשנת 1869. כעבור כשלושים שנה כתב בנימין זאב הרצל את אלטנוילנד. הסיפור הדמיוני על הארץ ישנה-החדשה. בפרקו השני הוא מתאר את זוג המתבודדים, החורג לעולם התרבותי אחרי העדרות של 20 שנה (היינו בשנת 1923), ומתפלל כשהוא נוכח לדעת כי תעלת-סואץ כמעט עזובה.

הסיבה: כל התחבורה הימית בין אסיה ואירופה עברה לתעלה חדשה, שנחפרה עליידי היהודים בפלסטין.

איש מעשי יותר, שהגיע לאותו רעיון, היה המצביא הבריטי הגאונן, הרברט קיצ'נר (שוכה לתואר „לורד קיצ'נר מחארטום“, אחרי ששבר את מרד המאהדי בסודאן בסוף המאה

העולם הזה תומר בכריית תעלה מאשרוד לאילת מהסיבות הבאות: • אבוספורוס הוא המיצר בין ים-השיש והים השחור, שעל הגדה המערבית שלו שוכנת איסטנבול.

העולם הזה

תומר בכריית תעלה מאשרוד לאילת מהסיבות הבאות:

השיקולים המדיניים:

רכיבים של שרונים מכל הסוגים. בין השאר תפריה התעלה את ענף התיירות, מאחר שנוסעים רבים יעדיפו לסייר בישראל בשעה שאוניות תעשה את דרכה בתעלה. התעלה תעניק ריווחיות לענפי-תעשייה רבים בישראל, הסובלים כיום מחוסר תובלה זולה. למשל: כמיות המלח העצומות של ים-המלח, תעשיות פוטוציאליות בנגב. התעלה תקרב את ישראל מבחינה כלכלית לאסיה, תביא ליחס-יגומלין כלכליים הדוקים. התעלה תאפשר את הקמתה של תע"י שייתחשמל גדולה, תדרבן את פיתוח התעשיות הכימיות באזור ים-המלח, ותיתן אפשרויות חדשות לפיתוח התעשייה הגרעינית.

היא תיתן למדינה יעד קונסטרוקטיבי מרכזי, שהתקדמות לקראת הגשמתו תמלא את הארץ חדות-יצירה ומתח יצרני. התעלה תשמש דגל למשיכת רכבות יבשיות, ובטיקור יהודים, מכל כנפי תבל, שירצו לקחת חלק במפעל היסטורי זה, למשל במסגרת שנת-שרות והקמת ערי-נוער. התעלה תפריח מחדש את דמיון הנוער הישראלי, תציג לו אתגרים טכניים והנדסיים, תבטל תופעות כגון ירידת האקדמאים מהארץ, וירידת הרמה בארץ עצמה הכרוכה בהצטרף-האופקים. התעלה תביא בפעם הראשונה סיכוי ממשי לאיכוס הנגב, על פי נתונים מעשיים ומצויי אומיים, בניגוד לחזון המופרך שהיה תלוי על בלימה.

התעלה תחפוך את ישראל מחדש לגורם בינלאומי. לעולם כולו, כולל העולם הקומוניסטי והאפרו-אסיאתי, יהיה אינטרס מהותי בקיום תעלה שניה, במקביל לסואץ, כדי שעורק-החיים לא יהיה תלוי כולו בחסדי מדינה אחת, ולא יוכל להיטסע על-ידי מיפגע-טבע או מסיבות פוליטיות. ישראל תשתלב סוף-סוף במפה הכלכלית — ועל כן גם במפה המדינית — הבינלאומית. למעצמות גדולות, שתשתמשנה בתעלה, יהיה עניין חיוני בקיום השלום סביבה, וממילא גם בקיומה של ישראל. התעלה תרחיק את המלחמה במרחב, על-ידי חיזוק והעשרת ישראל בדרכי שלום, והפרכת התקנות של אויבי ישראל להכחידה על-ידי בידוד כלכלי ומדיני.

השיקולים הכלכליים:

השיקולים הבמחויניים:

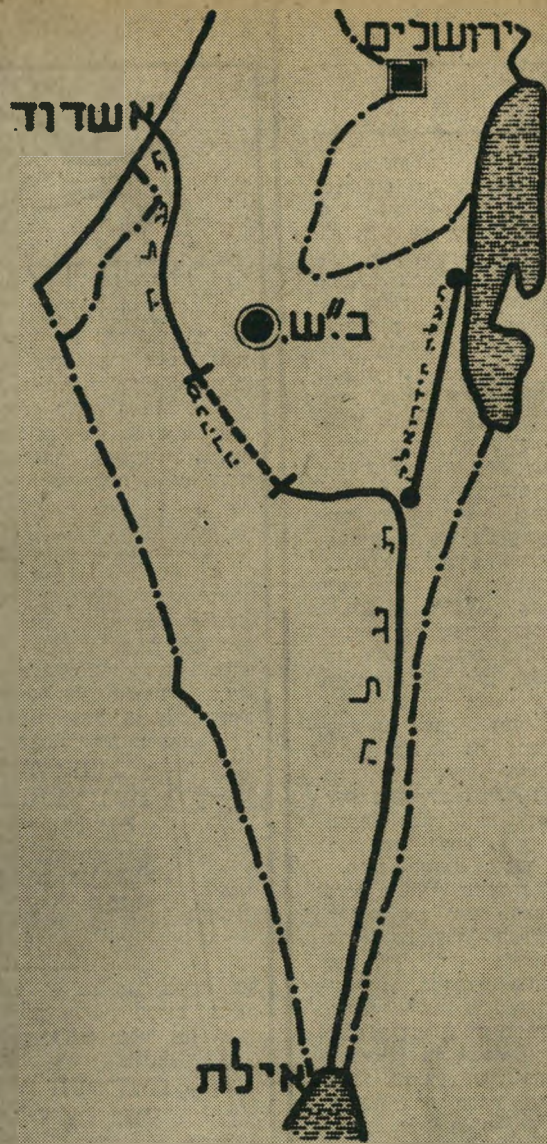
התעלה תאפשר לחיליהים הישראלי ניי דות החסרה לו כיום, תיצור יכולת קלה להעביר ספינות מהים התיכון לים-סוף. התעלה תרחיק אפשרות של מלחמה על מיצרי-סואץ ומיפריק אילת, מכיוון שתרתיע את מצריים מלסתום עורק-תחבורה שהעולם כולו יהיה מעוניין בו. התעלה עצמה תהווה מחסום פיסי חשוב בפני פלישה יבשתית מדרום. רוחב פני המים (140 מטרים) ורוחב השקע כולו (פי ארבעה או חמשה) יעמידו בפני צבא משוריין פולש בעיות חמורות חדשות.

התעלה תשמש מכשיר ראשוני-במעלה לי וויסות הפעילות הכלכלית בארץ, ובעיקר לי וויסות התעסוקה. בשנים של תעסוקת-יתר אפשר להאט את קצב כרייתה, בשנים של אבטלה אפשר להחישו. זוהי הדרך הכדאית והפרודוקטיבית ביותר של אספקת עבודה יזומה. (היא עצמה עשויה ליצור חוסר בידיים עובדות, שיאפשר מבחינה כלכלית את פתרון בעיית הפליטים הערביים). התעלה תמשוך הון בינלאומי עצום לי ארץ. זהו הפרויקט היחיד שיהיה די גדול כדי לעניין גורמים כלכליים בינלאומיים. לעומתו יתגמדו מיפעלים כמו חברת ים-המלח. עיקר הכספים יוצאו בארץ, יעשירו את הכלכלה הישראלית. התעלה תיתן לישראל הכנסה קבועה וגדולה במסבקי-חיוק. מבחינה זאת, יהווה תיפועל התעלה ענף-הייצוא העיקרי של ישראל. מסכים להפעלת התעלה יוקמו ענפים

התעלה תקרב את השלום. עצם התחלת הכרייה יעלה ללא-שיעור את עמדת-המיקוח של ישראל כלפי העולם הערבי. מדינה כמו מצריים עשויה להיות מעוניינת בשלום, ובלבד למנוע כריית תעלה מתחרה. אחרי השלמת התעלה עשוי קיומה לי שכנע את מצריים שכדאי לכונן יחסים עם ישראל, לצורך תיאום כלכלי וטכני של שתי התעלות. התעלה תקרב את ישראל לעולם האפרו-אסיאתי, ובין השאר למדינות שאינן מקיימות כיום יחסים עם ישראל בגלל הלחץ הערבי. מדינות כמו הודו, אינדונזיה, סין ופאקיסטאן עשויות להכיר בישראל ולכונן עימה יחסים, מפני שתזדקקנה לתעלה.

השיקולים החברתיים:

התעלה תהווה למדינה אתגר שילחוב את דמיון ההמונים, ובעיקר את דמיון הנוער.

בן הוא מאחורני המשוגעים לדבר. מהנדס בן ה-49, יליד רוסיה, שירת בפלמ"ח והיה מפקד ימין-משה, מול הרציון, במלחמת תש"ח. השבוע הוא עומד להגיש לשריהעבודה, יגאל אלון, תזכיר מנומק בו הוא מציע לכתוב את הבוספורוס העיברי.

תעלה בתוך מינהרה

מסיבות מובנות, שהזמן גרמן, שוב אין המדובר בתעלת עזה-עקבה. הנושא עתה הוא תעלת אשדוד-אילת.

האורך הכללי של התעלה המתוכננת יהיה 278 קילומטרים — לעומת 161 הקילומטרים של תעלת-סואץ. ו-81 הקילומטרים של תעלת-פנמה. אולם המרחק הכללי בין הים התיכון והאוקינוס ההודי לא ישתנה, כי מיפרץ אילת קצר בהרבה ממיפרץ סואץ. רוחב התעלה המתוכננת: 140 מטרים (לעומת 60 מטרים של תעלת סואץ). עומקה: 25 מטרים (לעומת 8.5 מטרים בסואץ).

הקטע הצפוני והקטע הדרומי של התעלה אינם יוצרים בעיות מיוחדות. מאילת ועד חצבה קיים מישור טבעי, כמעט ולא תהיינה בעיות-הפירה מסובכות. רק בקטע קצר עולה הערבה לגובה של 140 מטרים מעל לפני הים, ושם יהיה צורך להעמיק לחפור.

הקטע הצפוני, שיתחיל באשדוד, יעקוף את הרצועה ויעבור בפנים הארץ מדרום לבאר שבע ומדרום לרביבים. אף הוא אינו מסובך ביותר. אך בין שני קטעים אלה מתנשא המישור הטבעי, שהפחיד את קציני ואת הורבלישה: הר-הנגב השני.

כדי להתגבר על מכשול זה, מוצע עתה פתרון מהפכני, יחיד במינו בעולם כולו: שהאוניות תפלגנה מתחת לפני החרים.

לאורך 34 קילומטרים תיחפר מינהרה, שרוחבו 50 מטרים וגובהו 52 מטרים, ובה תעבור התעלה. יהיה צורך בחציבת 83 מיליון מטרים מעוקבים של סלע קשה. (להשוואה: מינהרת הכביש האטלקי-צרפתי, מתחת להר מון-בלאן, אורכה 12 קילומטרים. המינהרה המוצעת מתחת לתעלת לה-מאנש, שתחבר את צרפת ובריטניה בכביש יבשתי, תעלה על 30 קילומטרים). בסך הכל יהיה צורך לחפור כ-9 מיליארד מטרים מעוקבים של עפר.

כמה זה יעלה?

אומדן זהיר של הוצאות כריית התעלה מגיע ל-3000 מיליון דולאר — דהיינו, פי שניים מן התקציב השנתי הנוכחי של ממשלת ישראל. האומדן של ד"ר נפתלי וידרא, מי שהיה מנהל צ"מ והורבך גם הוא ברעיון זה עולה במיליארד נוסף.

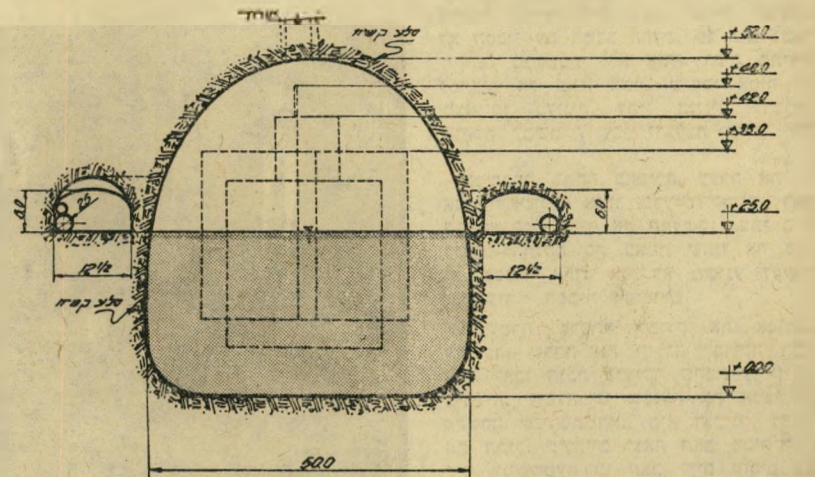
לפי אומדן זה, תוקדשנה שלוש שנים לעבודות סקר, תיכנון והכנה. 12 שנים נוספות תימשך העבודה עצמה.

לצורך כריית המינהרה בהריהנגב, מוצע להשתמש בכוח גרעיני — דבר שיאפשר שימוש בכוח הגרעיני המפותח בישראל עצמה.

לפי הסכם מוסקבה, מותר לערוך פיצוצים גרעיניים תת-קרקעיים. פיצוץ תת-קרקעי יכול להיעשות רק בעומק של למעלה מ-150 מטרים — ואילו קטעים רבים של התעלה המוצעת אמנם עוברים במקומות בהם יש צורך בחפירה בעומק כזה.

השלב הראשון יהיה כריית התעלה מאילת עד חצבה, מרחק של 160 קילומטרים. מאחר שחצבה נמצאת בעומק של 80 מטרים מתחת לפני הים, והתעלה עצמה תהיה בגובה פני הים, ואילו סודם נמצאה בעומק של 392 מטרים מתחת לפני הים, נוצרים כאן תנאים לסידור מפלמים טבעי, שימשם להפקת חשמל. זוהי אחת מתוצאות-הלוואי של התעלה. ביצוע שלב זה של הכרייה הוא קל ופשוט, יחסית. בחצבה ייבנה נמל עמוק.

זה יזיל בהרבה את התובלה של מוצרי האשגל, הפוספאטים והמלח

חתך-רוחב של התעלה במינהרה המתוכננת בהר הנגב

המצויים בסביבה, ויחסוך את בניית הרכבת לאיתר אותה שוקות הממשלה.

שלב ראשון זה יעלה 820 מיליון דולאר, פי ארבעה בלבד מן הכור הגרעיני המתוכנן להתפלת מיים.

בן מציע שהממשלה תכסה רק 15% מהוצאות התעלה, שהעם היהודי יזמן לרכוש מגיות ב-40%, וכי שאר ההשקעה תבוא מידי ארגון בינלאומי של המשתמשים העתידיים בתעלה. אין בעיה בהשגת כספים בריבית סבירה לימון פרויקט ממין זה.

התעלה דרושה לעולם

רצורך בתעלה שניה, בנוסף על הסואץ, מתבקש מניתוח נתוני ההתפתחות של התובלה העולמית.

כבר עתה צרה תעלת-סואץ מלהכיל את התובלה הזקוקה לה.

אוניות גדולות מאד, כגון המכליות המודרניות, אינן יכולות לעבור כלל בתעלה זו, והן מפליגות עתה בדרך הארוכה סביב יבשת אפריקה.

כיום מתכננים ביית אוניות בעלות תפוסה של 120 אלף טון ומעלה, פי שניים מן התפוסה המסחרית היכולה לעבור עתה בתעלת-סואץ. עומקה של אוניה חדשה כזאת מתחת למים, יגיע עד ל-20 מטרים, בעוד שתעלת-סואץ מגיעה רק לעומק של 8.5 מטרים, (התעלה הישראלית המוצעת תהיה בעומק של 25 מטרים. עומק זה מתוכנן לפי הצפיית בניית האוניות עד שנת 2000).

* עיקוף זה מייקר את התעלה ב-400 מיליון דולאר, לעומת תעלה המתחילה בעזה.
** כדי שאוניה בעלת תפוסה מסחרית של 60 אלף טון תוכל לעבור כיום בסואץ, נעשים סידורים מיוחדים, המעכבים את המעבר של כל שאר האוניות ב-85 שעות.

התחבורה הימית העיקרית עוברת בין ארצות מפותחות. ככל שתעלה רמת ההתפתחות של מדינות אסיה ומזרח-אפריקה, תגבר התובלה הימית בינן לבין מדינות אירופה וארצות-הברית במאות אחוזים. תעלת-סואץ לא תוכל לקלוט כמויות כאלה אפילו אם תגשים מצרים את התוכנית להעמקה ולהרחבתה.

סקר מטעם האו"ם מעריך את אוכלוסיית העולם בשנת 2000 ב-6 מיליארד נפש, מהן למעלה מ-4 מיליארד סביב האוקינוס ההודי. אוכלוסייה זו תהיה זקוקה למוצרי התעשייה האמריקאית והאירופית, ותצטרך למכור לה את חומריהגלם שבארצותיה.

לפי התחזית, תגיע התובלה הימית בין הים התיכון והאוקיינוס ההודי, כאותה תקופה, ל-400 מיליון טון לשנה. תעלת-סואץ יכולה לשמש כיום למעבר 180 מיליון טון, והיא עומדת על סף סתימה.

ההכנסה השנתית של תעלת-סואץ היא כיום בסך 550 מיליון דולאר. תוכנית ההרחבה המתוכננת תעלה 1800 מיליון דולאר, ותימשך כעשר שנים.

מכאן שמבחינה כלכלית, נראה עתידה של התעלה הישראלית כמובטחת. היא תהיה ריווחית, לפי האומדן, אם יעברו בה 80 מיליון טון לפחות בשנה.

מובן שהתעלה תביא גם לרווחים אחרים: הפקת החשמל בחצבה (מיליארד קילוואט בשנה); חסכון בדמי הובלה למוצרי הנגב; הבאת מים למחילה בבריכות חברת האשגל (300 מיליון מטרים מעוקבים לשנה); מים לצינון כורים גרעיניים (700 מיליון מטרים מעוקבים לכל כור המשמש למטרות שלום).

תוצאת-לאחי נוספת: התעלה תהיה מלאת דגה. אפשר יהיה ליישב לאורכה כמה כפרים שיתפרנסו מדגים.

שטח פני התעלה יהיה גדול יותר משטח כל בריכות-הדגים בארץ. מובן מאליו שהתעלה תתרום תרומה נכבדה ליישוב הנגב.

במקום לתלות את עתיד הנגב בתוכניות הפורחות באוויר, ללא כל התחשבות בתנאים הגיאוגרפיים האמיתיים, כפי שעשה זאת ביג'ל, תביא התעלה לנגב מאה אלף פועלים, טכנאים ומהנדסים שיעסקו בכרייתיה.

תקומנה ערים ועיירות לשיכון ולכליכל ציבור זה בכשך זמן העבודה, וכפי שקרה במקומות אחרים בעולם, תישארנה ערים אלה גם לאחר כן, תצלגנה את התעלה העוברת בתחומן לצורך מיסחה, דייג, מעגניסירות ותעשייה הזקוקה לתובלה ימית.

ארץ של מעבר

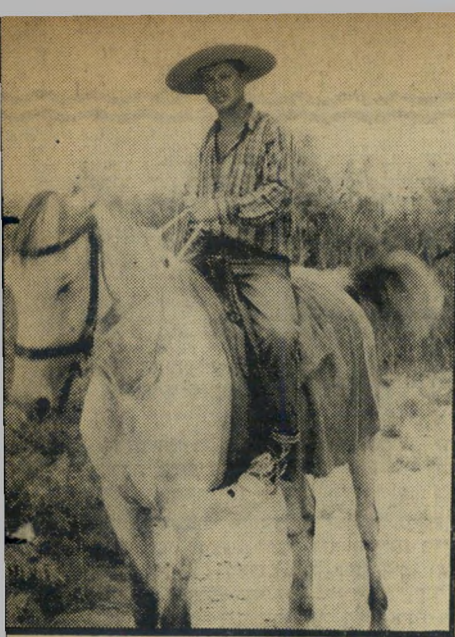
תמונה אינה כולה חיובית. מובן שיהיו לתעלה גם תוצאות-לוואי שליליות מסוימות. למשל: ורימת המים המלוחים בתעלה עלולה לפגוע במים המתוקים המעטים, שמתחת לפני קרקע הערבה והנגב.

החלק הצפוני של התעלה עובר באזור חקלאי. 20 אלף דונאם של קרקע תישללנה מן החקלאות.

אולם תכונות שליליות אלה הן כאין וכאפס לעומת היתרונות הכלכליים, המדיניים והחברתיים (ראה מיסגרת).

תעלת אשדוד-אילת תפתח דף חדש, לא רק בתולדות המדינה, אלא גם בתולדות הארץ.

בכל תקופות זוהרה היתה ארץ-ישראל ארץ של מעבר וקשר בין מרכזים תרבותיים, מדיניים ומכלליים. פתיחת התעלה תחזיר עטרה זו ליושנה, במציאות העולם המודרני.

בוקר בן-עמי
מי יב —

מייד הובא למקום חומר ריסוס מהול במים ופזר בצורה יסודית. **חבלה!** תוך שתיים גילו הסוסים סימני חולשה קיצוניים, כמעט וגססו. צוות וטרינארים, שהוחשו לקרקס טיפלו בסוסים וי-מכונית מכביהאש, שהועקה למקום, שטפה את השטח מכל רעל ריסוס אפשרי. בשעות הלילה המאוחרות אף הופיעו אנשי השגרירות הרוסית. אחדים מהם הי-ביעו חשש למעשה חבלה זדונית, הרהרו בביטול כל המופעים. ואז נתגלתה האמת: מאלף-הסוסים שראה בתחילה כי הריסוס אינו עוזר לסוסים, הכין על דעת עצמו את החומר בריכוז כפול מן המקובל.

דרכי חיים

משחקים אסורים

בני המשפחה — — — — — שעלתה ארצה לפני שלוש שנים, והתיישבה במושב ליד עכו, חגגו סמוך לעלייתם את חגיגת בתי-המזוזה של בתם.

העובדה ששכנה. כשנתיים אחרי עלייתם חלתה האם, והיה צורך דחוף ל-אשפזה בבית-חולים. האב, שהיה חס-מוג, לא הסכים עם המצב החדש, בו הוא נשאר תקופה ממושכת ללא אשה, והיה מתקרב לפרקים אל בתו. הבת, שיחסי אביה לא מצא-הן כענייה, והיו בניגוד לרצונה, מיהרה למשטרת עכו והגיש תלונה נגד אביה.

המשטרה פתחה בחקירה, עצרה את ה-אב, והאשימה אותו בבעילת-קטינה. האב הכחיש בכל תוקף את המעשה: "בתי סתם רוצה להתנקם בי. באמת שאני אף פעם לא שכנתי אותה. אני לא משוגע לעשות דבר כזה." הסביר לשוטרים.

המשטרה שרצתה לבדוק את אמיתות התלונה, שלחה את הילדה לבדיקה רפואית, ואכן הוכח בבדיקה שהבת עדיין ב-בתוליה. עובדה זו שכנעה את אנשי ה-משטרה שגירסת האב היא הנכונה, וסגרו את התיק. בינתיים יצאה האם מבית-החור-לים, ומששמה כי האב קיים יחסים עם הילדה נשבעה שלעולם לא תעזוב את ה-ילדה ביחידות עם האב. ואכן האם קיימה את הבטחתה ככל שיכלה.

אני ילדה קטנה. בסמוך לאותו פרק זמן, הכירה הנערה בחור בן 24, והחלה לצאת איתו. ההורים היו מרוצים מההתפת-חות העניינים, ועודדו את ילדתם לצאת עם הבחור.

לפני כחודשיים וחצי הרגישה האם כי רע, ואושפזה בשנית לכספר ימים ב-בית-החולים. האב נשאר ללא השגחת אש-תו, עם בתו. כל אותו זמן המשיך הבחור לצאת עם חברתו.

לפני מספר שבועות החלה הנערה לח-שש שהיא בהריון. היא סיפרה את ה-חדשה לחברה, והיא שלחה לבדיקה רפואית.

הבדיקות גילו שני דברים: שהנערה ע-דיין בתולה, ושהיא בחודש השני להריונה. מכך הוסקו שתי מסקנות: הראשונה — שאין זה בטוח כלל שהאב באמת חף-מפשע, ולא קיים יחסים עם בתו. את המסקנה השנייה הסיקה הבת: היא הודיעה להורים שברצונה להנשא מיד לילדיה.

הבחור מצידו הסכים לשאתה לאשה. אבל האב לא הסכים. הוא התחיל להתנות (המשך בעמוד 18)

במדינה

במקום הפירסום החלוצי יצא לנאות ה-ככר שם של עסק מכנים, בשל חברת ה-חירות שהוקמה על-ידי חלק מאנשי המקום. השבוע הוגשה הביעה משפטית אזורית לפירוק חברת נאות-הככר. מסתבר כי ה-מקום אינו קיבוץ ואף אינו מושב, אלא חברה מסחרית רגילה, הנימצאת בבעלותם של שלושה אנשים. את התביעה הגישו יצחק בן-עמי ודוד מויג. טענתם: הובטח להם כי הם חברים בנאות הככר. הושג ה-סדר על פיו הם ישלמו את מחיר המניה על-ידי עבודתם במקום. אולם משהלכו ה-שניים לברר אצל רשם החברות בירושלים, התברר להם כי אין הם כלולים ברשימת חברי המקום.

משטרה

עידן הדוחות

אהוד פינקלשטיין, מהנדס-כימאי ממושק, צעיר (27) וגבה-קומה (1.78 מטר), יצא לפני חודשים מספר למלחמה נגד השוטרים הרושמים דו"חות תנועה.

נימק פינקלשטיין, בעל מכונית הפחנע דה-שבו: "אני זקוק לרכב לעבודתי מחוץ לעיר. לכן קניתי את המכונית הקטנטנה, כי הוצאותיה קטנות. בסדר-גודל שאני יכול להרשות לעצמי. אבל אם באה המשטרה פעמים בשבוע ועורכת לי דו"חות הרי היא משלשת את הוצאות החזקת המכונית."

בטור הנדסי. הוא יצא למלחמה על כל דו"ח שקבל. הוא הסביר למשטרת התנועה במכתבים ארוכים ומנומקים היטב שאין הוא אשם שתמרורים אינם ברורים. הוא התווכח עם שופט-תעבורה על טיבן של מלכודות-מהירות והביא ראיות מטי-מסיות להשגותיו.

כך הצליח לבטל מספר דו"חות, אך מספר רם הכולל עלה בקצב של טור הנדסי עולה. פינקלשטיין חשש שמספרם יגיע לאינסוף, החליט על מיבצע מיוחד במינה. פנה ל-מפקד משטרת תל-אביב, ביקש רשות ל-הפגנת יחיד לפני בניין משטרת-התנועה.

בשיחה תרבותית. כנתנו של ה-מהנדס-המפגין היתה להופיע עם כרזות גדולות הנושאות את הכתובת משטרת-ה-

(המשך מעמוד 11)
שפך יוסי את כל אשר עם ליבו. "מי זה בכלל גוטהלף?" שאל ברוגו. "זה שהוא לא הבין אף מילה ממה שכתבתי, על כך אני מוכן לסלוח לו. זה ששיכתב את המאמר בסיגנון העליה השניה, על כך אני מוכרח לסלוח לו. אבל זה ששירבב לתוכו גם כמה שגיאות בעברית, זה כבר יותר מדי."

שריד ידע מה שידוע כל אדם במערכת דבר: שערך היומון מזה ארבעה חודשים, יהודה גוטהלף, לא חוסך שום מאמץ כדי להיות בסדר עם כולם. ואם נופל לידיו מאמר כמו זה של שריד, התוקף את ריבוי החוגים הרעיוניים בתוך מפא"י, תוך כדי תקיפת כמה עסקנים צעירים המשי-תמשים בחוגים הספק-רעיוניים האלה כדי לקדם את מעמדם, ומותר הכל: מותר ל-קצץ, מותר לשנות, ומותר לשבש.

הכתב ייצא. אחת הסכבות להת-נהגות של גוטהלף נעוצה בעברו הפולי-טי. העסקן, שהיה בעבר הרחק ממנהיגי השומרה-הצעיר, פרש משורות תנועתו ב-1938, והצטרף למפא"י. כעבור ארבע שנים פרש גם ממפא"י, ויחד עם אחדות-העבודה הגיע למפ"ם, בה פגש שוב את חבריו מן השומרה-הצעיר. לאחר כמה שנות פעי-לות מפלגתית, בעיקר בתחום הרעיוני, כי-מומחה למארכסיזם, נטש את מפלגתו ו-הגיע שוב למפא"י.

היום, כשהוא מופקד על עריכת דבר, נוהג גוטהלף בזהירות מירבית, כדי לא להרגיז את ותיקי המפלגה, הנוכחים לי-עדיין את עברו הפתלתל. שריד הצעיר אינו די ותיק, כנראה, כדי שגוטהלף ינהג גם במאמריי ביחס של כבוד.

לכן החליט שריד שלא לכתוב בינתיים לדבר, לדבריו, ישוב ויכתוב שוב ליומון המפא"י, רק כשיגיע לדרגתו של כל עסקן ממוצע אחר בהסתדרות. "כי אז מובטח לי", מסביר הוא, "שמאמרי ית-פרסמו במלואם, בלי קיצוצים וסירוסים."

נאות הכיכר

מי ברשימה?

פעם רכבו שם אחרוני החלוצים על סוסים אבירים, הצטלמו על רקע התמרמ-

עתונאי שריד וראש הממשלה (משמאל: יועץ אביעד יפה)

— עם מי ?

תנועה הפכה למשטרת-חנייה, ושוטרי תנועה, הפסיקו להפריע לתנועה בדרכים: מפקד המשטרה שידע שיש לו עסק עם אדם תרבותי, הזמין אותו לשיחה תרבותית, הסביר לו את בעיות התנועה וכוח האדם של המשטרה.

השיחה הידידותית די שכנעה את פינקל-שטיין ובמיוחד שעידן הדו"חות נסתיים עבורו בינתיים. הוא כבר מכר את הדו"שבו שלו, נוסע החודש לזמן ממושך לארצות-הברית, להשתלמות מקצועית.

אורחים

ריסוס רוסי

אך הגיע קרקס מוסקבה ארצה החלו ה-צרות. מאלף הסוסים טען כי סוסיו סובלים מן היתושים והזבובים, דרש לרסס את מיטשת הקרקס ליד הפארק הלאומי ברמת-גן.

בערבה. מכל הארץ נהרו לשם כדי לראות אותם. צעירים בעלי חזון חלוצי באו לעזרת המקום, עבדו בשתילת בצל ובקטיף תמרים. ביטניקים מכל העולם השתקעו שם, יצרו במקום מושבה בין-לאומית, שמה יצא ל-תהילה בפאריס, בלונדון ובניו-יורק.

המקום נשא את השם שהפך למושג — נאות הככר. אורחים מכובדים מחו"ל הובאו לשם במכוניות-שרד מפוארות, כדי שיראו כיצד מפרחים שממות. אפילו ראשי-מי-מ-שלות באו לחזות בפלא. ראשי-ממשלת אוס-טראליה הניח שם אבן-פינה לחדר האוכל.

במקום חזויות — מיסחר. היום עומד לו חדר האוכל, שבבנינו הושקעו מליון לירות, בשיממונו. נערים דרוזים עובדים בחקלאות, משתכרים 150—200 ל-רות לחודש. החתיקים, שהיו הרוח של ה-מקום והעניקו לו את האופי החלוצי — עזבו.

מפגש ליד המדורה

נגד הפלייה גזעית

יתקיים בליל-שבת 26 באוגוסט, ב-חוף תל-כרד, בהשתתפות אמנים, אישי ציבור, ולוחמי-שיחורר מארצות שונות. המדורה תודלק בשעה 10.00. הסעה מאורגנת תצא בשעה 9 בערב ממכר מלכי ישראל. המעוניינים בהסעה מתבקשים להתקשר טלפונית למוזכירות התנועה (30134/5).

המועצה הארצית

של תנועת העולם הזה — כוח חדש תתקיים ביום חמישי 26 באוגוסט, בבית בני ברית, רחוב קפלן 10, ת"א. נציגי החטיבות יתכנסו בשעה 7 בערב לדיון ארגוני על ההכנות לוועידת התנועה. החלק הרעיוני של המועצה יתחיל בשעה 9 בערב, ויוקדש לנושא:

נייטראליזם חיובי — כקו מנחה למדיניות חוץ ישראלית

את הרצאות הפתיחה ישא **נתן ילין-מור ואורי אבנרי**

בחיפה

ביום רביעי, 31 באוגוסט, בשעה 8.30 בערב, תתקיים אסיפת חברים בביתה של בלהה מס, רחוב הגליל 103 (אוסו בוס מס. 18), לדיון בנושא:

עשרת העקרונות — לקראת מצע

ביום ראשון, 4 בספטמבר, בשעה 8 בערב, תתקיים בקפה "פת" על הכרמל הרצאה של

מיכאל מנר

יו"ר סניף של הליגה למניעת כפייה דתית בת"א

על הנושא:

המלחמה בכפייה

בנצרת

ביום שני זה, 26 לאוגוסט, בשעה 7 בערב, בקפה הגינה (ליד המעיין) תיערך אסיפת כינון של חטיבת העולם הזה — כוח חדש, וייערך דיון על הגשת רשימה לבחירות העירוניות בעיר.

בפתח-תקווה

ביום רביעי, 31 באוגוסט, בשעה 8.30 בערב, תתקיים אסיפה של חברי התנו-עה ואוהדיה, בביתו של ברון יורם, רח' קפלן 8/4, שכון סלע ישן (אוטובוס מס. 75), על הנושא:

התארגנות החטיבה

לקראת ועידת התנועה

ברמת-גן

ביום רביעי, 31 באוגוסט, בשעה 8.30 בערב, בקפה עצמאות בנן דוד המלך (מאחורי קולנוע אורדט) ירצה **עו"ד שמואל סגל**

על הנושא:

עקרונות — או מצע מפורט?

בתל-אביב

ביום רביעי, 24 באוגוסט, בשעה 8 בערב, ברחוב גליקסון 8, ת"א.

עו"ד אמנון זכרני

על הנושא:

הצעת חוקה למדינה

ביום רביעי, 31 באוגוסט, בשעה 8 בערב, ברחוב גליקסון 8, בת"א ירצה:

מיכאל מנר

יו"ר סניף של הליגה למניעת כפייה דתית בת"א

על הנושא:

המלחמה בכפייה

צברית דור רביעי, הגדלה בהווי חלוצי, שצלחה את הכינרת

ושהשתתפה בצעדה – נבחרה על-ידי הקהל כמלכת המים '66

הקהל הוא הבוחר. הוא מטיל פתקייבחרה לקלפי, והמועמדת הזוכה במספר הרב בי יותר של קולות – היא המלכה. הבאות אחריה במספר הקולות זוכות בתוארים הנוספים.

אבישג קיבלה מה שאף מלכה לפני לא זכתה בו: כמעט שני שלישים מכלל הקולות.

★ ★ ★

בועיים לפני המעמד המלכותי שיחקה אבישג כדורסל עם חבריה בכפר הירוק. לפתע מעדה, נפצעה בברכה ונחבלה בראשה. היא התעלפה והתעוררה בבית-החולים. הרופאים חששו מפני זעזוע מוח. כאשר שוחררה מבית-החולים, נאמר לה שאסור לה לקום ממיטתה – ובדואי אסור לה לצאת לשמש.

המכתב שהגיע אליה מהנהלת תחרות מלכת המים לא זכה לתשובה. אחרי המכ

רגע של אושר

הונצח בצילום זה. הורי המלכה החדשה מנשקים לה בהתרגשות, לקול תשואות קהל המעריצים.

1200 בוחרים העניקו במוצאי-שבת את תואר מלכת המים 1966 לצברית זוהרת, המגלמת את כל התכונות החיוביות של הנער העברי. לא סתם בובה מלאכותית, כי אם נערה יפה, בעלת אופי, ספורטיבית, בת-השבע וחלוצית.

כאשר גמרו להעניק לה את הכתר, נשאו אותה על כפיים, בקריאות "אבישג! אבישג!" מאוחר יותר הקיפו אותה ורקדו סביבה, ולאחר שליווה לחדר-המלחה פתחו הצעירים שבהם בריקוד הורה.

★ ★ ★

מן הרגע הראשון לא היה ספק מי תהיה המלכה. אן הופיעה על המסלול, כשהיא נושאת על בגד הים שלה את המספר 17, כבשה אבישג פפה את לב הקהל. שחומה, אצילית, בעלת שיער חום ה' גולש לכתפיה, בעצמה בת של מיוזג גלר וית (אב ממוצא רוסי ואם ממוצא ספרדי), היא סימלה את היופי של מימי הים ה'

אבישג המלכה

תב בא מיברק, שהזמינה להופיע באופן באותו רגע – בשלב מוקדם זה של תחרות – היה ברור כי הקהל מצא את בחירת-לבו. לאהבה הזאת היתה חשיבות מכרעת. כי בתחרויות הנערכות על-ידי העולם הזה לבחירת מלכת המים של ישראל, אין ה' הכרעה נתונה בידי חברי-שופטים סתמי, וכי וודאי לא בידי בעלי-אינטרסים משוחדים.

ומתכוננת לצליחה חדשה בשנה הזאת. תחרות – בשלב מוקדם זה של תחרות – היה ברור כי הקהל מצא את בחירת-לבו. לאהבה הזאת היתה חשיבות מכרעת. כי בתחרויות הנערכות על-ידי העולם הזה לבחירת מלכת המים של ישראל, אין ה' הכרעה נתונה בידי חברי-שופטים סתמי, וכי וודאי לא בידי בעלי-אינטרסים משוחדים.

תיכון, את הפראות של מידבריות הנגב, את הגאווה של הרי הגליל. הקהל חיבב אותה כאשר סיפרה ש' היא בת 17, דור רביעי בארץ ותלמידת הכיתה השמינית בכפר הירוק. הקהל אהב אותה כאשר סיפרה שהיא השתתפה ב' צעדה האחרונה, וזכתה בפרסים בקליעה למטרה. הקהל העריץ אותה כאשר סיפרה שהיא צלחה את הכינרת בשנה שעברה,

הם נסעו אליה, שיכנעו אותה ואת הוריה לנסות לעמוד במאמץ. רק לאחר התייעצות עם רופא, יצאה לצילומים. מה שקרה לה מזכיר את הסיפור התנ"כי, על בחירתו של המלך הראשון בישראל. שאול נלקח מאחורי הצאן; אבישג נלקחה מאחורי הבקר. כי בימיהחופש חייבים חניכי הכפר הירוק לעבוד חצייום במשק של בית-הספר. אבישג עובדת ברפת. השאלה הראשונה ששאלו אותה חבריה מן הכפר, מיי אחרי שנבחרה, היתה: "תגידי – גם עכשיו תצאי לגרופית?"

גרופית היא ההיאחזות של גרעין בוגרי הכפר הירוק, בערבה. כתום הלימונים עומדים חברה-למחזור לצאת להתנחלות שם. האם תחזיק המלכה בדעתה, ותצא

גם כשיוצא לגרופית? כמו בכל הנשפים שקדמו לנשף זה, נבחרה מתוך הקהל ועדת-קלפי שספרה את הקולות. חברי הוועדה: משה צדקה, סוחר-רהיטים מרמת-גן; נסים ברכה, פקיד מסי הכנסה מתל-אביב; אודס כליפה, חיילת; שושנה משולם, מבתיים; דויד צירמון, ימאי. אליהם צורפו, כמשקיפים: נציגת עץ הוית הגברת דבורה לייבוויץ, ונציג חברת התעופה אולימפיק מקס פרלמן.

מחברת אולימפיק. הכתר השני מונח על ראשה השני של **רחל גרופמן** (17). הסגנית הראשונה של המלכה. היא היתה אחת מארבע בנות בתיים שנכללו בין המועמדות הסופיות. **נצחיה יפת**, צברית בת 17, מתל-אביב, "שחורה ונאוהה", פרצה בבכי של אושר והתרגשות. כאשר נבחרה לנסיכת הים התיכון. האחרונה בשורה, **אירית לבאי**, החיפאית החנינית בת ה-15, שהיא הצעירה ביותר מבין המועמדות, היתה גם הגבוהה ביותר מבין כולן, הוכתרה כנסיכת ים כינרת.

שש המופלאות הן **ז'קלין לוי** (מימין), שבאה מבאר-שבע והודיעה כי שאיפתה להיות שחקנית קולנוע. הבוחרים העניקו לה את תואר **נסיכת ים-סוף**. לידה: הסגנית השנייה של המלכה, **לילי נובל** (19), ציירת ופסלת מחולון. ואילו **אבישג**, המלכה, הבולטת בביקני השחור בין בגדי הים הבהירים, נעלה בערב זה, לראשונה בחייה, נעליים בעלות עקבים גבוהים. היא מחזיקה בשרביט ובכרטיס-טיסה שקיבלה

1200 חוזים ב-20 יפהפיות אלה בשיא הנשך ומחלימים: לא מהן יגיע

בח 15! מתפעל שמואל שי, בהציגו את לביא, הצעירה ביותר שבין המבוגרת ביניהן היתה בת 20. בעוד שבועיים תשוב להיות טוב תלמידת הששית, בבית ספר תיכון

ריסוד-עם שריתק את הקהל הרב שבא לבחירת מלכת המים, הודגם עליידי המועמדות זקלין מור מבתיים, תופרת במקצועה, וחובבת מחול.

הפצועה מאיה סומבררו (מימין) לים, שם תפרו את הפצע ברגלה השמאלית. אותו בוקר קפצה לים מסלע ונפצעה.

ההברקות של המנחה שמואל שי היו תרור מה חשובה מאוד להצלחתו של הנשך, ריצירת האווירה הנעימה ששררה בו,

(המשך מעמוד 15)
איתם, גם אחרי הכבוד הגדול? היא השיבה בפשטות צברית: "בסח!"

★ ★ ★
ערב הבחירה לבשה אבישג לראשונה בחייה ביקיני, ונעלה נעליים בעלות עקב גבוה. זה היה המכסימום שהיא היתה מוכנה להקריב למען המעמד. היא לא הסכימה לשנות את חסרוקתה הטבעית, והיא לא רצתה שום תוספות של איפור. אך בסוף הלילה כבר הבינה, שבכל זאת תצטרך בעתיד הקרוב לעבור את הנסיונות האלה. כי חלק מן הפרס שהוענק לה הוא נסיעה לפריס, כדי לייצג שם את ישראל במופעי אופנה של בתי עילית. היא תופיע לצידן של הדוגמניות המעולות ביותר של צופת, ותשוב ארצה עמו, כדי להציג בארץ את יצירות האופנה הצרפתית. הנסיון הראשון בכיוון זה היה נעים מאד: היא צעדה שנית על המסלול בשימת הכתרה ארוכה, רקומה וגזורה בגיזת אמפיר, שניתנה לה במתנה על ידי סלון ריו מרחוב אלנבי בתל-אביב. מתוך האוסף של בגדי יווה מאריה המקוריים.

מחפלים חברה-לכיתה של המלכה מירב חודרים דרך הגדר, אחרי ההכתרה פרצו הצעירים במחול הורה על רחבת

לימוש אחרון ניתן למועמדות. מימין נראים הספרית המהוללה אנסה ועוזרה המפורסם דויד, מספלים בתספורת הבנות. משמאל המאפרת אסתר גורלי, עליה נכתב בעתון אמריקאי, שהיא המאפרת מספר 1 של ישראל.

הכנפיים של אולימפיק יסאו את המלכה לאירופה. מנהל החברה, מר זאב קיט, מוטר לה כרטיסיסטה.

ובנות תופעה בתחרות העולם הזה. אבל שום אימרת-שפר שהושמעה מן הקהל לא יכלה להתחרות עם אלו של המנחה. שמואל שי, המוכר מהופעותיו ברדיו, התגלה בערב זה כמנחה מזהיר. הוא לא היה גס, ולמרות שקל מאוד לפגוע בבחורות נרגשות וללעוג להן, בחר בדרך היפה יותר של עידוד הבנות והדגשת הנקודות החזקות שלהן. וכל זה — בהומור חד ומזהיר. הוא היה מצוייד במלאי של אנקדוטות מתאימות. כמו, למי של, כאשר סיפרה נצחיה יפת כי חלומה להיות עקרת-בית, והוא שאל אותה אם היא משתלמת בשטיפת-כלים כל יום, סיפר על סגן-אלוף בצהלה, "סידרתי היום את אשי תי", סיפר הסגן-אלוף, "היום אני עוזר לה בכלים, מחר היא תעזור לי בכביסה."

★ ★ ★

הוא גם ריכז את הופעת האמנים האורחים: שלישיית אווזי הבר, המופיעה עתה בתוכנית של שירי-עמים בעומר כיאס; ותגלית-הזמירה מרצדס, שהופיעה באדיבותו של קובה, בעל מועדון צברה. זוג הזמרים אילן ואילנית, שבאו בצופים, נסחפו על ידי האווירה הנלהבת, התנדבו להופיע ב"שלושה קטעי-זמרה."

כי גם זה היה אופייני לגשף המוצלח ביותר של השנה: בין הקהל ישבו עשרות אורחים בעלי-שם. היו שם דיפלומטים ואנשי-עסקים, מלכות-יופי (עליוה שדה, וסגולה גוהר) ומלכת המים 1964 יהודיה גל, שנישאה בינתיים והפכה אם לבן. היו שם אמנים כמו אהובה גורן (כוכבת ה"סרט פורטונה), עודד תאומי ואילי גורליצקי. אך בערב זה לא היו הם מוקדי-ההתעניינות. כוכבי הנשף היו כל עשרים המועמדות. שש מהן לקחו הביתה תוארים וכתר. היתר נשאו עמן זכרונות יפים של חוויה משותפת עמוקה, שתזכיר להן עד אחרית ימיהן, כי בקיץ של 1966 היו בין 20 הנערות היפות ביותר בישראל.

בחר הנכסף של מלכת המים 1966

פרס נובל נציג בית-חרושת עץ הוית, מר לייבוזיק, מכתיר את הסגנית השניה, לילי נובל. בכניסה קיבלה כל אורחת תשורה ממוצרי עץ הוית.

צ'ה צ'ה חוה שלגר, באחד הישלאגרים של הערב: מלמדת את מנחה הערב, שמואל שי את ריקוד הצ'ה צ'ה היא בת 17, ובלונדית.

של תחרות זו. הן באו מכל חלקי הארץ, בנות כל העדות והמעמדות החברתיים. גובי הן נע מ-160 ס"מ ועד 173 ס"מ. היו בהן בלונדיות, ערמוניות ושחורות. היתה לילי נובל בת פולין, זיקלין מור בת מרוקו, דינה שורץ שעלתה מרוסיה, ונצחיה יפת שהוריה באו מתימן. רחל ויינשטיק ילידת אוסטריה, ומאיה סומבררו הצברית ממוצא תורכי. גילה יהושע ממצרים, אירית לביא, רחל גרוסמן והוה שלגר הצבריות. הן באו מחולון, מבר-שבע, מגוש דן ומחיפה.

שמואל שי אף ידע להצביע על תופעה אחרת: הבנות ייצגו במידה מירבית גם מה שידוע כ"ארץ-ישראל העובדת". אביה של אחת עובד בדפוס על המישור, של השנייה בסולל בונה. אחת עובדת במשביר המרכזי (שאל שי: "מה עושה המשביר המרכזי?" וכשתממה להשיב העיר: "ב" עצם, אף אחד לא יודע מה עושה המשביר"). גם תנובה היתה מיוצגת.

כפי שהגדיר זאת אחד האמנים שישבו בין הקהל: "אבות קראו הפועל הצעיר,

את הצעד הבא. לפני שתופיע בפאריס בעוד שבועיים, תעשה באולפנה של הג'ברת לאה פלששר, שהעניקה לה סטיפנדיה לקורס מרוכז לזוגמנות וייצוג. אבל אין מה לחשוש: אחרי כל הטיפולים, אחרי כל ההכשרה, אבישג תישאר אבישג הצברית, שאף בחרה בשם-משפחה עברי לכבוד ה"מאורע, ומעתה תיקרא אבישג שגב."

★ ★ ★

היתה עוד תופעה מעניינת בתחרות של השנה: הידירות שנרקמה בין ה"מועמדות. היא התגלתה בהתפרצות הס"פונטאנית של חמש הנבחרות האחרות, ברגע שהוכרו על בחירתה של אבישג כ"מלכה. הן קיפצו במקום בשימחה, וברגע שעלתה אבישג על המסלול הקיפוה והחלו מנשקות אותה. המנחה שמואל שי נאלץ להפסיק לרגע את מהלך הטקס, עד שיגמרו הבנות לנשק ולברך את חברתם המאושרת.

אילו רצה מישור לבחור את עשרים הבנות שייצגו ביופין את כל גזוני הסיפורים של ישראל, לא היה מצליח לרכוז התך נאה יותר מאשר המועמדות הסופיות

רוק-רוק הכפר הירוק! צעקו חבריה של המלכה, כשירדה מן המסלול, ועל ראשה הכתר. הם הצטופפו בין קוליהם מעריצים שנשא אותה על כפיים. אבישג נופפה להם בסמל מלכותה: השרביט.

(המשך מעמוד 14)

תנאים: „אני מסכים שבתי תחתן אתו, אבל רק לאחר שהוא יסדר דירה לכו ש- תהיה שלהם, בשביל לגור לכו, ושהבחור יעשה על החשבון שלו את כל התחנה. אחרת אני לא מסכים שיתחתנו.“

הנערה המיואשת, שראתה בהתנגדות אביה התנגדות אישית מכונה, פנתה כי בקשה לעזרה אל לשכת-הסעד. „אני יודעת שאני ילדה קטנה, ואסור לי להתחתן בלי שיתנו לי רשות. אתם צריכים לעזור לי, למה שאני בהריון, והבחור שלי מסכים להתחתן אתי, רק האבא שלי עושה לנו צרות ולא מסכים.“ העורך הסוציאלי ש- טיפל במקרה זימן אליו את האב, האב והבחור.

סיפרה לו האב: „אני לא אכפת לי אם הילדה שלי תעשה אתו חתונה, למה ש- עוד מעט יהיה להם ילד. אני יודעת שה- ארון שלי לא מסכים, ויש לנו הרבה מאד מלחמות.“

רק כשכולם פנו לבית-המשפט המחוזי בחיפה בפני השופט עמנואל ירוד-הלוי, והאב חזר על תנאיו, הושג הסכם והשופט נתן היתר-נשואין לקטינה.

„כמו אבא ואמא.“ אמר החתן המאושר: „אני אוהב אותה, ואני אתחתן איתה, אבל אני לא מוכן לחתום שאני האבא של הילד שיש לה בבטן.“

אמרה הכלה המאושרת: „אני מכירה את הבחור כבר תשעה חודשים, וכל הזמן א- נחנו יוצאים יחד. בזמן שיצאנו הייתה לנו אהבה, והיו לנו יחסים כמו לאבא ואמא.“ ובכך זכו שניהם לברכת השופט: „תזכו למצוות“, ועוד מעט שניהם ינשאו, למ- רות שעדיין לא ברור לגמרי מי בדיוק שיחק עם מי באבא-אמא.

פשעים

הדוד נמצא אשם

למעלה משלוש שעות הוקרא פסק-הדין במשפטו של יעקוב עודי, הנאשם ברצח בכחנה-תחילה של אחייניתו אסתר בן-שיט- רית, (5). „אשם“, פסקו שלושת שופטי בית המשפט המחוזי.

דרך פסולה. ציינו השופטים: „אנו ערים לעובדה כי במקרה הנדון אין לפנינו כל הוכחות היכולות לספק לנו הסבר למניע אפשרי, שיכול היה לעודד להרוג את אסתר, אך ההוכחות הנסיבתיות במקרה זה הינן כה חזקות, שהמסקנה ההגיונית האחת ו- היחידה שאפשר להסיק מהן היא שביום 30 לאוגוסט 1965 קיפה עודי את חייה של הילדה על ידי חניקה, בחולות קיסריה ליד גבעת החול נמצאה גופתה.“

בפסק הדין העמיד השופט גוברניק על נס את עדותם של כתב וצלם העולם הזה, הרמן וקסלר ויגאל מן, ואמר שהוא מאמין לעדותם ומסתייע בה. כן ציין השופט כי שבועון העולם הזה, פירסם את הכתבה על רצח הילדה מפיו של יעקוב עודי, ו- העדות שנמסרה היתה זהה לכתבה.

לעומתו העיר השופט אריה לב רבינוביץ הערות חמורות בקשר לדרכי החקירה של המשטרה בתיק זה, וגיינה את השיטה של הפגשת עדים ותאום עדויותיהם לפני הופ- עתם בבית-המשפט, קבע כי דרך זו פסולה לחלוטין. בית המשפט הביע גם תמיהו על מסע הפירסום העצמי של המשטרה, במסרה פרטי-פרטים על מהלך החקירה, ועל גירסות של עדים בשלבי החקירה המוקדמים, דבר העלול להשפיע על העדים המופיעים אחרי- כך להעיד על אותן עובדות.

בית-המשפט גם דחה בפסק-הדין את עדו- תו של מפקח שמעון סביר, הממונה על התפקידים המיוחדים במשטרת ישראל, אשר הוחרר לתאו של הנאשם, ובצורה זו ניסה להוציא מפיו הודאה באשמה.

הרגתם אותי. בסיום פסק-הדין הת- פריץ לפתע יעקוב עודי לעבר השופטים וקרא: „אתם הרוצחים הגדולים של הכנו- פייה הרגתם אותי. הרסתם את המשפחה. עשיתם את הילדים שלי יתומים ואני עוד בחיים.“

„אתה שם פנדל“, פנה לקצין המשטרה, „אני רואה שאתה שמח כאילו חיתנת את הבן או הבת שלך“, ושוב פנה לשופטים. „אין לי פנים להסתכל עליכם.“

השופטים גזרו לעודי מאסר עולם, והוא (המשך בעמוד 19)

זהו דמו של שמעון שלום שנשפך על

ריצפת משרדו בבאר-שבע כפי שצולם

באותו יום על-ידי העולם הזה

השבוע פיענחה המשטרה את התעלומה

וכשפתחו אותו והרימו את המכסה, ראיתי שהן היו מלאות שמן, ובתוכן מספר אקר- חים.

„מה עשתה המשטרה? תיחק עצרה אותי ל- 48 שעות חקירה. אני באמת שלא הבנתי אותם. למה שבאתי לשם כמו כל אזרח טוב להביא דבר שגיליתי, ושראיתי איך החביאו אותו? במשך כל 48 שעות חקרו אותי בלי הפסק. מפקח יצחק ברוקוביץ, שהוא סגן מפקד התחנה, חקר אותי כל הזמן. מי הוא האיש שהחביא את הקופסאות, איך הוא נראה, ועוד כל מיני שאלות כאלו.“

זה שחררו אותי.“

★ ★ ★

אקרחי הרצח

משטרת באר-שבע שלחה את האקר- חים למטה הארצי של המשטרה בתל- אביב, ושם נבדקו האקדחים.

במחלקה לזיהוי-פלילי הוברר שמספרי האקדחים זהים לרשימת מספרי האקדחים שנגנבו בהתפרצות לבית-מסחר לנשק של בית הנשק הירושלמי שבבאר-שבע, בשלישי לינואר, 1963. היו אלה שני אקרחי ברטה ארוכי קנה, אקדח תופי, אקדח ברטה קצר קנה, ואקדח אף-אף.

בדיקה בליסטית שנעשתה באקדחים הו- כיחה כי בשניים מהאקדחים שנמצאו בוצע הרצח של מנהל סניף בנק לאומי בבאר- שבע. הודעה על הגילוי המפתיע נמסרה בדחיפות ובסודיות למשטרת באר-שבע.

★ ★ ★

עד המלך

סגן ניצב חיים תבורי, מפקד נפת הנגב קיבל את הידיעה והטיל על מפקח יצחק ברוקוביץ, לפענח את תעלומת הרצח. חולית- משטרה מיוחדת החלה בחקירותיה, כחן החקירה היה גילוי המסגריה שהכניח את מכלי-הנשק האטומים. במשך שבועיים עברו ברוקוביץ ואנשי החוליה ממסגר למסגר, בי כל רחבי באר-שבע, אך חקירותיהם בכל המסגריות הפרטיות לא נשאו פרי. אז החלו החוקרים לעבור בכל המפעלים הגדולים. הם סרקו מפעל אחר מפעל ובכולם קיבלו תשו- בה שלילית. במטה נפת הנגב ובמטה הארצי הוחלט שאם לא תתגלה המסגריה בבאר- שבע ירחיבו את החיפושים לכל המסגריות בארץ.

ביום חמישי האחרון הופיעו החוקרים

במוסכי סולל-בונה בבאר-שבע. מנהלי העבו- דה כונסו, והקופסא הוצגה בפניהם. אחד ממנהלי-העבודה שהתבונן בקופסה בקפדנות, סיפר לחוקרי המשטרה כי החומרים, הברגים והמתכות של הקופסה, זהים לאלה הנמצאים בשמוש במסגריית-המוסך. אותו מנהל ידע להוסיף שנמנה לו כי ראה פעם את — — — בן ה- 21 מלקט מתכות וברגים, וכונה לו קופסה כזו. אנשי החוליה נגשו ל — — — שטיפל אותה שעה באחת המכוניות שחנתה בפתח המוסך. הם ביקשו מנהל להלחץ אליהם לתחנת-המשטרה. הוא החזיר, נכנס עם החוקרים למכונית המשטרתית, ונסע איתם לתחנת המשטרה. שם הוא הוכנס מיד לחדרו של ברוקוביץ, שם לראשונה הראו לו את הקופסה והחלו להמטיר עליו שאלות.

הנחקר התעלף. כשהתעורר, ניסו חוקרי המשטרה לזווכ אותו, אולם הוא סירב לדבר. סגן ניצב תבורי, התקשר עם הממונים עליו, והסביר להם שכל החקירה תעלה בתוהו אם לא יוצע ל — — — להיות עד- מלך. הממונים הסכימו.

מצוידים באישורים המתאימים הכניסו חוקרי המשטרה את — — — אל חדרם. הם

מזל היה לי לגלות את הרוצחים! עכשיו אני מתכוון לדרוש את ה- 10.000 לירות, הפרס שהיבטח לזה שיביא לידי תפיסתם. „לפני שלושה שבועות בערך לקחתי את הרובה, ויצאתי דרומית לבאר-שבע. הלכתי לי במדבר וחיפשתי צייד. פתאום ראיתי מרחוק דמות של אדם שסוקר את הסביבה. הוצאתי את המשקפת והסתכלתי עליו. ראיתי שהוא מתכופף ומתחיל לחפור בי- ידיו, ומחביא דברים בתוך האדמה. זה היה בין עומר לבאר-שבע.“

„חשבתי שהוא החביא שם חשיש, כי בבאר-שבע יש הרבה אנשים שסוחרים בחי- שיש. לכן חזיתתי עד שהאיש גמר לחפור וציננתי לי את המקום. כשרק הלך נישגתי למקום, חפרתי קצת, ומצאתי שם שתי קופסות עם ידיות ו- 12 ברגים סביבם. הייתי נורא סקרן לדעת מה יש בקופסות, אבל התאפקתי. לקחתי אותן וניגשתי ל- משטרת באר-שבע.“

„בתחנה נישגתי מיד ליומנאי והראתי לו את מה שמצאתי. סיפרתי איך ראיתי מיששו מחביא אותם. היומנאי הפנה אותי לחדרו של הנשק, הקופסות היו סגורות הרמטית,

ל פני שנתיים נרצח שלום שמעון, מנהל בנק לאומי בשיכון ד' בבאר-שבע, כשהיה בן 35 בלבד. הדבר קרה תוך כדי שוד מזויין שבוצע בבנק, לפנות ערב.

במשך שנתיים אלה חקרה משטרת באר- שבע למעלה מארבע מאות חשודים, בדקה את כל מכוניות האופל ברחבי הארץ, שיחו- רה בעזרת הקלסטרון מאות פרצופים על פי תאורי פקיד-הבנק, אך הרוצחים השו- דדים לא השאירו כל עקבות, מלבד שק מוכתם בדם וקליע של אקדח בקוטר 9 מילימטר.

★ ★ ★

„הייתי נורא סקרן“

ביום החמישי האחרון, התערבה יד המקרה העיזר בחקירות המשטרה, ו- הביאה תוך יומיים לגילוי השודדים מבצעי הרצח. כי רק מקרה גרם לכך שאחד מתושבי באר-שבע, צייד צירקסי בן 40 יצא לצוד, וצייד זה הביא, בסופו של דבר, לצייד הרוצחים.

סיפר על כך יצחק הצייד: „התחבב שלי בחיים הוא צייד. אני משוגע לצייד. איזה

(המשך מעמוד 18)

הובל לניידת בלוי משמר כבד של שוטרים. אמו ואחותו התעלפו באולם בית-המשפט.

כיצד שוברים זכויות

באחד מלילות מאי של השנה, סמוך לשעה אחת וחצי אחר חצות, נפרצה חנות רהיטים ברחוב בן-יהודה בתל-אביב. כעבור כמה שעות, עצרו אנשי המדור המרכזי של המשטרה שלושה חשודים: אליעזר דוד שוב, אברהם אורפלי ושלמה ברנשטיין. רב-סמל פסח קרייזבורג, שטיפל בחקירה, התרכז בשלמה ברנשטיין, וניסה להוציא מפיו כי אכן הוא וחבריו התפרצו לחנות. ברנשטיין, שהשתחרר רק לפני זמן קצר ממאסר של שבע שנים, הסכים לשמש עד-המלך תמורת הבטחה של חסינות. הוא הודה, מסר עדות מלאה נגד שני חבריו. סיפר ברנשטיין: „הם הציעו לי ללכת ולפרוץ את חנות הרהיטים. אורפלי ניגש לדלת החנות הפונה לחזית הרחוב. עמד כשגבו אל הזכויות וידיו שלובות מאחוריו. ניפץ את הזכויות בידיו ובגופו.

„ראיתי שלאורפלי יורד דם מאחת מידיו. הוא נפצע מהזכויות בזמן שניפץ אותה. „אחרי שראינו ששורר שקט בסביבה חזרנו אל החנות, ודדשוב נכנס לתוכה וחפש אחרי כסף. אחרי כמה רגעים הוא חזר אלינו, ואמר לנו שהוא לא מצא כלום. אנחנו הלכנו כל איש לביתו, ובבוקר באתם אתם ועצרתם אותי.”

שיכור בשפת-הים. אורפלי ודדשוב, לעומת זאת, הכחישו הכל. הודיעו הם: „לא היו דברים מעולם. אנחנו לא פרצנו לחנות. אומנם נכון שנפגשנו באותו לילה עם ברנשטיין, אבל זה היה אחרי שברנשטיין שניסע במונית ראה אותנו, נעצר ויורד כדי לאיים על אורפלי שיפסיק להסתובב ולבלות בחברת אשתו.

„אנחנו”, הוסיפו השניים בעדותם: „המ” שכנו ללכת משם לכיוון שפת-הים, ושם ליד מלון דן. פגשנו בשני שיכורים, שי אחד מהם נטפל אל דדשוב, והתחיל להרכיב לו. אורפלי הכה אותו מכות-רצח.

„אחר כך חזר עם בקבוק שבור בידיו. אורפלי שנאבק עם השכור, הצליח להתגבר עליו ולהוציא את הבקבוק השבור מידיו, ותוך כדי כך הוא נחתך באחת מידיו.”

ראשי-טוטי במטפחת. עתה הפך כל העניין לבורר טכני מעניין. מומחי המשטרה היו צריכים להוכיח כי אכן השניים פרצו. רב סמל קרייזבורג העיד כי בזמן שעצרו את אורפלי נמצא פצע באחת מידיו, וכתם דם על חולצתו של דדשוב. מסוג הדם של אורפלי, על מכנסיהם נמצא אבק זכויות. עד טכני, גיורא סוקולובסקי, טען כי עדותו הראשית כי מקדם-שבירת-האור של אבק-זכויות הוא זהה עם זה של דוגמאות זכויות מהדלת הפרוצה.

מפקח נסים תגר, מהמטה הארצי, סיפר בעדותו: „אני הצלחתי לשבור חלק מאותה זכויות לאחר שעטפתי את ידי במטפחת. בחקירה נגדית, הודה תגר כי בתוך המטפחת היה ראש פטיש של שני קילוגרמים ורק כך הוא הצליח לשבור את הזכויות.

הזכויות לא נשברה. סניגור הנאש-מים עורך-דין ישעיהו לויט, רצה לשבור את עדי התביעה, הביא מומחים משלה. העד הראשון של הסניגוריה היה הוגג שהרכיב את הזכויות בחנות. הוא טען כי יש להפעיל כח גדול כדי לשבור זכויות 13 מילימטר.

הסניגוריה גם דאגה לאישור של מכון התקנים, שקבעה כי הזכויות עומדת בלחץ של 500 ק”ג מבלי להשבר.

סמים בכית המאהב. על מנת להוכיח לבית-המשפט כי שלמה ברנשטיין הוא עד עויין, הומינה הסניגוריה שני אסירים שיעידו על הקשר שיש בין אורפלי לברנשטיין. אחד סיפר, כי אכן הוא ראה את אורפלי רבות בחברת אשתו של ברנשטיין. הוא סיפר כי ברנשטיין ביקש ממנו עוד בזמן שהיה במאסר, להסמין סמים משכרים או רכוש גנוב בביתו של אורפלי, וזה על-מנת להפיל אותו, ולהענישו על שהוא יצא עם אשתו.

השוט המוחזי יצחק דולב, שניהל את המשפט, לא השתכנע מטענות הסניגוריה, הוא קבע שברנשטיין לא שיקר בעדותו, אף כי קשה לסמוך עליה.

השוט מצא סיוע לעדותו של ברנשטיין באבק-הזכויות, ובפציעת ידו של אורפלי. הוא הרשיע את אברהם אורפלי, ואליעזר דדשוב, דן אותם לחמש עשר חודשי מאסר.

פירסום שמו ותמונתו בעתונות, מחשש פוגר רומים במשפחתו. השופט הוציא צו-איסור פירסום שם ותמונתו עד להודעה חדשה. האם גם שאל את השופט מדוע השוטרים לא שיחררו את אחיו. „הם הבטיחו לו להיות עד-מלך. אני ראיתי מסמכים על כך, ובגלל זה הודיתי באשמה”, הוסיף.

כשנשאל סגן ניצב תבורי מתי יותר לפרסם תמונות ושמות ענה: „אין אנחנו מעוניינים שהציבור יחשוב שהמשטרה רוצה לפרסם את שמות החשודים ותמונותיהם בטרם הסתיימו מסדרי-הדין. לאחר שיגמרו המיסדרים ירשה השופט פירסום שמות

גם את ביתו של החשוד השלישי, עצרו אותו והובילו אותו למעצר לתחנת-המשטרה בדימונה. הם בידדו את החשודים, לכל יהיה קשר ביניהם.

אחרי שהראו לאח הבכור שנעצר את המסמכים שהעידו על כך שאחיו יהיה עד-מלך במשפט, ושהוא כבר סיפר את כל פרטי השוד, נשבר גם האח השני וגילה לחוקרים את חלקו, ואת חלקו של שותפם בפרשת ההתפרצות, השוד והרצח. הוא רק ביקש מהחוקרים שישיחררו את אחיו בהקדם. הנחקר השלישי התעקש בהתחלה, והכי חיש כל שייכות לשוד ולרצח. אולם לאחר

ותמונות. המשטרה תעשה הכל על מנת לי- השלים את החקירה בהקדם.

מפקח יצחק ברקוביץ, שעמד בראש ה- פעולה מסביר: „אני מרגיש שהעבודה הזאת תסתיים בהצלחה. קרוב לשנתיים טיפלתי במקרה יחד עם חוקרים אחרים. העבודה היתה מפרכת. כל פעם שנמסר לנו תיאור של חשוד או זיהוי אחר, בדקנו הכל, וזו היתה עבודת-פרך. אפילו אשתי טענה ש- היא כמעט ולא ראתה אותי בשנתיים האחרונות. אני שמח שהצלחנו לגלות את החשודים.”

★ ★ ★

הפרס

ה הצייד הצ'רקסי שמח מאד על שגילה את החשודים והוביל את המש- טרה בעקבות רוצחי מנהל בנק לאומי בבאר-שבע, שמעון שלום.

כי הפרס המובטח של עשרת אלפים לירות, עליו הכריזה ההנהלה המרכזית של בנק לאומי לישראל למי שיביא למעצר רוצחי מנהל הסניף בבאר-שבע יגיע, קרוב לוודאי, לכיסיו של הצייד.

הכריז המנהל של בנק לאומי בבירת הנגב, יצחק בליימן: „הבנק יכבד את הבט- חתו, הוא יתן פרס של 10 אלפים לירות למגלי הרוצחים”. אבל, כמובן, שרק המש- טרה תוכל לקבוע האם הצייד הוביל אותה לעיקבות הרוצחים והיא גם, שתורה, באם להעביר לו את הפרס.

★ ★ ★

ותיקים בארץ

י עייה אחרת היתה, באמצע השבוע, עריכת מיסדר הזיהוי לחשודים. משום מה טרם נמצאו כפילים הבאים בחשבון ל- מיסדר ועם הדפסת גליון השבוע של העולם הזה טרם שנתה ההוראה שאסרה את פרסומם של שמות החשודים.

בכל זאת נמסרו כמה פרטים אישיים על החשודים, בני ה-27. שניהם ותיקים בארץ, אין להם כל הרשעות קודמות או תיקים במשטרה (כפי שהעיר קצין משטרה שעסק בחקירה: „הם לא הופיעו ברשימת הפוש- עים!”).

שניהם נשואים, לאחד בת קטנה ואשה ררה. לשני תינוק בן-שבע.

הסבירו לו שלמרות שהם יודעים שהוא לקח חלק בשוד הם יתנו לו להעיד מטעם המדינה נגד שותפיו לעבירה, ולא לעמוד בכלל למשפט. הנחקר, שהבין שעדותו היא פתח הצלה לחופש, הסכים.

ביום ששי בבוקר נלקח — — בסודיות גמורה אל לשכתו של שופט-השלום, ושם הוסבר לו פעם נוספת, מה זה עד-מלך. נכתב ההסכם, עליו התמו המואשם, נציג היועץ המשפטי, נציג המשטרה, והשופט. לאחר גמר הפרוצדורה המשפטית נלקח — — אל תחנת המשטרה.

★ ★ ★

בגלל התרגשות רבה

ק אז הסכים לשחזר לפני חוקרי את כל המקרה. הוא תאר בפניהם כיצד יצא, בלתיית אחיו המבוגר, בן ה-27, הנשוי, ובלתיית בחור נוסף בן 27, וכולם פרצו את חנות הנשק והוציאו מתוכה את האקדחים. לאחר מכן החליטו לבצע שוד. כדי לאסוף את האקדחים יצר את הקופסות, במוסכי סולל-בונה.

לפני קרוב לשנתיים, הם החליטו לשודר את סניף בנק לאומי, ברחוב יצחק אבינו שבשיכון ד', בבאר-שבע. הם בחרו במקום זה משום שהוא נמצא בתוך בית מגורים, והשכנים לא יחשדו כאשר הם יראו שני אנשים נכנסים לחדר המדרגות. חוץ מזה מקום השוד היה שקט וחשוך, והוא מואר רק על-ידי שתי מנורות קטנות, שלא סיפקו אף הן אור רב.

הנחקר המשיך וסיפר איך הוא שימש כנהג, שהמתין בחוץ, במכונית, ואילו אחיו והשותף השלישי נכנסו לתוך הבנק. האח ניגש להוריד את התריס, אך לא הצליח לשחרר את הסרט בגלל התרגשותו הרבה, ופתאום החבל נקרע ונפל ברעש. ומתוך פחד, ירה האח באופן אוטומטי כדור אחד, שנחתע בתוך הקיר. השוד השלישי, ששמע את היריה והחזיק את האקדה לכיוון מנהל הבנק, ירה, ופגע בו. מיד יצאו השניים

מילאו את ספסלי בית-המשפט בבאר-שבע. הואיל וטרם נערך מיסדר זיהוי נאסרו לפרסום שמותיהם (ומראיהם) של החשודים ברצח מנהל הבנק (בצילומים, החשודים עם פס שחור על עיניהם).

חשודים ובלשים

בריצה, נכנסו למכונית, וסיפרו שהם הרגו אדם.

שיחזור השוד

ח וקרי המשטרה מיהרו מיד, ביום ששי בלילה, יום לאחר מעצרו של — —, לעצור את שני החשודים. בחנות הוקף ביתו של האח, על-ידי אנשי משטרה. הוא נעצר והוכנס לתא בודד במשטרת באר-שבע.

קרוב לשעה ארבע בבוקר הקיפו השוטרים

• בעת המשפט הכחיש זאת פקד יצחק יחב, טען: „לא נתנו שום הבטחות כאלה לאיש. להפך, אמרנו והדגשנו שלא יהיה שום עד-מלך.”

"לא יפאק, לא חנאס!"

ומליצות החנופה גם יחד. זוהי דרך המובילה למעשים. למעשים הנוגעים למציאות של ערביי ישראל. אה, למציאות של נצרת. למציאות שיש לשנות אותה, בעבודה קשה ובמאבק קשה. מציאות שאלף אלפי מליצות לא ישנו אותה במאומה.

★ ★ ★

ב בחירות לעיריית נצרת יש לשכוח את הכל, זולת היעד הממשי: הפיכת נצרת לעיר בריאה ומשגשגת, העומדת ברשות עצמה, שכל ערביי ישראל יוכל להצביע עליה בגאווה בפני שאר תושבי ישראל. ובפני שאר הערבים בעולם, ולהכריז: ראו מה מסוגלים ערביי ישראל לחולל!

לשם כך יש להקים כוח חדש בנצרת, שלא יהיה תלוי באיש, זולת בבני נצרת עצמם.

כוח חדש שיהיה מורכב מבני הדור החדש.

כוח חדש שיסבור את המיסגרות הישנות של השפחות. בחירות — בעיר ובמדינה — אינן עניין למשפחות ולחמולות. כל עוד ממלאה המשפחה את מקום הכוח הפוליטי, אין תקומה לערביי ישראל בכלל, ולנצרת בפרט.

כוח חדש שלא ישים את הדגש על הכיבודים שצברו נציגיו, ועל השתייכותם המשפחתית, ועל גילם, ועל מעמדם החברתי.

כוח חדש שיבחר את מועמדיו מבין הצעירים הנמרצים, המוכשרים והפעילים.

כוח חדש שלא ישתמש בוויה של נצרת כדי ללחום מלחמות עולמיות — אבל שיהיה מוכן להילחם למען נצרת עצמה, מלחמה לא-אירע, לא-אפשרה.

כוח חדש שיילחם על מלוא זכויותיה של נצרת במדינה — אך שלא ישפיל את עצמו לבקש נדבות.

כוח חדש שלא ירתע מלהטיל מיסים צודקים על הנכסים העצומים של הגופים הדתיים, שייתן דוגמה של חסכון ויעילות, שייטע בבנייה עיר את הרצון והגאווה לשלם מס-אמת לעירם שלהם.

כוח חדש שיוכיח כי ערביי ישראל מסוגלים לחיות במדינת ישראל, בלי השפלה עצמית וכלי לשרת את זולתם, בלי חנופה וכלי שיני אה.

★ ★ ★

אם אמנם יקום כוח חדש כזה בנצרת, הוא יסמל את פתיחתו של דף חדש בתולדות ערביי ישראל. כי הבחירות בנצרת חלות ברגע של ייאוש משתי השיטות שנושלו, ברגע געגועים עמוקים למיפנה.

אם יקום כוח חדש בנצרת, ואם יצליח בדרכו, תהיה זאת בשורה חדשה לכל ערביי ישראל: הקץ לשלילה הסוטאלית, הקץ להתחנפות, הקץ לאדישות, הקץ לפאסיביות, הקץ לשכרון, הקץ לסיסמות הריקות.

בשורה שתקרא למהפכה בחברה הערבית הישראלית, לשבירת דפוסים ישנים חבובים את כוח-ההיצירה של הערבים, למאבק חיובי על יעדים חיוביים.

בשורה כזאת תגיע לכל פינות ישראל, תעורר הד עצום בקרב רבבות ומאות אלפים עיברים בישראל, בעלי רצון טוב, העומדים נבוכים מול הקולות המטושטשים והסותרים הבוקעים מקרב ערביי ישראל.

בשורה כזאת תגיע לכל פינות העולם הערבי, תזכיר לעשרות מיליוני ערבים כי ערביי ישראל קיימים, שהם ערבים גאים, שהם רוצים להיות חלוצי הקידמה החברתית והטכנולוגית.

תהיה זאת בשורה הראויה לנצרת — העיר שנתנה לעולם את אחת הבשורות הגדולות בתולדות הגזע האנושי.

ועליכם אל-סלאם!

מפא"י: זועבי

להגדירה. אך אוי לאיש שאינו משתחזה אפיים ארצה בהישמע שם „ההגדרה העצמית“!

אולם אין לקומוניסטים תשובה לבעיות ערביי ישראל. אין הם יודעים איך לגייס את מאות אלפי העיברים, בעלי הרצון הטוב, למאבק משותף לזכויות ערביי ישראל. הם הרחיקו את כל הכוחות הטובים, בקר"ח עצמה נשאר פחות מ-5000 קולות יהודיים, פחות ממחצית מנדאט בכנסת. והרי בלי מחנה גדול, מחנה שרובו ערבי, לא יתכן מאבק לשילוב הערבים בחיי ישראל!

אין הם מציעים דרך לחולל מהפכה בחברה הערבית הישראלית — והרי בלי מהפכה כזאת לא תיתכן קידמה בציבור הערבי.

אין הם מוכנים להתייצב למאבק נגד המיבנה המשפחתי הקפוא והמקפא, נגד שלטון הדפוסים המיושנים של הדתות, בעד שיחרור האשה, כשם שמק"י מתחנפת לרבני הדת היהודית, מתחנפת רק"ח לזקני הדת המוסלמית. (זה הוכח, בין השאר, כאשר הם חיבלו ביוזמתנו בכנסת לצמצום המוהר).

מה מביא את הקומוניסטים לעמדות אלה? לדעתי יש לכך תשובה פשוטה: הם מהמים חלק קטן ממחנה עולמי גדול. הם פועלים, בהכרח, לפי האינטרסים של המחנה העולמי, שמרכוזו במוסקבה.

לגבי מחנה זה מהווים ערביי ישראל עמדה קטנטנה, שאפשר לראותה רק בזכוכית מגדל. זאת נצרת הוא יכול לראות רק במיקרופסקופ.

אין ישועה בקומוניזם לערביי ישראל. יש בו רק מליצות רמות, שאפשר להשתכר בהן בערב. אך למחרת היום מתעוררים תמיד עם כאב-ראש.

★ ★ ★

באיזה שהוא מקום, בין שני קצוות אלה, נמצאת מפה"ם. הרחמנות מצוה שלא להזכירה, אך אי-אפשר שלא להזכירה — כי היא גרמה למשבר הנוכחי בנצרת, ולבזיון של ראש-עיר יהודי ממונה.

הציר האחד של מפה"ם היה את לשון-המאזניים בין שבעת מלחכי-הפינכה של מפא"י ושבועת הקומוניסטים.

אבל הוא לא היה ציר של כוח-היניצרת. הוא היה ציר של מרכז-מפלגתו בתל-אביב. על פי הוראותיו הוא מילא תפקיד אוטומל בכל ה-פרשה.

הוא הפך ראש-עיר בעל-כוחות. הוא לא יכול היה להקים קואליציה עם רק"ח, כי זה היה מחבל בישיבת מפלגתו בקואליציה הממשלתית. הוא לא יכול היה לצאת למאבק של ממש למען נצרת. הוא ישב בתל-אביב, ובכנסת — וגם קצת בנצרת.

ובאשר היה צריך להתמודד עם הבעיות — התפטר.

מפה"ם החמקנית, הפחדנית, הבלתי-יעקבית, העמוסה אינן טרסים כלכליים, המשולבת במישור הקיים, שכל מטרותיה טובות וכל מעשיה רעים, שהדרך לגיהנום הפרטי (והגנו) כל-כך) שלה כולו רצוף בכחנות טובות — האם יש טעם להשתתף עליה מילים, כש-מדובר על האתגר הגדול לערביי ישראל?

מפה"ם אינה מהווה שיטה שלישית. אין היא מהווה שיטה כלל. זוהי דרך לאי-דרך.

★ ★ ★

אלבם ישנה דרך שלישית — והיא אי-נה מבוי סתום, כדרכם של הקהילינגים ושל הקומוניסטים.

יש דרך שלישית — ואליה אני קורא. דרך שלישית לערביי ישראל — דרך שלישית לתושבי בירתם, נצרת.

זוהי דרך קשה, ללא שכרון של מליצות ריקות, ללא עידוד של דיו קאחיר, ללא הלירות של אבא חושי.

אולם זוהי הדרך היחידה שיש בה כדי להחזיר לערביי ישראל את גאונותם, את מישקלם המדיני והכלכלי במדינה, את מקומם הראוי בעולם הערבי.

זוהי הדרך לדור הצעיר, לדור החדש של ערביי ישראל, שגדל במדינה והמסוגל להצליח בה.

זוהי הדרך המתרחקת מן המליצות — מליצות ההסתה

ב עוד שלושה חודשים תיערכנה הבחירות החדשות לעיריית נצרת.

תהייתה אלה בחירות בעלות חשיבות עליונה. לא רק מפני שאלה הבחירות הראשונות הנערכות בארץ מאז הבחירות לכנסת השישית.

לא רק מפני שנצרת היא סמל עולמי, ושמה מעורר רטט בלב מאות מיליונים.

אלא קודם כל מפני שנצרת יכולה להיות — צריכה להיות! — בירת ערביי ישראל.

והבחירות בנצרת יכולות להיות — צריכות להיות! — מיפנה בתולדות ערביי ישראל.

★ ★ ★

ב בחירות אלה נערכות מפני ששתי השיטות — המתחרות על לב ערביי ישראל — נחלו שתייה כשלון חרוץ.

כשלון שהוא בולט במיוחד, מרוכז במיוחד, בזירה הצרה של נצרת.

שיטת הקוויזלינגים — ושיטת הקומוניסטים. רגל ימין — ורגל שמאל. ושתייהן פשטו את הרגל.

★ ★ ★

ה קוויזלינגים — המוכרים את עצמם ואת בני עמם בנזיד ערש — מה יש להם להציע?

הנה, בימים האחרונים, הם שוב מרימים את הראש. לא רק בנצרת, אלא בארץ כולה.

פלוגי, שהתכחש לכל אשר הוא אמר בחייו, שהפך מלחך-פינכה של המושל הצבאי, מפני שמפ"ם לא נתנה לו כסא בכנסת. אלמוני, חנפן מקצועי של אבא חושי, ששם את עינו על משרתו של שלמוני המרוגז על אבא חושי מפני שלא קיבל את התשלום שהובטח לו.

ערביי ישראל מכירים אותם, וערביי ישראל מואסים בהם.

אין הקוויזלינגים יכולים לבוא ולומר: אנחנו חפנים, אנחנו מתכחשים לכל היקר לבני עמנו, אבל אנחנו עוזרים לציבור הערבי בישראל ל-

הסתדר מבחינה חומרית ו-להשתלב בחיי המדינה.

כי אנשים אלה — אפילו אתנן לא השיגו. הם לא הביאו כסף לעיריית נצרת, הפושטת רגל. הם לא השיגו משרה של סגן-שר, או סגן יושב-ראש הכנסת, לאחד מהם.

הם לא השיגו דבר — כי הם בזויים על אדניהם כשם שהם בזויים על בני-עמם.

הם לא השיגו דבר גם עבור מדינת-ישראל. הם לא הגבירו את נאמנות הערבים למדינה. להיפך: הם יצרו אוירה צינית, המרעילה כל גילוי של נאמנות ואמונה, המחניקה באיבה כל מנהיגות ערבית חדשה וחוביית.

לגביהם תיתכן רק סיפמה אחת: החוצה!

★ ★ ★

ה הקומוניסטים — האם הם הביאו תועלת למישהו? לנצרת? לערביי ישראל? למדינת ישראל? (או אפילו, בינינו לבין עצמנו, למוסקבה?)

בבחירות האחרונות הם השיגו כוח עצום בנצרת — 7 מתוך 15 מנדאטים. הם יכלו להפעיל כוח זה כדי לחולל מהפכה בעיריית נצרת. הם יכלו להכריח גורמים אחרים לשותף פעולה לפתיחת דף חדש בנצרת. הם יכלו להטביע את חותמם על העיר.

תחת זאת נתגלו הקומוניסטים, בשנה ה-אחרונה, כנמר של נייר.

הם לא הצליחו לתרגם כוח אדיר זה להישג ממשי כלשהו. הם לא יכלו אפילו להכריח את מפה"ם להתנהג בסדר. מדוע?

מפני שהקומוניסטים אמונים על המליצה. יש להם תשובה לכל דבר — לבעיות העולם והיקום, לשאלות ההיסטוריה שהיתה ושתהיה, לאתגרי המהפכה העולמית והערבית. רק לדבר קטן אחד אין להם תשובה: **לבעי יות ערביי ישראל בכלל, ושל תושבי נצרת בפרט.**

לשם מליצות. הם מדברים על „הגדרה עצמית“ — שאיש אינו יודע מהי, ושהם עצמם מקפידים מאד שלא

• מכתב זה פורסם בראש גליון השבוע של הזה אל-עאלם המהדורה הערבית של העולם הזה.

יש תשובות

כולם יודעים שיש לו שיער אדמוני. יודים גם שיש לו עיניים תכולות. הוא נולד במגדאל. הוא בן 23. הוא סרן. קוראים לו יהודה. אסור לפרסם את שם משפחתו. גם את תמונתו אסור. הישראלי הסקרן נאלץ לכן להסתפק רק באנימאמין שלו. ולמה זה מעניין? כי סרן יהודה הוא הטייס שהפיל את המיג הסורי, והפך בין רגע לגיבור של ישראלים רבים. ובכן, כה אמר הסרן יהודה: „לראות מיג בכחנת — זה החלום! על זה החבריה מדברים יום ולילה. רק תנו לנו אותו! זאת ההר גשה... כאשר משהו הולך לחיל-האוויר, אני חושב שהסיפוק הכי גדול שלו יהיה כאשר יראה מיג בכחנת. ככה זה... מפקדיו עוצרים אותנו לפעמים, ולא נותנים לנו לרוץ אחריהם מעבר לגבול.“ כשנשאל יהודה מהו החלום הגדול שלו, ענה: „אני מסכים להפיל עוד מיג.“ אך לא רק הטייס הישראלי העסיק את אורחי המדינה. גם הטייס העיראקי ריכו תשומת-לב רבה. השאלה שהיתה בפי כל: מה צריכה ישראל לעשות איתו? בין התשובות הרבות שניתנו, בלטו הבאות: ● **מיכאל לנדאו**, יו"ר מופל הפיס: „צריך לאפשר לו לחיות בארץ, אך תחת השגחה מסוימת.“ ● **שייקה לוי**, הגוש החיור: „צריך לתת לו גם שיכון וגם דרכון.“ ● הסופר **אוריאל אזולאי**: „... אבל במיקרה שיעדיף לעזוב את ישראל, צריך לדאוג לכן שגורלו לא יהיה כגורל הטייס המיצרי חילמי.“ ● **יעקוב שטיינר**, מנהל חברת סרטי שטיינר, סבור כי יש להחזיקו בארץ, אולם ה' תעשיין שהיה פעם חיכ הציונים הכלליים, **זלמן מוזאייב**, סבור יותר מזה: „יש לעודד עליית טייסים עיראקים לישראל. לכן צריך לתת להם זכויות כמו לעולים חדשים.“ ● העיתונאי **שמואל הכהן-אבירור**, ראש מערכת השבועון פנים אל פנים, הגדיר את בעיית הטייס כבעייתו של אדם שעצם נחמקת בגורנו. „אניאפשר לבלוע או תה ואניאפשר להקיא אותה.“ ● האדם שי גילה את מירב ההזירות כשנחבקש לענות על השאלה הנ"ל היה דויד תדהר. יתכן שהזירות זו נובעת מן העובדה שתדהר הוא ותיק הבלשים בארץ-ישראל. הוא אמר: „כדאי בינתיים להחזיק בו קצת.“ ● גיבור ישראל, **סימון טוב גנה**, מעריך את מע' שה הטייס כגבורה, לכן הוא חושב שצריך לתת לו חסינות.

★ ★ ★

יש כסף

בשורה מעודדת היתה השבוע בפיו של העיתונאי **תיאודור וייט**, מחבר הספר הדרך לבית הכנס: הסינים, העוינים את ישראל, אינם אנטי-שמיים. ההיפך: מסבסם הם אפילו אוהבי יהודים. להיכחת דבריו סיפר חחייה משנים עברו, כששליט פורמוזה, **צ'אנג קאי שאק**, היה עדיין שליט היבשת הסינית כולה. וייט, ששהה אז ב' שליחות עתונאית בסין, נהג להיפגש מדי פעם עם עסקן קומוניסטי בכיר, שהיה לו תקציב זעום לצורך הומנת עתונאים לארוחת צהריים. מכיון שלא היו הרבה עתונאים שהטריחו את עצמם להיפגש עם אותו עסקן, היה לו מספיק כסף כדי להזמין את וייט למסעדה. ומה? הבא המלצר כמנה עיקרית? חזיר קטן מטוגן וחתיך לפרוסות דקות. וייט היהודי גידם, הסביר למארחו כי אמונתו אסרה עליו את אכילת הגריר (חזיר — בסניתי). הקומוניסט היה רגע, נעץ בו מבט פיקחי ואמר: „אבל אדון וייט, זה איננו חזיר בכלל. כלום אינך רואה שזהו כבש צלוי?“ ומי היה אותו עסקן? **צ'אן לאי**, — כיום ראש ממשלתה של סין העממית. ● אגב, כשנחבקש וייט להגדיר את יחסו של נשיא ארצות-הברית, **לינדון ג'ונסון**, למצרים, ענה: „אצלו העסק ברור לגמרי — נאצר הוא בן כלבה.“ ● באותה הזדמנות הביע הוא דעתו, כי השלפון אינו טוב בשביל מדינאים. „מדינאים צריכים לעסוק בפוליטיקה ארוכת-טווח ולא באומניסטרציה. ככל שיתלפנו פחות — יחשבו יותר. ואם אינם יכולים לחשוב בעצמם — ישכרו להם יועצים טובים.“

● רב חבר אמריקאי על ג'ון פיצג'רלד קנדי המנוח: נסכר ב-3.5 מיליון עותקים: תורגם לתשע שפות, בין השאר: לעברית בישראל ולערבית במצרים.

NOT CONTENT with remaining at base headquarters, Gen. Moshe Dayan, former C-in-C. of the Israeli Army, has gone out into the field to live the life of the ordinary Serviceman to get a first-hand appreciation of the war. His impressions are to appear in The Sunday Telegraph later this year.

He has spent days with jungle patrols, lying in fox holes and dugouts, sleeping rough in the open and cheerfully accepting the primitive facilities for washing and shaving. He has not neglected to study the effects of the war on the local people and while talking to vegetable sellers he sampled sweetcorn in a village market.

בחדשים הבאים ב„סאנדי טיגרף“. „הוא בילה ימים עם פטרולים בג'ונגל, שכב בשוחות שועל, ולא התקשה להתרחץ ולהתגלח בתנאים פרימיטיביים (שתי תמונות משמאל). יחד עם זאת לא זנח את חקר השפעת המלחמה על התושבים המקומיים, ותוך כדי שיחה עם סחרי הירקות נגס תירס בשוק הכפר (בתמונה העליונה מימין).“ העתון האנגלי לא ציין, כי בתמונה התחתונה מימין נראה דיון בחגור קל, הכולל, בין השאר, כובע פלדה, מימיה, סכיני-סיירים ואשפת כדורים.

מיטב עתוני העולם מקדישים מקום נרחב לכיסוי מסעות משה דיון בוויאטינאם. „סאנדי טיגרף“, למשל, הכתיר את אוסף התמונות המתפרסמות בעמוד זה בכותרת „גנרל ישראלי בא למלחמת ויאטינאם כשהוא מצויד ביומן“. הוסף עתון המפלגה השמרנית בבריטניה: „בלתי מרוצה מהישראליות במטה, החליט גנרל משה דיון, לשעבר רמטכ"ל צה"ל, לצאת לשדה, כדי לחיות את חיי החייל הפשוט ולקבל הערכה ממקור ראשון על המתרחש במלחמה. רשמיו עומדים להתפרסם

פסוקי השבוע

● **ח"כ מפ"ם עבדי-אליעזר אלי זועבי**: „לעולם לא תוכל כפר-סבא להיד בר עם טולכרם, ללא ערביי טירה וטייבה.“ ● **ח"כ רפ"י יוסף אלמוגי**: „אני מעיד עלי שמיים וארץ, כי אין לי תסביך שינאה, וכי אני רואה בשינאת אדם אש זרה ועבודה זרה.“ ● **הפרופסור ישעיהו לייבוביץ'**: „האינטליגנציה הממוצעת של הגבר היא נמוכה כל כך, שהאינטליגנציה של האשה לא יכולה להיות נמוכה יותר ממנה.“ ● **הפסל יצחק דנציגר**: „לא ש' הממשלה מורכבת מאנשים רעים — היא מורכבת מאנשים עייפים.“ ● **ח"כ רפ"י שמעון פרס**: „אני מספל באשכול כראש-ממשלה, לא בכך-אדם.“ ● **הנ"ל**: „אין שרינו קמצנים בהכ' רות על קמצנות.“

היום של הרצליה, לקול צלילי גיטרה ושירי מולדת שהושמעו מפיו של **בובמבה ציר**. המעגל נסגר: שדרנית קול-ישראל, יעל **בן-יהודה**, שסירבה פעם לשר פרסומת לפולקסוואגן, נהגה השבוע במכוניתה בירושלים, נהגה ונהגה, עד שפולקסוואגן אחת התנגשה בה. ● עוד מעגל נסגר: בימים אלה מוצג בקולנוע אמפיטיאטרון הסרט מ"ס תבל, בכיכובה של **עליזה גור**, ש' נבחרה והוכתרה באותו האולם, בשנת 1959, לסגנית מלכת-המים. ● הצייר הירושלמי **שמעון (סימון) אבישר** חזר בימים אלה מפאריס. הוא מעיד על עצמו כעל הצלחה גדולה בשדה הציור בחו"ל, ומספר כי בין ידידיו מצויים הצרפתים הבאים: הסופר **אנדרה מורואה**, השחקן **ג'אן גאבן** והזמר **שארה אונאביר**. מה שמעניין הוא, שלכל מילה מדבריו יש הוכחות בכתב ובדפוס.

יש הוכחות

הפסל **יצחק דנציגר** רוגז על הזנחת הערכים החזותיים-תרבותיים בישראל. כאחד האחראים לכן הוא מציין את דויד בן-גוריון, וכהוכחה הוא מזכיר את הסיפור הבא: בעת חגיגות העשור למדינה, כשהיה עדיין ביגיי ראש-ממשלה, הוא בא לבנייני האומה בחברת **מרי קולק**, שהראה לו, תוך כדי הליכה, תמונה של **יוסף זריצקי**. הפטיר בן-גוריון: „נו, טוב, אפשר עם אמנות, ואפשר גם בלי.“ מי שלא מצא בללי-שבת האחרון את התיאטרון הישראלי, לא ידע כנראה שהוא התאסף בחילה של השחקן **עמום מוקדי**. היו שם, באותה מסיבה, שחקנים, שחקניות, נשים של שחקנים ובעלות של שחקניות. וגם החברים שלהן והחברות שלהם. המסיבה התחילה בחילה בהרצליה, נגמרה על שפת

מכה חדשה: מכות לדופא!

ההסתדרות על מוסדותיה ומאות אלפי חבריה לא תסבול יותר נטיונות של חב ריט לזכות בטובות הנאה, לסחוט תעודות מחלה, ונטילת מיסמכים רפואיים ב"כוח ובדרך של לחץ ואלימות".

לא סתם דברים — כי אם החלטה של ההעדר הפועל, שהתכנס לשיבת חירום מיוחדת.

...הנני מתאר לי שאף אני הייתי מתפרע, לוא הייתי חולה ולא זוכה בטיפולים שהנני זכאי לו על יסוד התשלומים ש"שלמתי".

לא דברי פוזו סתם, אלא מכתב למערכת של עתון מהוגן, בחתימתו של ד"ר

לחפש בעמישב. כי בה טמון סוד ה"תופעה כולה — לא רק בעמישב, כי אם בדימונה, באופקים ובקריית שמונה. ביושבים אלה קיימים שני מעמדות: "אנחנו", ו"הם". הראשונים הם תושבי המקום. למעמד השני שייכים כל נציגי השלטון: השוטרים ונותני העבודה, השופט ומזכיר מועצת הפועלים. אל המעמד הזה נוסף הרופא.

רשות הדיבור לד"ר יהודית גרינברג (40), נשואה ואם לשני ילדים, תושבת תל אביב הנוסעת מדי בוקר לעבודתה במרפאת קופת חולים בעמישב:

אני עובדת כבר עשרה חודשים בעמי

העולם הזה

גובה עדות מפי

עשרות תושבי עמישב: שלום כהן באסיפה לבירור ההתפרעות במרפאה

בנימין פרנקל מירושלים, בן העילית ה"חברתית של ישראל. שתי הכרונות מתוך עשרות שהושמעו בשלושת השבועות האחרונים, מאז שבי"כיון עמישב בפתח תקוה נעצר תושב, והואשם בהכאת רופא קופת חולים לפי אחד הסעיפים החמורים ביותר של החוק. סעיף 235 אומר: כל אדם, אשר מתוך כוונה להשחית את גופו של אדם... פוצע שלא כחוק, או חובל בכל אדם חבלה חמורה בכל אמצעי שהוא... יהיה צפוי למאסר עולם.

מה ייעשה החוק?

ה"שקרה במרפאה של עמישב קרה לעיניהם של עשרות תושבים. בעמוד משמאל מביא העולם הזה את שתי הגירסות של התקרית. שתיהן — חמורות מאד. מדוע לא חש איש מהנוכחים לעזרתו של הרופא? את התשובה לשאלה זו יצא העולם הזה

שב, אבל כליך הרבה קללות כמו ש"ספגתי כאן עוד לא שמעתי כל ימי חיי. מאז המיקרה שקרה לדוקטור סוסנר, כל אחד נהיה גיבור. אפילו ילדים קטנים כבר קוראים לי סמרטוס. יומיים אחרי ש"היכו את דוקטור סוסנר איימו עלי ב"מכות, ולא עזר כלום, עד שהזמנתי ה"משרה. ככה אי אפשר לעבוד.

אני רופאת ילדים ויש לי כאן 1465 ילדים בטיפול, וזה מקום עם הרבה מחלות. אני אשאר לעבוד כאן למרות כל מה שקרה, כי לאנשים כאן חסרה מלה טובה, ואני רוצה לעזור להם. זה תפקידי הנוסף, כאדם.

כשבני בן העשר שמע על מה שקרה כאן, לא רצה שאלך לעבודה. הציע לי שהוא ימלא פתקים או יעבוד בשליחויות, ואת הכסף יתן לי, רק שאני לא אלך לעבוד. מה שצריך כאן זה חוק נגד חירוי לגנינים, כמו שהיה ברומוניה. לא שהיה לי טוב שם, אבל חוק כזה מרתיע."

אבל חוק כזה לא ימנע את הקללות. ואם יוכה רופא — האם יניע החוק את התושבים לעזור לו, במקום לעמוד אדישים — או שמחים-לאדיש — מן הצד?

מה כואב להם

רשות הדיבור לתושבי עמישב: לילי מתתיהו, 36, נשואה, אם לארבעה ילדים, גרה בדירה בת חדריוחצי, עולה מעיראק: "לבעלי היה 39 חום. רצינו ביקורי בית. חיכינו, הרופא לא בא. רק למחרת הוא בא, ואז הוא אמר: 'מה יש? בעלך לא מת, הוא עוד חי. כל כך הרבה בעיות צריך לעשות?' בי"קשתי ממנו וריקות, למה לבעלי יש א"י תמה. הוא אמר לי להביא את הבקבוקים הריקים. הלכתי לחפש אותם בובל. אז הוא עלה על האופניים שלו והסתלק. רצתי אחריו עד המרפאה. הוא אמר לי: 'מה את רצה אחרי כמו זונה?' ירקתי לו ב"פנים, קילחתי אותו. מה שיש לי בפה — נתתי לו. אחר כך הוא אמר לאנשים ש"הוא לא אמר זונה בעברית. זאת מלה ברוסית."

חנה שוקר, 50, אם לששה ילדים, עובדת חלקית כפועלת-ניקיון בעיריה, ע"ל לה מתיון: "הילדה שלי מרים היתה פצור עה בגלל. האח שלה לקח אותה באופניים לקופת חולים. ראה אנשים עומדים בדלת הילדה בוכה, בוכה, בוכה. הרופא ב"פני, לא פותח. הבן שלי עשה ככה, דפק בדלת. הרופא צעק: 'מי דופק?' הבן שלי ענה: אני. הרופא פתח את הדלת, ואמר: 'תן את המספר!' בשביל להיכנס צריך מיספר. הוא לקח את המספר וקרע אותו. שמואל והאב, 51, אב 16 ילדים, מתברואן בעיריה, עולה מתימן: "אני קור פתחולים מחזיק רק בשביל הילדים. מש"לם 30 לירות לחודש, ולא הולך. רק פעם אחת הלכתי. אמרתי לרופא כואב לי כאן, וכאן. אמר לי תתפשט. התחלתי להתפשט, יצאה ציצית. אני לובש סלית קטנה. שאל אותי מה זה, עניתי לו: ציצית. הוא יצא החוצה. קראתי לו שיבוא לבדוק. הוא אמר: 'שים את הציצית על המקום שכואב לך ותגיד שזאת רפואה.'"

מסעודה עבו, 34, אם לחמישה ילדים, נשואה לבעל בן 75, עולה ממרוקו: "הייתי בהריון. הרגשתי לא טוב. הלכתי לרופא. הוא נתן לי כדורים. בשעה אחת שתיתי הכדור הראשון. בשעה ארבע היה לי שטף דם. בערב לקחו אותי לבית-חור"לם. אמרו לי אחר-כך שהיתה לי הפלה. השכנה שלי אמרה לי שדיברה עם הרופא. הוא אמר לה: מה היא צריכה עוד ילדים?" אפשר לצטט עוד עשרות — את הצעירה הנשבעת שהוא אמר לה: "הפרסים הם מלוכלכים", ואת הזקנה שבנה חור ואמר לה, כי הרופא אמר שלא רוצה לטפל ב"שחורים.

אפשר גם לצטט את מרים מצורי, ש"סבה פגש פעם את הרופא ברחוב ואמר לו: 'דוקטור, שלום.' הרופא המשיך ל"לכת כמה צעדים, אחר-כך נעצר ואמר לסבא: 'אתה הראשון שאמר לי כאן ש'לום.'"

שבוי בידי סחטן

האפשר לעשות? המספרים מ"דברים בעד עצמם: בעמישב גרים 11 אלף תושבים — ורק שני רופאים כלליים מ"טפלים בהם. עומס העבודה הוא עצום — ולכן חייב הרופא להפוך לאוטומט העובד בשעות הסטנדרטיות. הוא אינו יכול להר"שות לעצמו את הלוקוסוס של מתן טיפול ממושך או של קשירת קשרים אישיים. אם הלוקוס רוצה רק פתק שיבטיח לו תשלום דמי-מחלה למרות שאינו חולה — אין בכך אסון. אלא שאז הופך הרופא לשבוי בידי סחטן. כי תמורת היותו על קבלת שירות נאות, תובע הלוקוס השת"פות הרופא במעשה-תמית. אם מסרב ה"רופא — מגיב הלוקוס באלימות.

אבל אם הלוקוס חולה, או נידמה לו שהוא חולה, והוא מתעקש לקבל שירות וטיפול מלא — ואין באפשרותו של הרופא להעניק טיפול כזה — שוב מגיב הלוקוס באיומים ובאלימות.

בשני המקרים ניתן למנוע את התופעה על-ידי מתן שירות טוב יותר. כלומר, ב"ראש וראשונה, על-ידי הגדלת מספר הרופאים במרפאות. אם אין הנהלת קופת-חור"לם מסוגלת — או מוכנה — לעשות זאת, חייבת הממשלה להבטיח בעצמה את הש"רות הזוה. פירוש הדבר: שרות-בריאות ממלכתי.

שום חוק למניעת חוליגניזם, שום ניפנוף בסעיף 235, אינם יכולים לשמש תחליף.

המתפרע

התיאור שישודר ופורסם היה נורא. מאותם התיאורים שפעם היו נדרפים לשם "מרוקו סבון". נאמר: מתפרע צעיר, בשם אהרן אלסקלסי, היכה ופצע רופא, עשה שמות במרפאה, ניפץ את מכונת הרופא.

אהרן אלסקלסי אינו צעיר. הוא בן 50, אם לשמונה ילדים, בעל עבר משגשג ומסודר, שעלה ארצה לפני ארבע שנים. הוא מדבר צירי פתית תרבותית, נחשב בין גברי צירי עדתו בעמישב. איך בכל זאת הפך לאוייב מספר 1 של הציבור? על כך השיב לכתב "העולם הזה":

ביום שבת אכלתי משהו עם ושתיתי דבר קר, ובלילה קיבלתי שלשול. ביום ראשון שלחתי את בתי שולמית, בת 11, שתומין את הרופא לביקורי בית. הוא בא, אחרי ש"גמר את כל הביקורים שלו. סיפרתי לו שיש לי שלשול וכואב לי בגללים. הוא בדק אותי. אמרתי לו ישר: "אל תחשוב שהזמנתי אותך בשביל לקבל חופש-מחלה. אני בכלל לא עובד. אני רוצה רק רפואה."

בעל בעלי' משתתף ב"הפינה של בתי-כנסת בעמישב.

הרופא

זה לא היה יום רגיל בחיי ד"ר יוסף פוסנר. בבוקר הוזכרה לו אשתו: "אל תלך לעבודה. היום זה יום-השנה ה-16 לנשואינו." יום קודם לכן חגג הרופא את יובל הולדתו ה-45. אבל זה לא נראה לו כסיבה מספקת להיעדר ממר"פאתו. בשבילו היה זה יום רגיל. הוא לא תיאר לעצמו כמה בלתי רגיל יהיה היום. הוא לא ידע, כי לפני ערוב השמש ישכב בבית חולים "בילינסון", ולא יצא ממנו גם אחרי שלושה שבועות. לכתב "העולם הזה", שראיין אותו שם השבוע, הוא סיפר את קורות אותו יום שלישי, כפי שהוא רואה אותן:

ביום ראשון, לפני המיקרה, היתה הרבה עבודה. כמו תמיד אחרי שבת. הבת של הפצינט אלסקלסי באה ואמרה שאביה חולה והזמנתי ביקורי בית. נסעתי לביקור עם המזכיר, והוא נשאר בחוץ במכונית. כשיכנסתי שכב החולה עם רגליים מוג"בות וטען שהוא משותק. תוך כדי בדיקה לא מצאתי שום סימנים לשיתוק ובי"קשתי מהחולה לרדת מהמיטה ולהלך ב"חדר. החולה טען שאינו יכול, אך לבסוף הסכים וירד.

גמרתי את הבדיקה ואמרתי שאין שום

הרופא הרג'ז אותי — במקום שירכא!"

אמר לי לקום. אמרתי לו כואבות לי הרגליים, למה שיש לי רומטיזם. הוא אמר: "אתה צוחק עלי?". אמרתי לו חס וחלילה, למה צוחק עליך? כואבות לי הרגליים, לא יכול לזוז מהמיטה.

קמתי בקושי. הוא שם לי את הסטטוסקופ הגומי, הראשון על הלב והשני באוזני — ואמר לי: "אני מבין מה שיש לך", ונתן לי פתק לבית-חולים בילינסון.

אמרתי לו אני לא יכול לזוז היום. אמר לי חלק מחר. בינתיים ביקשתי תרופה נגד שיל. אמר לי: שלח את הילדה שלך בצהריים. שלחתי את הילדה שלי בחמש וחצי, והיא ביקשה מהרופא רפואה נגד שילשול. הוא ענה לה: "אבא שלך רוצה חופש מחלה". שולמית אמרה: "אבי לא עובד".

הוא אמר לה: "אביך יותר חזק מברזל". נשארתי עם השילשול, בלי רפואה. ביום השני הלכתי להתלונן לרופא מחוז

הבת הבכורה התחתנה ב" מרוקו, נרה בנתניה. כחתונה רקדה עם אביה הנאה. מחופשת כחיילת כפורים.

הוא הטיח את ראשי ברצפה!"

סימנים למחלה, ולפי דעתי הוא בריא. ה' חולה התנפל עלי בצעקות, שאני לא רופא ושואני לא מבין ברפואה כלום. אמרתי לו שאם כך, אני אשלח אותו לבית-חולים ל' בדיקות. כתבתי מכתב-הפניה לבית-החולים בילינסון, ובו ציינתי ב.מ.פ. (כלי מימצא פתולוגי), ויצאתי מהדירה.

למחרת באה בתו של החולה וביקשה תרופות נגד כאבי-בטן. אמרתי לה שאין אפשרות לתת תרופות נגד כאבים ללא בדיקה, ובקשתיה שאביה יבוא אלי. היא אמרה שהיא לא יכולה ללכת, ואז שלחתי אר-תה להביא פינקס קופת-חולים, כדי ש' תוכל להזמין ביקור-בית. הבת לא חזרה ולא הוזמן ביקור.

כשהגעתי למרפאה, ביום שלישי, שמעתי צעקות וקללות מבפנים. שמעתי את ה' חולה מתלונן על זה שלא שלחתי תרופות אתמול. פחדתי וניכנסתי ישר לחדר. ה' מזכיר ניסה להשקיע אותי והכניס אותי לרופא אחר לבדיקה, ודרך אותו רופא קי' בל החולה את הכורים והתרופות שביקש.

שוכם איגורוף

אהרן אלסקסי, במדים הלבנים ובעניבה האדומה של שופט-זירה, בעת תחרות איגורוף בקזבלנקה. אלוף העולם המנוח, מרסל סרדאן, היה חברו.

רוצה להרביץ לי? אז הוא עזב אותי וקס. והרופא הרביץ לי על הגב. קמתי ויצאתי בחוץ הייתי כל כך מרוגז ועצבני, לא ידעתי מה לעשות. לקחתי אבן וזרקתי על המכונית שלו. שברתי את ה' זכוכית הקדמית. אני מודה בזה.

★★★

השמיצו אותי, עשו ממני חיה, עוד לפני בירור העניין איתי, אם אמנם היה הדבר נכון. הסתפקו בעדות חד-צדדית מצד ד"ר סוסנר. אני מוכר בעמישב בתור בן-אדם שקול, ומחנך טוב למשפחתי וזילדי. המיקרה שנוצר באמת מצער. לא יכולתי לשלוט על העצבים. זה בגלל היחס והזלזול של הרופא. אף פעם לא היכתי אף אחד. בלישכתי עבודה אמרו לי אתה מספר 66 בשביל נהג. מתי יגיע התור שלי — בעוד שנתיים שלוש? הייתי 15 שנה שופט באיגורוף, ו' כולם מכירים אותי מהקולנוע ומתמונות. אם באמת הייתי נותן לו מכה כמו ש' כתבו, הייתי הורג אותו.

בבית החולים

ד"ר סוסנר כפאציינט בבית-החולים "ביליני סוף", שלושה שבועות אחרי מיקרה התקיפה בעמישב. לידו: אשתו, המבלה שעות ארוכות בחברתו.

ררתי מצאתי עצמי בבית-החולים.

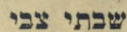
★★★

אני כבר ארבע שנים בארץ, ומהן שלוש שנים-וחצי עובד בעמישב. בארץ מולדתי הייתי אסיסטנט באוניברסיטת בוקרשט, ו' אני רופא טוב. עוד לא היתה עלי אף פעם תלונה רפואית. אבל האנשים פה אוהבים להוציא חופש-מחלה כדי לא ללכת לעבוד, דה, ואם לא הולך להם בטוב — הם מנסים בכוח. כבר הרבה פעמים היו לי צעקות ואיומים בנושא זה.

סדירה בזמן פעולתם של הארגונים הפורשים
דין כל חברי אצ"ל ולח"י היה אחד —
מוות!

● **טוב שם משמון טוב.** בירושלים יצאו שני נערים את מנוחת השבת, חדרו דרך חלון פתוח לאחד מאגפי משרד האוצר, חיסטו במגרות, הסבירו לשומרי המקום שבאו לעצור אותם, כי היו בטוחים כולו במשרד האוצר אפשר למצוא אוצר גדול.

● לקידום המכירה. בתל-אביב הח-
ליט הירקן שלמה סרור ללכת עם הזמן,

מורדים, עריקים, פורקי־עול

עֵיטֵר אֶת חֲנוּתוֹ בִּשְׁלֹטִי פֶרֶסוֹם נוֹשָׂאִי
כְּתוּבֹת מְקוּרִיּוֹת כְּמוֹ תֹאכֵל עֲנִי־טַעַם —
בְּמָקוֹם עֲנִי־זַעַם אוֹ מוֹטֵב לְהַצְטוּפֵף אֲצִלּוֹ
מֵאֲשֶׁר בְּתוֹר שֶׁל קוֹפֵת־חֹלִים.

● **אהבה בוערת.** ביהוד עמד אברהם נעים לצאת ליריח־הרבש שלו, הורד ברגע האחרון מן המונות בה נסע עם כלתו, עלידי שונים מבהלים, שבאו להרדיע לו כי הנגרייה שלו עולה באש.

● **עתיד וורוד.** בירושלים פרסמה הנהלת שירותי-הטלפון מחקר שגילה כי תוך ארבע שנים יעדיפו 50% מבעלי הטלפונים במדינה מכשיר בצבע שזיהפיל הבהיר ורק 30% יסכימו להוסיף ולהשתמש במכשיר השחור המקובל.

סמטיסטיקה

החיים הקלים

כמעט בכל בית ישראל מצוי ריון, כריים של גז ומקרר חשמליי. כאשר הלשכה ה- מרכוזה לסטטיסטיקה מפרסמת עובדות אלה אפשר לחשוב שהחיים של המשפחה ה- ישראלית הממוצעת, ובמיוחד חייה של יקרת־הבית, קלים מאד.

אך המתעמק במספרים שפרסמה הלשכה השבוע, צפוי להפתעה לא-נעימה: רק לכל משפחה שלישית במדינה מכונת-כביסה. רק לכל משפחה חמישית מערבל חשמלי (מיקסר) ורק לכל משפחה שביעית בארץ יש שואב-אבק.

מה פלא שרק לאחת מכל שתי עשרה משפחות ישראליות מכונית פרטית ורק לכל אחת מארבע עשרה משפחות רשבי קול.

פסק-דין מוות

מאז נולד אברהם קאופמן לאביו השוחט
בעיירה רוסית חולל רבות בחייו. הוא נשא
שלוש נשים, הוליד ארבעה ילדים, התנדב ל-
גדוד העברי במלחמת העולם הראשונה.

אחרי־כך היה פועל בניין וגם אופנוען־
חובב, שהשתתף במסע האופנועים של ה־
פועל לאירופה בשנת 1931.

הוא גם הספיק להיות אחד המפקדים השובים של ארגון ההגנה העברי בארץ ישראל. בשנות העשרים היה ממפקדי תל אביב, כל שם המחתרת אילו. בשנות ה-ו' שלושים היה מבוני הנוטרות העברית ו-ממציא שיטת ה"נינים" (המשמרות הנינים) של הנוטרים בדרכים. בשנות הארבעים קים את משמר החופים.

והיום שמו אברהם איכר. הוא בן 67.
פרדסן מצליח באביחיל אשר בשרון ויושב
ראש חברי ההגנה בתלאיבי.

אִירָה. השבוע החליט כי הביוגרפיה שלו מזכה אותו לשפוט בדיני נפשות. אחר שכל מי שהיה משהוא השמיע בחדשים האחרונים את דעתו על מחתרות האצ"ל והלח"י הביע גם הוא את דעתו, בראיון שמסר לכתב ידיעות אחרונות.

איכר הגדיר את לוחמי המחתרות כ- מורדים, עריקים, פורקיעול ודוחקיקץ מ- סוגו של שבתי צבי, מי שהבטיח (ולא קיים) להביא גאולה בשנת 1666. הוא גזר את דינם בקצרה: "אילו היתה בארץ ממשלה

• המספרים המדויקים: רדיו (כולל טרנ-
סיטור) ב-90% של הבתים; כיריים (או
תנור) של גז ב-86%; מקרר חשמלי ב-78%.

★ נולד. בן חמישי לרבה של צפת, הרב מאיר שטרן, שקיים בהזמנות זאת מצות פיקוח־נפש הדוחה את השבת, עת הסיק בליל השישי האחרון, את אשתו ש־כרעה ללדת, מביתו לבית־החולים, כשהוא לבוש בגדי־שבת חגיגיים, מזנבת הדורה ו־מפות־משי.

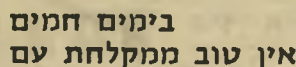
★ נישאה. סוהילה אל-קאסם, בתו

לִיָּהּ, מִמֶּנּוּ הִתְגַּרְשָׁה כְּבָר פַּעַם, בִּשְׁנַת

★ נתגרשה.

הזמרת רוזמארי ק-
לוני, 38, מבעלה ה-
שחקן חווה פאראר,
54, אב לחמשת יל-
דיה, ממנו התגרשו

בת אורן

הסבון ללא סבון של תיא המנקה,
מרענן ומרחיק זיעה למשך כל היום.

ריח האורנים הטבעי והקצף השופע
של בת-אורן, יפיגו ממך את החום
ויעניקו לך הרגשה נעימה.

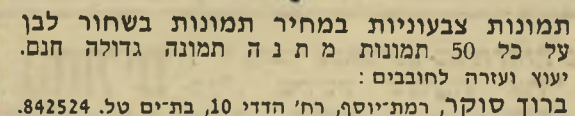
מועדון התרבות — תל־אביב רח' בר־כוכבא 10

**ביום ו' 26.8 תתקיים
בימת צעירים**

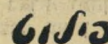
הגורשא :

התנועה לשחרור לאומי של עמי ערב
המרצה: ח"כ אמיל חביבי

נוער מוזמן!

הגיטרה המעולה
הפסנתר בע"מ
רחוב המלך ג'ורג' 32, ת"א

4 הקלטות

רכשו
הקצוץ השתלם
תוך זמן קצר.
בהדרכה מקצועית מעולה!
קורסים:
בקר* אחה* צ* ערב
פתיחת הקורס:

1.9.1966

בית ספר
ספרות נשים דיאנה

קבלת לקוחות בסלון בית הספר לספרות. דיאנה
יוסיום בין השעות 9-1 בצהריים, 3-7 בערב
בימים א, ג, ה. הסלון פתוח עד 9.30 בלילה.

תא, ריינס 1 (ננו דינגו) טל. 226066

בית הספר "דיאנה", בעל המוניטין הבינלאומי,
עשיר הנסיון והוותק מומלץ על ידי התאחדות
מוסדות חינוך פרטיים בישראל.

טיפול ושרות סלוני !!
במחירים סמליים בלבד !!
בבית-ספר "נוי"
לספרות נשים

בהדרכת חבר מומחים אפל-וויס
תל-אביב, רח' אלנבי 48, טלפון 57400

סלסול תמידי והחלקת שערות (בחומרים המשובחים
ביותר) של "הלן-קרטיס", "אימדיא-וולה"

צביעות שונות בכל הגוונים
תסרוקות ותספורות לפי האופנה

נשארו מספר מקומות מצומצם לקורס בתאריך 1.9.66
פתוח מ-8 עד 12, ומ-2 עד 6.

למניעת תאונות דרכים

עכשיו גם באוץ

auto-tonic

סוכריות אוטו-טוניק

להשיג בכל בתי-המרוקחת

המפיצים:
במ"ס שבח רמת-גן
במ"ס פרמקליניק תל-אביב

טל. 724261
טל. 823834

לחובבי ספורט
ברשותנו מכונות חדשות
ומסלולים חדשים
בטיחות ונוחות לנוסעים
"קארטינג"
הספורט העממי
מגרשי התערוכה
פתוח מ-5 אחה"צ
אוטובוסים: 22, 27, 25, 42.

גמנסיה גורדון

מיסודם של "בחן" - בתי-ספר תיכוניים

נוחרו מספר מקומות
לשנת הלימודים תשכ"ז

לכיתות: ששית (י'), שביעית (י"א) ושמינית (י"ב)

* הומניסטית * ריאליט * ביאולוגית

לפי תוכניות משרד החינוך והתרבות

התיעצות פרטית והרשמה:

רח' גורדון 53 פינת רח' ריינס, ת"א,

טל. 248514

בשעות 8.00-13.00 ובשעות 17.30-20.00

גמנסיה גורדון

(סודי, לאשה בלבד)

אנטומיה של אהבה

מורה דרך מפורט לאשה הצעירה האומרת "כן",
בדרכי האהבה ובמבוכיה.

כיצד לפגוש יותר גברים, וגברים יותר מעניינים?
כיצד לנהוג בעולמם? מהי "נשיות" וכיצד
להגבירה? כיצד ללכוד את הגבר, אשר עליו
"שמת עין"? מהם הטיפוסים השונים של
גברים - ואיך לנהוג בכל אחד מהם? כיצד
לגמור "רומאן" בלתי רצוי?

בספר זה תמצאי תשובה למאות שאלות המצי-
קות לך מדי יום ביומו. הספר יעשה אותך
נשית יותר, בטוחה יותר בעצמך, מבוקשת יותר.
(2.80 ל"י)

גמנסיה טכנית

ב-30 באוגוסט נפתחים קורסים ערב

חשמלאות

בנין, אינסטלציה, ותיקון מכשירי בית
לימוד עיוני ומעשי במעבדות

חשמלאות

רכב

הקורסים מכינים לקראת
בחינות הסמכה ממשלתיות.

מרטים והרשמה: בבוקר 8-13, בערב 4-8

במשרדי ביה"ס בתל אביב

38 ניושחן

27 החשחן

70 אלנבי

ליד דינגו

ליד התחנה המרכזית

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי
המערכת והמנהלה: תל-אביב, רח' קרליבך 12, טלפון 30134,
ת.ד. 136 • מען מברקי: עולמפרס • דפוס משה שהם בע"מ,
תל-אביב, רח' פין 6 • גלופות: צינקוגרפיה כספי בע"מ. •
העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ.

קולנוע

סרטים

הברחה בינלאומית

ריפטי 70 (ירון, תל-אביב; צרפת)
לאחר הריפטי הראשון, המפורסם, שנעשה בידי ז'ק בקר, השתדלו כל מיני במאים לעשות כל מיני חיקויים לאותה הצלחה. הריפטי האחרון, שנעשה על ידי דניס לה פטלייר, משתמש אפילו באותו השחקן ששיחק בריפטי הראשון, בז'ן גבין, אבל אפילו עובדה זאת לא עוזרת לו הרבה.

ז'אן גבין הוא פושע גדול העוסק ב- עסקי הברחה ענקיים על פני העולם כולו. גרס פרובה, ידידו, הוא גם שותפו, לגרס פרובה יש אשה, והאשה של גרס פרובה מאוהבת בז'ן גבין.

חוץ מזה ישנו עיתונאי, שהוא בעצם לא עיתונאי, המאוהב, (אבל לא באמת) במירי דאק, שהיא זונה, אבל לא זונה רגילה. חוץ מזה יש עוד המון שומרי ראש, ושומרי סף, וקבוצות שונות של פושעים, שרבות ביניהן על עסקי הברחה הבינלאומיים.

אחרי שרואים את כל האנשים הללו ר- כבר מכירים אותם פחות או יותר, מת- חילים לראות בסרט דברים חדשים. רואים מסוס ממריא. אחר כך רואים מסוס נוחת. אחר כך הוא שוב ממריא. רואים את טוקיו. רואים את פאריז, רואים את לונדון. רואים את רומא. רואים אנשים הולכים, הולכים והולכים. אחר כך רואים אותם חוז- רים, ואחר כך שוב הם הולכים.

ואחרי זה מובן שלא היה לבמאי זמן לתאר מה בדיוק קורה בסרט, מי הורג את מי, למה, ואיך.

נסים ונפלאות

הארפר (חן, תל-אביב; ארצות-הברית)
נפלאותיו של ג'יימס בונג כבר נמאסו על הקהל. המפיקים הבחינו בדבר, והחליטו לסתם לחזור למסורת הנפלאה של סרטי המתח שנעשו על פי ספריו של ריימונד צ'נדלר בסיפור של האמפרי בוגארט. הם יצרו את הארפר.

אבל אם מארלו (האמפרי בוגארט) היה הרפתקן, אידיאליסט, גיבור אנושי מופלא, הרי הארפר לעומתו הוא צעצוע מכני, הוא נשכר על-ידי אשת מיליונר על מנת למצוא את בעלה האבוד.

העבודה שלו משעשעת אותו. הוא מחפש את המיליונר ותוך כדי חיפושים מגלה קבוצת מבריחים, מוריד מסכות ותחפושות מעל אנשים שונים, ומגלה, בעיקר, שאותו מיליונר אבוד היה שואר על כל מכיריו, כולל אשתו ובתו.

הבמאי, ג'ק סמאית, שמר אמנם על מתח וקצב לכל אורך הסרט, אך העלילה נש- ארת מסורבלת. אנשים נכנסים ויוצאים. פי- עולותיהם אינן מנומקות דיין, כל מה שנעשה על הבד נשאר מכני, ללא שום עומק, ואפילו הבלש עצמו (פול גיומן), הנחפה על חוסר משחק בעודף תנועות) נשאר שטחי עד שיעמום.

האדם החדש

הרדיפה (אופיר, תל-אביב; ארצות-הברית)
סוציולוגים, אנשי מחשבה, ואנשי משטרה עוסקים כבר שנים רבות בבעיית האגרסי- ביות האנושית.

הבמאי ארתור פן נתן תרומה אמנותית משלו לבעייה זו, בסרט מעניין, מאוכלס בצחת שחקנים מצויין, החל במהלון ברנדו הנצחי וכלה בגיימס פוקס המצויין.

בעיר קסנה, מודרנית, מתנהלים חיי חב- רה עליונים, נורמלים. החברה מורכבת מי- כמה מעמדות שאינם מתערבים זה בזה. המעמדות מורכבים מוגות זוגות. כל זוג מתעלל במישהו. הנשים בוגדות בבעליהן, הבעלים מתאכזרים לנשותיהם, הנשים רומ- סות מתוך שנאה אשה את רעותה. כולם מכ- איבים מתוך תענוג איש לרעהו, בוגדים איש ברעהו, גואפים איש עם אשת חברו, חודרים מתוך תאוה סדיסטית לחיי הזולת ומאשימים את הזולת בחטאים שביצעו או שהיו רוצים לבצע.

שנאה משותפת. בלילה בו מתרחש הסרט נערכות שלוש מסיבות של מוצאי- שבת, בשלוש שכבות שונות של החברה. באותו לילה מסתתר אסיר נמלט באחד מחלקי העיר.

לפני תחילת המסיבות, כשהאנשים נמ- צאים עדיין בבתיהם. הם פוחדים. הם בוי-

FLY ARKIA • FLY ARKIA • טוס ארקיה • טוס ארקיה • טוס ארקיה • טוס ארקיה

קדם את השנה החדשה באילת טוס שמה עם "ארקיה"

דיוק סטודיו: ירושלים

5 ימים אירוח מלא באחד מ-9 בתי המלון באילת המחיר החל ב-179 ל"י, כולל טיסה הלוך וחזור והסעים בת"א ובאילת. המראה ביום 14.9 חזרה לת"א 19.9. פרטים והרשמה: ת"א - "ארקיה", מזא"ה 42, טל. 614567; ירושלים - רח' יפו 19, טל. 25888; חיפה - רח' איבן סינא פינת הנביאים, טל. 532262; ואצל כל סוכני הנסיעות.

"טמבור" החוגגת 30 שנה ליסודה משווקת מוצר חדש - צבעים למתקנים גרעיניים.

חברת "טמבור", החוגגת בימים אלה שלושים שנה להיסודה, מציינת יום זה, יהיה זה אחד מ-500 המוצרים שחברת "טמבור", הגדולה בחברות הצבעים בארץ, מציעה למכירה. יחד עם מוצר זה תשחק החברה צבעים חדשים שיצרה למטרות שונות ותיעור בכך במעבדה הגדולה שלה ובידע הרב שהיא רוכשת בכל העולם.

המפעל, שהוקם בשנת 1936 על-ידי שלושה עולים מגרמניה, מספק היום יותר מ-40% משוק הצבעים של הארץ, בהיקף ייצור של 10.5 מיליון ל"י לשנה. היצוא שלו בשנה שעברה הגיע ל-500,000 דולר, והמפעל, הנמצא באזור התעשייה של עכו, מעסיק 175 עובדים.

בשנת 1944 רכשה חברת "ינסון את ניקלסון", קונצרן בינלאומי שמרכזו בלונדון, את רוב מניות המפעל, שנמצא באותה תקופה בציפוסט של חיפה, היא צומת עכו. זאב נהב המנות, ממסדי המפעל, נשאר כמנהל כללי. מאותה תקופה חלה התפתחות רבה, מאחר שבית-החרושת קיבל ידע רב מהקונצרן הלונדוני וגם נפתחו לפניו שחקים רבים במזרח התיכון.

600 חנויות מציעות מוצרי "טמבור"

מאז קיבלה החברה תנופה רבה, נעזרת בידע של החברה מדרום-אפריקה והונה גדל. בשנים האחרונות גדל הייצוא במידות רבות, "טמבור" רכשה שחקים חדשים והגבירה את מכירותיה בארץ, בה מציעות 600 חנויות את מוצריה. במעבדה של המפעל עובדים 20 כימאים וטכנאים, אשר הצליחו לפתח ולייצר את הצבעים הקיימים ולייצר גם פטנטים חדשים לצבעי קירור ולצבעי אניות. "טמבור" מייצאת צבעי אניות ב-300,000 דולר לשנה ומחזור הכספים בצבעי אניות שנוצרו בידע הישראלי, מגיע למיליון דולאר. "טמבור" מחזיקה מחסנים בגמלים שונים, שם היא מוכרת את הצבעים לבעלי האניות, ללא מכס.

175 עובדי המפעל באים מ-25 ארצות. במעבדה בלבד עובדים ילידי הארצות הבאות: ישראל, אורוגוואי, הודו, רומניה, הולנד, תוניס, בולגריה, גרמניה, מרוקו, פולין, אפריקה הדרומית, אוסטרליה ותורכיה. לאחרונה רכשה החברה ידע רב, מעבודותיה שכללו מוצרים חדשים והיא עומדת להרחיב את יצורה ואת מבחר מוצריה.

כרטיסי הגחמים של "טמבור" מכילים 178 גחמים סטנדרטיים. מחסן חומרי הגלם מכיל למעלה מ-300 פריטים.

ש. צמח מציג:

אדמו

SALVATORE ADAMO

מגיע לשבוע הופעות

מכירת הכרטיסים החל מיום ג' 23.8 ב"רוקוקו" ויתר המשרדים

הזוג הנוצץ ביותר בעולם עושה זאת לעיני המצלמה

פרי עץ הדעת

אל תשימו לב לשלושת הכנרים, גם לא לשני האננס העצומים והמקושטים. זה חלק מן התפאורה של אקאפולקו במקסיקו.

העיקר זה הוא והיא, השותים מיץ אננס. כפי שהם סיפרו לצלם שליווה אותם: "זאת רק התחלת החיים המשפחתיים שלנו יחד. ארוחת הבוקר הראשונה שהכנה בריג'יט במו ידיה."

ב.ב. ובח"ל

כל פעם שבריג'יט היתה מתרחקת מן האנושות, היו אומרים עליה: "היא בורחת!" או "היא מחפשת!" הפעם היא לא בורחה, והיא לא חיפשה. לא היו לה בעיות נפשיות נוראות, ומה שהיא חיפה זה כל הזמן היא סוף-סוף מצאה: גבר חלומותיה. הלא הוא בעלה החדש, ג'נטר פון זקס פון אופל.

קודם כל השיק את ספינת הנשואין שלהם על גלי שמפאניה בריביירה. אחר כך עלו השניים על מטוס ויצאו לירח-דבש מסביב לכדור-הארץ. הם לקחו מעט מאוד איתם: פינוק צ'קים שמאחוריו עומדים מיליונים, כמה מזוודות פשוטות, סמרטוטים צבעוניים, ושני צלמים. כך זכו חסידיה של חתולת המין לראות את התמונות המנציחות את אהבתה החדולה.

הם נראים כל כך טוב ביחד, שבי-פאריס כבר נמצאו אנשי-קולנוע, המוכים ניס לחבר סרט מיוחד בשביל השניים. הם רק חוששים מדבר אחד: שב.ב. לא

יחפה

נושאת בעצמה את מזווג דותיה, ואיש אינו מבקש ממנה חתימה. האין זה ג'נרדן מושלם?

הגל השטם

מול חוף טאהיטי
הם טסו 17 אלף
ק"מ כדי לבלות 48 שעות בגן-העדן הרגוע.

תסכים. כי כל פעם שבריג'יט עירבבה חיי-משפחה עם ביוזנס, זה נגמר ברע. לכן השניים יופיעו אך ורק בתמונות מן הסוג המתפרסם בעמוד זה. זהו בי-עצם, חלק מן האלבום הפרטי של גוף ציבורי נערץ.

עם החברה

החברה מסן טרופה התגעגעו לזוג החדש. לכן תפסו אוריון ובאו גם הם לטהיטי. סתם ככה, למסיבת סוף-שבוע. בריג'יט (באמצע) אפילו לא התאפרה לכבודם. לולא היו חברים טובים, לא היו מכירים אותה.

עונת, עליזה ושמחה, על ידי אנשי סוף המאה. **★ מרד עכברוש** (אוריון, ירושלים) אנשים שונים, ממעמדות שונים מחזיקים מעמד באופנים שונים במחנה שבועיים יפני, בתנאים בלתי אנושיים.

★ שני קוני דמד (אורה, חיפה): הוד, תל-אביב) עיירה יהודית תוססת, מלי את דמויות ציוריות של יהודים יפים, כי טיפולו החם והאהוב של ישראל בקר, לפי מחנהו הקומי של גולדפאדן. משחק מצויין של כל המשתתפים, ובעיקר: מייק בורשטיין וג'רמן אוניקובסקי.

★ המרגל שחזר מן הכפור (אלנבי, תל-אביב) סיפורו של מרגל אנושי, המשחק בין הכוחות הגדולים, המשחקים ביניהם משחקים פוליטיים מסובכים. עליזה בנוייה היטב, בימיו יעיל, ומשחק מצויין.

קורים החדשים של הזמן החדש. יש בה טיפוסים חדשים, ובעיקר נמצאת בה, כי צורתה המפתידה, האמיתית, דמות האדם של הזמן החדש.

תדרין

★ נשיב נשים נשים (מור, תל-אביב) שבעה סקציות קצרים המתארים יחסי גברים ונשים. עליו ומצחק.

★ ארבע דפנות בוקר (פאה, תל-אביב) סיפור עצוב על ארבעה אנשים בודדים השקועים בתוך עצמם ואינם מסוגלים להתקרב איש אל רעהו.

★ אנשים מופלאים במכוניות מעופפות (רון, חיפה) המטוסים של תחילת המאה כפי שהם נראים בצורה צבי

רצה. בהתחלה הוא עדיין מלקט פרטים שונים בחיי האנשים השונים בעיר. הוא מדלג מזוג לזוג, מבית לבית. לאט לאט הוא מתרכז בשלושת מסיבות הריקודים הגדולות שבעיר. וככל שהאנשים שמחים יותר, משתכרים יותר, האכזריות וההתייחסות גדלות. ככל שהלילה מתארך, והשיממון גדל, היצרים נעשים מחודדים יותר, דורשים יותר פורקן.

האווירה נעשית כבדה, עכורה, מלוכלכת, עד להתפרצות ההמונית בסצנה ה-11, גורמה, בשדה המכוניות הישנות, שבה הי המון הצהלה מנסה להסביע את האסיר בים של מכוניות בוערות.

העיר אותה תיאר ארתור פן היא עיר של הזמן החדש. אנשיה חיים על פי ה-מוסר של הזמן החדש, רוקדים את הרי-

דדים. על כל אחד מעיק מצפון משלו. הם יראים מהאסיר, המגלם בתוכו את כל מעשיהם הרעים למרות שהוא עצמו, בעצם, היה חף מפשע.

כשהמסיבות מתחילות, האנשים רוקדים, משתכרים, מתהוללים, פוגעים מתוך שיכרות ושמחה איש ברעהו, אבל לאט לאט הם מתאחרים בשנאה ובאגרסיביות משוררת המופנית אל האסיר הבורח, הנמצא מחוץ לחוק.

טכניקה באש. הבמאי בחן את האנשים, הוא מסתכל עליהם בעין חדה, קרה וברחנה. הוא מגלה אותם ברגעים הקטנים ביותר שלהם, ברגעים של פחד, אימה, שנאה, תוקפנות, וברגעים בהם כל זה הופך להיסטריה המונית. הוא בנה את הסרט בצורה ראוייה להע-

כאשר נפרדו השניים, וחזרו לבירותיהם כדי לדחל על תוצאות הפגישה, אפפה אותם אחירה אופטימיות. פרשנים מיהרו לנבא, כי הדו־שיח שנפסק בגידה יתחדש בקרוב כי כוונתו, בהשתתפות המלך פייצל ויריבו המצרי.

אולם אם פרשת ג'דה לימדה משהו, הרי שכל אופטימיות בענייני תימן היא מופרזת. הדרישה העיקרית של סעודיה — פינוי ה־צבא המצרי — מנוגדת למדיניותו היסודית של נשיא מצרים, עבד אל נאצר, הרואה בחצי האי הערבי את האזור לריכוז מאמציו בשנים הקרובות.

המצב הזה יסתבך עוד יותר, בעתיד ה־קרוב, בגלל ההתפתחויות בתימן עצמה. כוח הקנייה של הריאל ירד לחצי תוך שנתיים, מוסדות חדשניים כביכול נשאו ריקים מתוכן, הייצור החקלאי הגיע לנקודת שפל, המרירות המצטברת תופנה יותר ויותר כלפי המצרים, עד כי נשקפת סכנה, כי נוסף למלחמת האזרחים הגדולה בין רפובליקאים ומלוכנים, תפתח מלחמת אזרחים חים שנייה.

תהיה זו מלחמה בקרב המחנה הרפובלי

תימן

בעל־ברית או בעל־בית?

צנעא היתה בשבוע האחרון עיר רוויית מתיחות. התושבים נאלצו להישאר בבתיהם בשעות הלילה, מחמת עוצר שהוכרז לפתע, ומישמרות מצריים סיירו ברחובות הבירה התימנית. נמלהתעופה ותחנת־השידור ה־שמו תחת שמירה של יחידות הצבא המצרי, ומספר השומרים על אדמות הנשיא עבדאללה אל־סלאל הוגדל.

כי בפעם הראשונה מאז המהפכה התימנית, היה קרע גלוי וחמור בצמרת המישטר. מצד אחד התייצב ראש הממשלה, חסן אל־עמרי, כנגדו: הנשיא אל־סלאל.

המחלוקת אינה אישית, אלא נובעת ל־סמכותם של המצרים בתימן. "המהפכה ה־תימנית עברה את צעדיה הראשונים בשלום", אומר אל־עמרי, "אנחנו מקבלים בברכה את המשך נוכחותם של הכוחות המצריים — אבל כבעל־ברית, לא כבעל־בית". אנחנו ננהל את העניינים השוטפים שלנו כי עצמנו."

מכיוון שלדיבורים של פוליטיקאים אין ערך רב בארץ השטועה עליידי מלחמת אזרחים, הומין אל־עמרי לישיבות הממשלה את השייר עבדאללה אל־אחמר, ראש שבט האסיד החזק, שיביע את דעתו. עמדת ה־שייר: גם הוא חושב שהמצרים מתערבים יותר מדי, והוא מוכן להעמיד את לוחמיו לפקודתו של אל־עמרי, אם יתעורר הצורך בכך.

גירוי סודות. הנקודה המעשית, בה התנגשו ראש הממשלה והמצרים, היתה ק־שורה למעמדו של אל־סלאל. מזה תשעה חודשים שהה הנשיא במצרים, חלק מהזמן בבית־חולים. אל־עמרי סבור, כי אל־סלאל שוב אינו יכול להיות מנהיגה של תימן, המבקשת לחסל את מלחמה האזרחים. יש להחליפו במנהיג אחר, שיהיה מקובל על המחנה המלוכני.

כל עוד היה סיכוי כלשהו להגיע לידי הסדר עם סעודיה, החזיק עבד אל נאצר את סלאל במצרים. אולם משהוברר, כי שתי ה־מדינות לא יגיעו לידי פשרה, דרש את החזרתו לצנעא.

ממשלת תימן התנגדה, ורק אחרי לחץ מצרי ממושך שב אל־סלאל לביתו, כי תחילת השבוע הזה. ההתנגדות לשובו ה־תה כה חריפה בצמרת הממשלה, שהמצרים חששו מפני נסיון להתנקש בנשיא. על כן חפסו את נמלהתעופה והפקידו שמירה חזקה סביב אל־סלאל.

צעדים אלה חשפו את הסיכסוך בין צנעא וקאהיר, ואל־עמרי החל מדליף לעיתונות ה־מערבית פרטים שנשארו עד כה בסוד. בין השאר:

● לפני מספר חודשים הציעה גרמניה המזרחית לצייד, לחמש ולאמן דיבוייה שלמה של הצבא הרפובליקאי התימני. ראש הממשלה קיבל את ההצעה, אך מצרים סירבה להתיר את מסירת הציוד והנשק, והודיעה לאל־עמרי כי יחסיה־חזק של תימן הם בסמכותה הבלעדית של קאהיר, וכי הוא אינו מוסמך לנהל כל משא ומתן אלא דרכה.

● בעת ביקורו של אל־עמרי במוסקבה, גישה ארבע פעמים לקבוצת ראיון עם ראש הממשלה קוסיגין, אך השגרירות המצרית הפריעה לו. רק אחרי שנודע הדבר לקוסיגין, והוא ביקש לראות את אל־עמרי, נכנעה ה־שגרירות.

אולם ראש הממשלה הסובייטי דחה את בקשת אורחו התימני, כי להבא תישלח העזרה הסובייטית לתימן ישר, ולא באמצע עות מצרים.

שתי מהומות? על רקע זה התכנסו השבוע נציגי המלך פייצל והנשיא עבד אל נאצר בכוויית. יוזמת אמיר הנפט, ש־בתחילה נראתה יותר כתעלול, כינסה בכל זאת את נציגי שני היריבים הגדולים ליד שולחן אחד, אחרי שבשנה האחרונה לא היה כל מגע של שלום בין נציגי שני הצדדים.

מה השיגו שיחות אלה? הסעודים הדליפו לעתונות את הדרישה העיקרית שלהם: פינוי מייד של הצבא המצרי, והחלפתו בצבא נייטרלי — מעין חיל חירום של העולם הערבי — שיהיה מורכב מיחידות של הצבא הסודאני והצבא הכווייתי. תגובת הנציג ה־מצרי: דחייה וזעמא.

"שוק העבדים"
יפהפיות לבנות ומשופמות

ליקאי עצמו, בין מצדדי המצרים לבין דור־שי צאתם.

סעודיה

זרוע אול זרוע

המלך פייצל לוקח ברצינות גמורה את מלחמתו בנמאל עבד אל נאצר. הכנותיו ל־כינוס ועידה מוסלמית מתקדמות, והוא כבר הצליח לרתום לרעיונו מספר מלכים ומנ־היגים ערביים.

יחסו הרציני של מלך סעודיה לכל העניין מתבטא בהכנות הצבאיות שהוא עושה, כי מקביל להכנות הפוליטיות. הוא יודע, כי בתימן מרוכז כוח צבאי גדול ומנוסה. הוא גם יודע, כי חיל־האוויר המצרי יכול לפגוע בסעודיה מבסיסיו במצרים. לכן החליט, כי מול הזרוע האווירית המצרית יקים זרוע אווירית משלו.

המטוסים נקנו באנגליה, באחת העסקות הגדולות ביותר מסוג זה, שהסתכמה ב־114 מיליון לירות שטרלינג. אולם אין בסעודיה טייסים ומכונאים המסוגלים להפעיל חיל סילוני בגודל זה. לכן ניגש פייצל לחלק השני של העסקה: קניית טייסים. גם כאן באה בריטניה לעזרתו: תחילה עליידי ה־עמדת מדריכים לשרותו, ועתה עליידי מתן אפשרות לטייסים בריטים משוחררים לשרת בסעודיה, כשכירים פרטיים.

"שוק העבדים החדש!" קראו מיד העתונות המצרית. אחד מהם, אל־מוצאאר, פירסם ה־שבוע קאריקאטורה, המתארת את וילסון הסוחר מוכר פייצל את יפהפיותו הלבנות — הלא הם טייסים משופמים, כפי שכל מצרי הכיר אותם בימי מלחמת העולם ה־שנייה.

מיוצר מתערובות הסיבים החזקה והמיחודת במינה

סופר ארלן

החולצה המעניקה לך את הטובים שביתרונות הכותנה והסיב הסינטטי

הגהוק מיותר

האופנה החזקה בחולצות

רק 5,000 ל"י במזומנים

והמכונית שלך!

נצל את הימים שנתנו עד לסיום מבצע רכישת מכונית פולקסווגן בתנאים ללא תקדים! פנה אל סוכנויות פולקסווגן ברחבי הארץ

סטודיו לאמנות הקולנוע והתיאטרון

מודיע על פתיחת קורסים בוקר — ערב ביום 12.9.66

משחק * אפור קולנוע ותיאטרון * הסרטה קולנועית * תאורה קולנועית (לחשמלאים)

צוות המורים:

פיטר פריי — עדנה שביט — בנימין קורצקי — יעקב המאירי — סטפני אטלאס — עדה לזרוביץ — המנהל: שלמה סוריאנו;

פרטים והרשמה:

רח' דיזנגוף 110, טל: 23 31 73, בשעות 4 עד 8 בערב.

דוד פרימו, 20, הוא בלם הפועל תל-אביב. לפני ארבעה חודשים יצא עם נבחרת הנוער למאגילה. איכשהו היה מעורב בפרשת בתייהניגוסים בבאנגקוק (העולם הזה 1487). יו"ר משלחת הנוער (שהוא גם יו"ר הת' אחדות הכדורגל) מנחם הלר, רצה לשלוח את פרימו הביתה. רק תלונתו של מאמן הנבחרת, עמנואל שפר, מנעו מפרימו שיבה מוקדמת לתל-אביב.

יד עליונה. כאשר שבה הנבחרת לתל-אביב שוב היתה ידו של הלר על התחלונה. חברי הנהלת התאחדות הכדורגל סלחו לו פרימו. הם עמדו על כך שישותף בסגל. הם אפילו זיכו אותו בכרטיס-נסיעה ל-משחקי הגביע העולמי בלונדון.

בלונדון נפגש פרימו, כמוכן, בהלר. פרי-מו ניצל את ההזדמנות, ערך עם הלר את חשבון בנגקוק, העליב אותו בכליפה. הפעם היה הלר מחושב יותר. הוא חיכה עד ששניהם חזרו לתל-אביב. והשבוע הוכיח כי בסוף תמיד יד יו"ר ההתאחדות על העליונה. הוא הורה לפנות את השחקן ה-תמיר מסגל שנבחרת ישראל שיצאה למחנה האימונים בצפת.

הדרך הביתה

סוף-סוף נסתיימה חופשת-הקיץ וקבוצות הכדורגל שתיירו באירופה החלו חוזרות ארצה לקראת פתיחת משחקי הליגה שיערכו למחרת ראש-השנה.

הקבוצה הראשונה שחזרה היתה הפועל רמת-גן. היא שבה מהולנד עם שני הפסדים מחפיריים (0:8; 1:7) ותיקו אחד (2:2) וריק-מת יחסים חברתיים מתחילה.

סיפר אחד השחקנים: "ראשי המשלחת ממש ערכו קרבות אגרופים. וגם השחקנים הפעילו ידיים איש על רעהו. ובדרך חזרה ארצה כבר נמאס לנו להכות אחד את השני, אז הכינו את המלצרים באונייה."

לא מושחקים. סיפור-מסע מוצלח ב-מידה שווה הביאה עמה הפועל ירושלים. כאשר ראשי הקבוצה החליטו בצירוף לקצר את השעות בחו"ל ולחזור ארצה, הודיעו שלוש שחקנים כי הם לא מושחקים.

הקבוצה יצאה לשדה-התעופה והם נשארו במלון. ראשי הקבוצה לא התביישו, פנו למשרת צירוף. השוטרים השחיינים ניגשו למלון, שכנעו את הירושלמים להצטרף ל-חבריהם הממריאים.

כדורסל

פאשיסט!

לנבחרת הנוער בכדורסל לא היה מנהל. למועמד הראשון לתפקיד, אברהם ויינסקי, היו סיבות אישיות לא לקבל את ניהול ה-נבחרת. גם למועמד השני, טיבי הירשער, היו סיבות אישיות. ולמועמד השלישי, שמואל (שמלוק) מחובסקי, מנהל קבוצת מכבי תל-אביב, לא היתה אפשרות להשתחרר ממקום עבודתו.

באין ברירה הטיל מאמן הנבחרת, ראלף קליין, את התפקיד על עוזרו, אריה דויט-קו. כי לנבחרת דרוש מנהל ויהי מה. היא יוצאת השבוע לטורניר בברינדזי שבאי-טליה.

מה חסר. מציאת מנהל לנבחרת לא פתר את בעייתיה. היא זקוקה גם לכמה שחקנים טובים ואת אלה היא דווקא חסרה. ומה עוד שמנהל רשות הספורט, עשהאל בן-דוד, תרם את חלקו, הורה לפנות מן הנבחרת את אחד משחקניה הטובים, ה-כדורסלן אורי שטרן.

חסאו: באליפות אירופה לנוער, שנערכה בסאלאמנקה, ספרד, התפרץ שטרן, קרא ל-שופט הספרדי פאשיסט!

במסלול

● **מי יסע לבנגקוק.** נמשכת ההת-חמקות בדבר ייצוג ישראל במשחקי-אסיה שיערכו בדצמבר בבאנגקוק. בין המשלחות המשתתפות האפשריות: נבחרת כדורגל, נב-חרת כדורסל, אתליטים, שחינים וקלעים.

● **בין הנמלים.** יצחק יחזקאל, ה-צולח הראשון של הכינרת לרוחבה ולאור-כה, ביצע השבוע משימה בין-נמלי, מנמל יפו לנמל תל-אביב. יצחק, ובנו אורי, ש-נילחה אליו, עברו את המרחק של 5200 מטר בזמן של שתיים ועשר דקות.

אשה, לא יותר

יש חדשות במשפחת דויד שיף ה-חדשה. החדשות האחרונות, התחנה המפ-ר ארת שלהם, וירח-הירושלם הארוך שלהם, כבר התיישנו. העובדה שהוגו החדש חזר לארץ, והחל מתכנן את חיי העתיד שלו, גם היא הפכה ישנה. החדשה האחרונה-אחרונה היא שהוגו החדש עומד לפתוח חנות-רהיטים ברחוב בני-יהודה בתל-אביב.

כל המכרים של דויד שיף ואלה שפירא

אלה שפירא

הופתעו למשמע הידיעה החדשה הזאת, מ-שום שאף אחד לא ראה אותו או אותה בתור מוכרי-רהיטים. אבל זה לא הפריע להם, עצמם.

"זו לא תהיה סתם חנות-רהיטים", אומר דויד שיף, "זו תהיה חנות-רהיטים ה-גדולה ביותר בארץ." יהיו שם רהיטים כפ-ריים, ועירוניים בסגנון עתיק, עשויים על-ידי מיטב הנגרים של שנות השישים במאה העשרים. ובחנות הגדולה הזאת ימכרו את הרהיטים העתיקים-חדשים הללו, וגם יעצו איפה לשים אותם, ומה לעשות בהם.

למה דווקא חנות-רהיטים, ולמה דווקא חנות לרהיטים עתיקים? "כי זה מתאים לאקלים של הארץ", אומר דויד. הוא השקיע בעניין חצי מיליון לירות, ולדעתו זה ישתלם. בהתחלה התהלכו בארץ השערות שאלה שפירא, הכלה הצעירה מחפשת לה מה ל-

נשואין פוליטיים

השבוע, ביום השלישי, נערכה חתונה פוליטית חשובה. שני צאצאים של שני חברי-כנסת התחתנו — זה עם זו.

האבא של הכלה הוא **יצחק קורן**, שהיה בעבר חבר-כנסת, ולפני כן מזכיר תנועת המושבים, אדם עם עבר פוליטי עשיר ופעלתני. ליצחק קורן, בתור מזכיר תנועת-המושבים, היו קשרים עם הרבה מושבים, ולאחר קום המדינה, כשהוקמו מיספר רב של מושבים דתיים, הוא החל מתקרב אל הדת היהודית ואנשיה.

הוא היה אחד הלוחמים המפאייניים העזים ביותר לדו-קיום בשלום, בין הדתיים לבלתי-דתיים. יותר מאוחר, בעיקבות מלחמתו ודעותיו, הוא הפך בן-בית אצל הרב נסים. ויחד איתו הפכה שם בת-בית בתו הצעירה, **רות**.

באותו בית גר בנו של הרב נסים, **משה נסים**. האיש שהתפרסם בארץ, לפני זמן רב, כשבן-גוריון הכריח אותו לשרת בצבא, וכשהשתחרר מהצבא, לאחר שלושה חודשי-שירות, כשנבחר לחבר-כנסת מטעם המפלגה הליברלית דווקא.

הוא היה חבר-כנסת די מוצלח, אבל לכנסת השישית לא נבחר. הוא המשיך ללמוד משפטים ולעסוק בפוליטיקה ובתורה.

רות, שהיתה מבקרת בביתו מדי פעם, עם אביה, היתה לבושה תמיד בחולצות כחולות, עם שרוכים לבנים. היא היתה מפאיינית נלהבת, כמו אביה. באחד במאי היא היתה צועדת ברחובות. בשיר דגל ביד. וכשהיתה באה עם אביה לרב נסים, היתה מתנוכחת עם הבן של הרב על פוליטיקה.

החתונה נערכה בשבוע שעבר בביתו של הרב עצמו, ברחוב בלפור בירושלים. השתתפו בה מאה איש, שזללו בכל פה את הכיבוד המזרחי שהוגש להם, חלקום, קפה תורכי, עוגות בגדאדיות, וכל מיני מאכלים מסורתיים, נהדרים שנועדו לשמח את הקרואים ולהביא מזל טוב לחתן ולכלה.

אומרים שעד עכשיו זה כבר עזר.

החתן השחיין

לשמוליק עינב, בעל בריכת-השחייה תל-אביב, יש אשה, הזמרת **מתי עינב**, וחוף מזה יש לו גם בת מנישואים קודמים, ששמה **ליאורה עינב**. האנשים מבדילים בקושי ביניהן, כי הן נראות באותו הגיל, למרות שהבת היא רק בת עשרים ואחת. הבת הזאת עוזבת בימים אלה, לאנחות, את הוריה הצעירים, ונוסעת לה אל מעבר לים. היא נוסעת לאמריקה להתחתן עם **ברוך פדרשטרן**, שגם הוא בן עשרים ואחת, וגם לו יש אבא במצב טוב, העובד בתור קבלן-בניין.

ברוך הכיר את ליאורה באוניברסיטה. היא למדה שם רוסית ואנגלית, והוא למד שם פסיכולוגיה. היה להם שיעור אחד משותף בשבוע, ובו הם נפגשו.

במשך חורף שלם הם לא הסתכלו בכלל האחד על השניה. למה? "כי אני אף פעם לא יוצא עם בחורות ההולכות עם מכנס יים", מסביר הבעל, "כשהתחיל הקיץ, והיא לבשה חצאיות, התאהבתי בה ממבט ראשון." החתונה שלהם תיערך בארצות-הברית, בעשרים ושמונה בחודש. הוא יסיים גם את הדוקטורט שלו בפסיכולוגיה.

כששאלו אותו למה הוא מתחתן דווקא עם הבת של שמוליק עינב, הוא אמר: "אני פשוט אוהב לשחות." והמבין יבין.

הסבתא הזוהרת

לצרפתים יש **מרלן דיטריך** משלהם, גם לאמריקאים יש כמה סבתות זזה-רות, וגם לאנגלים לא חסר. לישראלים כמעט היתה עד עכשיו, אחת כזאת.

הכמעט הזאת היתה **נדיה בראון** מה, כוסכוס, אשתו של שניאור מה-בולנים. נדיה היתה כל הזמן האשה ה-מבוגרת הכי זוהרת בארץ. לא היה לה שום מתחרות, אבל בניגוד למרלן דיט-ריך, ולשאר הסבתות, היא לא היתה סבתה. היא היתה סתם זוהרת.

בחודש הקרוב עומד הדבר הזה להש-תנות. הבן שלה **סרז' החליט להפוך את אמו לסבתא**. בעוד חודש הוא יוליד, בעז-רת אשתו, את הנכד או הנכדה הראשון.

מאתיים איש. הגברים חגגו את החג בעזרת-הגברים, והנשים חגגו בעזרת-הנשים. עמרם בלוי היה יחד עם הגברים בעזרה שלהם, ואשתו הגיורת היפהפיה שמרה על הכלה השמנמנת בעזרה שלה. כשהחתונה התחילה הובילו החתן והכלה אל החופה.

החתן שבר בגלגלים ורעד את הכוס, והשמחה החלה. מצב-הרוח היה מדומס. הנשים שרו זמירות בעזרת הנשים, הגברים ריקדו בשמחה בעזרת הגברים. כולם שתו ואכלו, ואחר כך שלחו את הזוג הנשוי להתי-יחד, וכל הנשים מעזרת-הנשים, וכל הגברים מעזרת-הגברים, הלכו הביתה.

עשות. אבל אלה הכחישה את השמועות הל-לו בכל תוקף. "אני בטח לא אלק לעבוד", היא אמרה, "לא בשביל זה התחתנתי. חוץ מזה שאני נאיבית כמו כפית, ומה לי ולע-סקים? אני חושבת רק על פוליטיקה ורפ"י ומשפטים."

גם הבעל לא מסכים לשמועות הסובבות אותו: "היא לא מתערבת בעסקי", הוא הודיע, "היא צעירה מדי, ומה שאני רוצה ממנה זה שתהיה אשה. לא יותר." וכמה שהיא נאיבית, אז את זה היא בטח יודעת.

בן הגיורת מתחתן

הגיורת, **רות בן-דוד**, זאת שהסתירה את **יוספה שוכמאכר**, וזאת שהיתה ארוסתו של **עמרם בלוי**, כבר התחתנה איתו לפני שנה. אבל ביום השני האחרון כשעה טובה, התחתן גם הבן שלה **אורי אל בן-דוד**.

כמו האמא שלו, גם הוא התחתן עם משפחה טובה, עם **גיטל פוקס** בתו של שוחם הקהילה היהודית בקופנהגן.

החתונה נערכה בצניעות, ובדתיות גדולה, בהיכל שלמה בירושלים. השתתפו בה

הכלה והגיורת (בשחור)

החתן (יד על האוזן) ועמרם בלוי (שמאל)

פוליסטניקום

החודש נפתחים הקורסים הבאים

גרפיקה
שרטוט בנין
ארכיטקטורה

כולל עיצוב פנים וריהוט

פרטים: 1-9, 8-5
תל-אביב, סמולנסקיין 7, פינת
בן-יהודה 90, אלנבי 128 א.
חיפה - שמריהו לוי 30

גסטמבד

תוכל לצאת לנופש במיטב בתי-
ההבראה ומלונות במחירים מוזלים
25-20 ליום, כולל הכל (פרט לחגים)
הזמנת מקומות ללא תשלום נוסף
חברת קל בע"מ
ת"א, רח' גורדון 28
טל. 222042

"חברו"
בי"ס
לבגרות
ומוקדמות

שנת לימודים חנים
באוניברסיטה או בטכניון
לנרשמים החודש.
כתות בוקר
י"א, י"ב וקורסי ערב
שכר לימוד
ערב או בוקר 887. ל"י

תל אביב
רחוב הנגב 8-10 (תחנה מרכזית)

חליפות הדיון
קנייה איחודית

תנאים
ת"א שדר' מסדיק 19
62,25,19,12 סלובול
מכירת סוף העונה

בימים מסוימים השתחררי
מאי נעימות בעזרת טמפוני
דיאנה

המפיצים: חב' נורית בע"מ

TISSOT

השתתפו
במבצע הפרסים הגדול
של **טיסו**

פרס ראשון: שני פרסי
טיסה לשבוע לאירופה
פרטים בחנויות המובחרות בארץ

"אולפן גרג" (GREGG)
בהנהלת חיים בריקמא
פוחת בית-ל-אביב

קורס ערב	קורס בוקר
ב"ע 4.9.66 עד	למשך שבוע
13.9.66	חופש סוכות

י-קצרנות
עברית ו/או אנגלית
הצלחה מובטחת!
הרשמה: ת"א: רח' גורדון 5
טל. 236209 (או 244635).

**רצונך
בגוף
חסון
ושרירי**

לקבלת חוברת הסברה חנים
פנה אל
מכשירים לפיתוח הגוף
תד. 4915 תל-אביב

הלבשת הדין
בדובמאות
נהדרות
יהודית

ת"א, רח' הנומל 39, טל. 56980
ע"י רח' אלנבי

**למד
לצייר**
בביתך
בשעותיך
הפנויות
דרך האולפן
לאמנות הציור

לסנות בכתב לתד. 4866, ת"א

ב-5 לספטמבר נפתחים קורסי ערב חדשים לחשמלאות רכב לחשמלאות בנין

תעודת הסמכה ממשלתית
משך הקורסים 5-6 חדשים
טכניקון
תל-אביב חיפה

פרטים והרשמה: 1-9 לפנה"צ, 4-8 אחה"צ
תל-אביב: דרך פתח תקוה 126 (מול הקריה), טל. 254891
תל-אביב: דרך פתח תקוה 44 (מול בית הדר), טל. 36773
חיפה: רחוב בלפור 5, (מול הטכניון) טלפון 69041

כתבה ראשונה בסדרה: הסודות של בתי-ההבואה

„לעזאזל החיים, העיקר הבריאות“? אם מישוהו מכם מכיר אותו, שיאמר לו, בשמי, שהוא לא תפס את הפרינציפ. מי הוא הגאון הצברי שהמציא את האימרה המפורסמת: כי מהאימרה שלו אפשר לחשוב שיש ניגוד בין חיים לבין בריאות. שיסע פעם לבית-הבראה. הוא יראה שהול-כים שם להבריא, ועושים חיים משוגעים. אני לא מתכוונת לבתי-הבראה בשביל חולים. אני מתכוונת לבתי-הבראה בשביל בריאים. אלה שיוצאים כל קייץ לשבועיים או עשרה ימים ומחפשים דבר אחד:

חופש כנאוף

מאת רחל המרחלת

מטרתה של כתבה זו לספק סקרנויות חולניות, הוחלפו גם כמה מן הפרטים הנוגעים לגיבורי הפרשות שיסופרו להלן, כדי שאי-אפשר יהיה לזהותם.

חביבי ארז את החפצים שלו, לקח את הפולאריד שלו, ושני סרטים, ויצא במכוניתו צפונה, לאחד מבתי-המלון החדשים בצפת. הוא חזר כעבור שבועיים שנוף ומאווה. נישק את אשתו ואהב אותה גורא. „איזה רעיון מצויין“, הצהיר. „רק את היית חסרה לי!“ איזה מנחל!

הוא הראה לה את המזכרת שקנה לה, ותמונות הנוף המופלאות שהוא צילם. „קרה לי דבר נורא משונה“, הסביר לה, „סרט אחד נשרף לי לגמרי!“ זה קורה.

אבל מהסרט השני הוא הראה לה רק חמישה צילומים. והרי אצלו כל צילום בול — זאת אומרת שהיו צריכים להיות ששה צילומים. האשה התחילה לחשוב: „איפה ה' צילום הששי? למה הוא לא אמר לי שום דבר עליו?“

טבען של נשים חשדניות שהן גורא חושדות. והאשה הזאת לא היתה שונה: היא חיפשה כל הזמן את התמונה הששית. עד שיום אחד היא מצאה אותה: מתחת לערימה של ניירות ותוכניות, בתיק העבודה של בעלה. ואילו תמונה!

יפהפיה שחרחרת, לבושה בשיער ארוך. אם תסתכלו על תמונת השער האחורי, תבינו למה אני מתכוננת.

היא לא ידעה אם לצחוק או לבכות. כדי לצחוק אמרה לעצמה: „נו, את יכולה להירגע. כל תמונה אצלו עדיין בול! הוא באמת צלם טוב.“

אבל זה לא עזר. היא בכתה. וכאשר חזר הביתה הת' נפלה עליו. הוא נעלב: איך חיטטה בתיק שלו?

סוף הסיפור נרשם לא מזמן ברבנות. כאשר נשאלה ה' אשה אם יש לה עדים, היא השיבה: „שבעה. אבל רק אחד אני יכולה להביא.“

והיא הציגה את התמונה הששית. ששת העדים ה' אחרים, כך היא משוכנעת, הן שש התמונות של הסרט שבעלה הודיע לה כאילו נשרף לו. כי למרות שהם כבר גרושים, ואין שום יחסים ביניהם, היא מסרבת להאמין שבעלה הוא צלם כזה גרוע שהוא ישרוף סרט שלם.

לתומי, חשבתי שהעסק הזה מת מזמן, שכולם עושים זאת בקפריסין או יותר רחוק, שהמנהל והעסקן ובעל בית-החרושת כבר לא נאה להם להבריא בטבריה, בצפת או בנהריה.

אמנם יש סוג זה של נסיעות. אבל זה בשביל עסקים. האיש החשוב יוצא במטוס של אוניברסיטת בן-גוריון 9 היא יוצאת במטוס איר פראנס של שעה 10. השניים חונים ב' ציריך, שם מחליפים למטוס לוינה. הם מנהלים את העסק שבוע או שבועיים, וחוזרים בזמנים שונים.

האיש המיסכן חוזר הרג, ואו, אחרי הנסיעה השלישית או הרביעית בשנה, ואחרי העבודה המאומצת במשרד או במפעל, אומרת לו אשתו האוהבת: „שמע, יענקלה, זה לא עסק!“

הוא נבהל. איך תפסה? הוא רוצה להישבע שזה אך ורק עסק. אבל האשה האוהבת לא נותנת לו להכניס אפילו מחאה אחת. היא ממשיכה: „לא, לא! אני אומרת לך שזה לא עסק! אם תמשיך כך — מה יישאר מהחיים שלנו? אתה מוכרח לנות. אני לא רוצה להיות אלמנה בגיל 40. אם לא תצא להבראה למקום שקט, תקבל התקפת לב!“ האיש נושם לרחוקה. משהו אפילו דוקר אותו בחזה, מצד שמאל. המצפור. אבל הוא שותק. הוא נותן להאשה להחליט בשבילו. לארוז אותו ואת המזוודה שלו, להזמין בשבילו מקום בבית-ההבראה או בפנסיון הרגוע, ולשלוח אותו לדרכו.

שיהיה בריא. וכך, בנוף המרגיע של הגליל או הרי ירושלים, נרקם ההתייחסותי שאני רוצה לספר עליו הפעם. התייבו נפגשים גברים עייפים עם נשים עייפות: מורות שראשן מלא קירקור תלמידים, אמהות שצוחחות חמודיהן לא נתנו להן לישון כל השנה, פקידות שמשכורתן אינה מספיקה לנסיעה לחו"ל. יש אפילו כמה זוגות חוקיים, אבל אלה מיעוט מבוטל.

כל אלה יחד משתדלים, במשך עשרה ימים או שבועיים, להוכיח שהתפיסה של אותו צבר אלמוני היתה מוטעית. שאפשר בהחלט לעשות חיים ולשמור על הבריאות.

תעלומת התמונה השישית

הסיפור הראשון נוגע לאדריכל תל-אביבי מפורסם מאוד. אחד מאלה שתמיד משתתפים בתחרויות ומדי פעם קוצר איזה פרס. הוא נשוי ומאושר, וכולם מנבאים לו עתיד. העבודה האחרונה שהעסיקה אותו היתה פרויקט גדול בחוף-לארץ. משהו קשור עם איזה תוכנית-סיוע ישראלית. עבד גורא קשה, כדי לא לעכב את התחלת הבנייה. עבד כל כך קשה, שלא היה לו כמעט זמן לעסוק בתחביב ה' קבוע שלו: הצילום.

זהו תחביב יקר, אבל מי ששולט בו מוצא בו הנאה רבה. האדריכל שלנו היה גאה במיוחד במצלמת פולאריד שהביא איתו מנסיעתו האחרונה לאירופה. גאוה כפולה, מפני שהצלח להכניס אותה ארצה בלי לשלם מכס. המיוחד במצלמה זו, הוא שהיא מוציאה תמונה צבעונית מוכנה ומודפסת תוך דקה אחת.

הסרטים למצלמה זו יקרים, וקשה לרכוש אותם בארץ. צריך להזמין תמיד אצל מכרים שנוסעים. לכן הוא התמחה כך, שכל צילום היה בול. „כל פילם אצלך“, היתה אשתו מתגאה, „זה שש יצירות אמנותיות.“

ובכן, האדריכל שלנו ביצע את הפרויקט הגדול, והיה עייף, אז אשתו אמרה לו: „חביבי, אתה נוסע להבראה!“ היא לא יכלה להצטרף אליו, כי היא עובדת.

כאן המקום להצחיק, כי שמו האמיתי אינו חביבי, כדי למנוע אינצידנטים, שמור שמו בסוד. ומכיוון שאין

סיפורו של המלצר התמים

בבית ההבראה בו אני עובד השנה למדתי דברים. כן, בהחלט. פעם, למשל, הגשתי את ארוחת-הצהריים. ראיתי שיש אורחת חדשה. אשה קצת מבוגרת, אבל בסדר. כזאת. אחרי הארוחה היא ניגשה אלי ושאלה אותי אם אני מכיר בפנסיון גברים צעירים שאפשר להצטרף אליהם. אמרתי לה: בערבים, אחרי ששומעים מוסיקה ורוקדים, יש כמה זוגות שמחקים קלפים. איזה סתום הייתי!

היא הסבירה לי שלא לזה היא מתכוונת. היא רוצה לדעת אם יש גברים פנויים, שאפשר לבלות איתם. הסמקתי. שכה אחיה! זאת היתה הפעם הראשונה שפונים אלי בדברים כאלה.

האשה ראתה שאני מהסס, והושיטה לי שטר של 50 לירות. „תקבל עוד אחד אם תכיר לי עד הערב גבר צעיר. אבל אסור שתספר לו.“

מאה לירות זה מאה לירות. נזכרתי בבחור צעיר, שכל הזמן ניסה להתלבש על כל אשה בסביבה ולא הלך לו. עכשיו אני יודע שהוא צעיר ידוע מתל-אביב. בארחת-ערב הכרתי לה אותו. הוא שמח נורא.

עכשיו אני כבר יותר מנוסה. הייתי בטח מבקש גם ממנו טיפ. מילא.

הוא סיפר לה שהוא צעיר, והזמין אותה לחדר. למחרת בבוקר היא נתנה לי 50 לירות נוספות. אבל העסק נמשך רק שלושה ימים. הצייר חזר העירה והאשה נשארה בפנסיון. התחלתי לבדוק את כל הגברים בסביבה, ואולי אפשר להרוויח עוד מאה לירות.

אני באמת הרווחתי, אבל לא כמו בפעם הראשונה. הפעם הוא הזמינה אותי לחדרה.

בסוף השבוע בא בעלה במכונית שלו, בשביל לקחת אותה הביתה. היא הלכה בלי להגיד מלה. רק שמעתי אותה מתלוצצת כל הזמן, שפנסיון כל כך משעמם לא ראתה מזמן!

שני זוגות מצטמצמים לזוג וחצי

למלון מסויים בטבריה מסורת משלו בענייני אהבה. הסיפור שאני עומדת לספר הוא אחד המסובכים במסורת הזו.

הוא התחיל לפני שנתיים, כאשר הגיעו לשם שני זוגות צעירים. בחור אחד הוא בן של פקיד בכיר שהתעשר, והשני בן של בעל מפעל. הם יצאו יחד לכינרת, למדו סקי מים, אכלו יחד, רקדו, טיילו.

אבל מתחת לכל החברות הזו קרה משהו. היחסים נעשו מתוחים, ואחר כך חזרו להיות כמו קודם. אבל תוך כדי כך התחלפו הזוגות. כאשר הסתיימה חופשת ההבראה, פנו הארבעה לרבנות בבקשת גט.

התבילה נתפרדה, והסתודיה מחדש: אחרי הגירושין, התח' תן בהור אחד עם אשת-חברו לשעבר. הזוג שנותר חי יחד, אבל לא התחתן. עם הזמן נפרד הזוג השני ומתוך שני זוגות נשואים שהיו בהתחלה נשאר רק זוג אחד. כעבור שנה הופיע באותו מלון הזוג הנשוי, והאשה שנותרה לבדה, בסך הכל: זוג וחצי.

השנה חזר המתח על עצמו: שוב הופיע הזוג וחצי. היחסים ביניהם נראו מאד נעימים. לאשה החדשה לא היה איכפת כלל, שבעלה מבלה עם אשתו הקודמת. כי היה הסכם ביניהם: מותר לו — פעם בשנה, בבית-ההבראה בו התחיל כל העניין. וגם זה על תנאי: כאשר תחתן האשה מחדש — זה ייגמר.

הזיה

רחל המרחלת
מגלה את סודות
בית ההבראה

הצילום

שגרים לגב

שגב

'66

נא להכיר: אבישג

מלכת המלים